

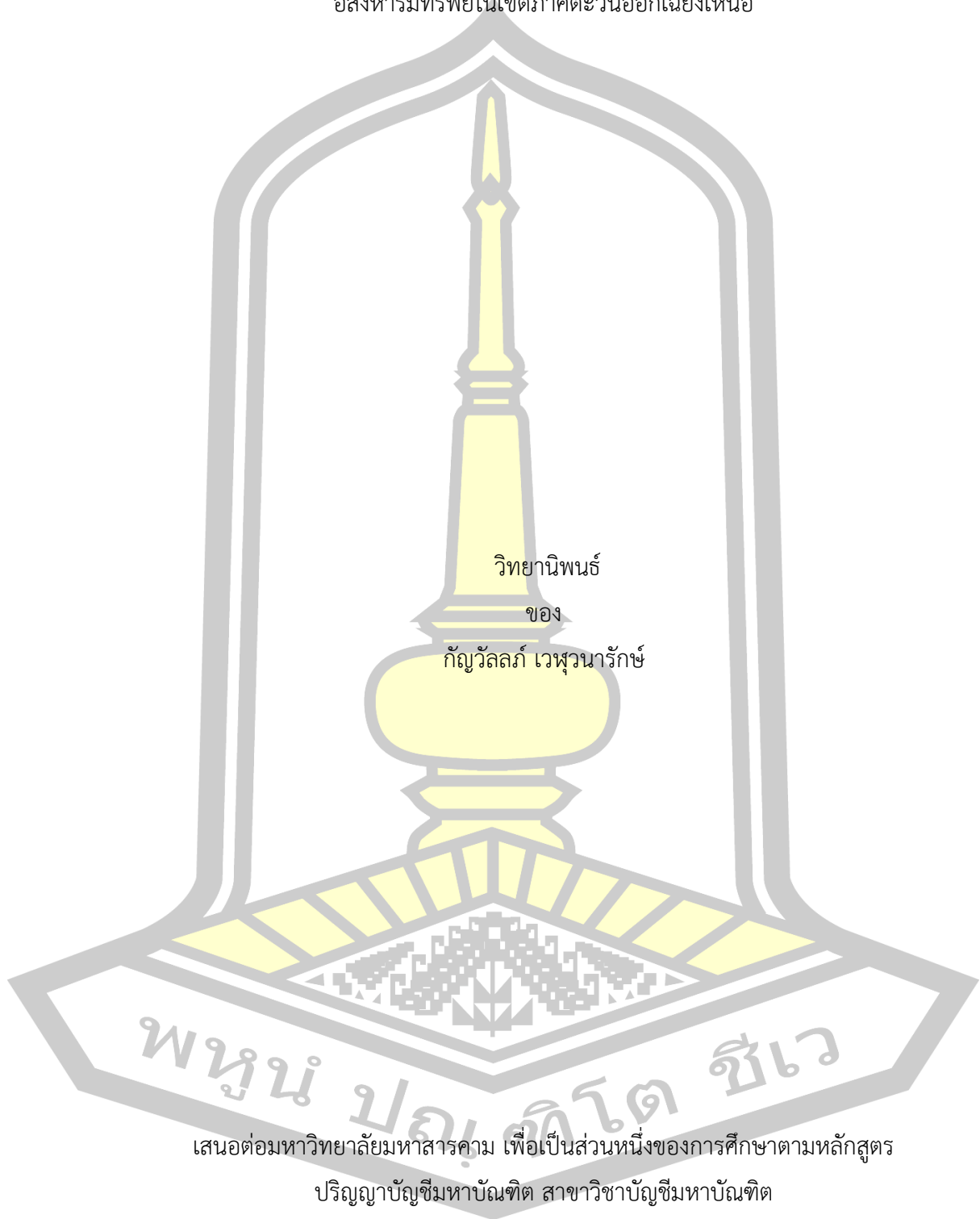
ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ
อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิทยานิพนธ์
ของ
กัญวัลลภ เวฬุวนารักษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบัญชัชมหาบัณฑิต สาขาวิชาบัญชัชมหาบัณฑิต
เมษายน 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ
อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

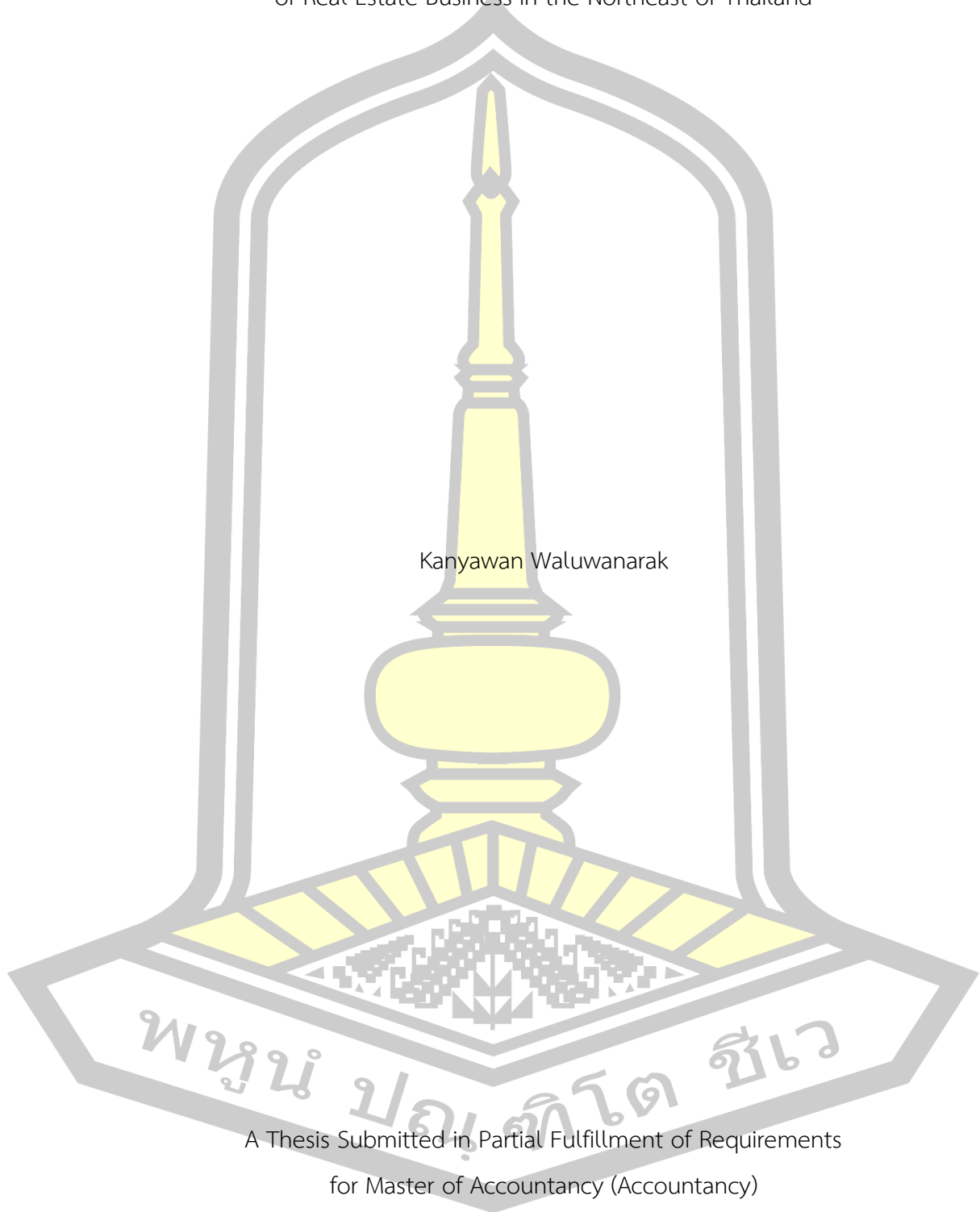

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาบัณฑิตศึกษา

เมษายน 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Relationships between Financial Information Richness and Decision Making Efficiency
of Real Estate Business in the Northeast of Thailand

Kanyawan Waluwanarak

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Accountancy (Accountancy)

April 2019

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกัญฉวัลภ์ เวฬุวนารักษ์ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา บัณฑิตมหาบัณฑิต สาขาวิชา บัณฑิตมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. สุวรรณ หวังเจริญเดช)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. ญาณินท์ ตั้งภิญโญพุฒิกุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(อ. ดร. วิชชุดา โพธิ์ศรี)

.....กรรมการ

(รศ. ดร. ธีรวิวัฒน์ พูนพล)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สุมินทร เป้าธรรม)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา บัณฑิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาบัณฑิตมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(ผศ. ดร. นิตินพงษ์ ส่งศรีโรจน์)

(ผศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีคณะกรรมการบัณฑิตและการจัดการ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ผู้วิจัย	กัญวัลลภ เวฬุวนารักษ์		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ญาณินท์ ตั้งภิญโญพุดิคุณ อาจารย์ ดร. วิชชุดา โพธิ์ศรี		
ปริญญา	บัญชีมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	บัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

การมีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ มีความครอบคลุมด้านการบริหารการเงิน นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจกำหนดนโยบาย กำหนดกลยุทธ์ตลอดจนใช้ในการวางแผนการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้บริหารทุกระดับ จึงต้องมีปริมาณของข้อมูลทางการเงิน และการบัญชีจากหลายๆแหล่ง มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และมีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน เพื่อใช้พิจารณาตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ อย่างมีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผล ก้าวทันระบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้มีความได้เปรียบในการแข่งขัน และจะนำไปสู่ความสำเร็จในที่สุด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness) กับประสิทธิภาพการตัดสินใจ (Decision Making Efficiency) ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 164 คนและใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test, Ftest (ANOVA) และ MANOVA) การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายและการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$) และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ ($\bar{x} = 4.04$) ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร ($\bar{x} = 4.27$) ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร ($\bar{x} = 4.05$) และผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม โดยรวม ($\bar{x} = 3.95$) อยู่ในระดับมาก และเป็นราย

ด้าน ได้แก่ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ($\bar{x} = 4.05$) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ($\bar{x} = 3.82$) ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด ($\bar{x} = 4.02$) ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 3.92$) อยู่ในระดับมาก ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง แตกต่างกัน และผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง

โดยสรุป ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้นผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรให้ความสำคัญกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน และข้อมูลสารสนเทศที่มีความครอบคลุมด้านการบริหารการเงินให้มากขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ กำหนดกลยุทธ์ ตลอดจนใช้ในการวางแผนการบริหารงาน ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพการตัดสินใจ

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพการตัดสินใจ, ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์, ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

TITLE	Relationships between Financial Information Richness and Decision Making Efficiency of Real Estate Business in the Northeast of Thailand		
AUTHOR	Kanyawan Waluwanarak		
ADVISORS	Assistant Professor Yanin Tangpinyoputtikhun , Ph.D. Witchuda Posri , Ph.D.		
DEGREE	Master of Accountancy	MAJOR	Accountancy
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2019

ABSTRACT

Currently, information related to business operations, It is essential and important to analyze resolving, policy, strategy and performance management planning. So that, every executives at all levels must have the full amount of information for decision making at each situation. It can keep up with the changing economy, effectiveness and the acceptance of the relevant parties, therefore the researcher aim to study the relationship between financial information richness and decision making efficiency of real estate business in the Northeast of Thailand. This study collected 164 samples, the questionnaire was constructed and used as a tool for collecting data. The statistics used to analyze the data were t-test, F-test (ANOVA and MANOVA), multiple correlation, simple regression analysis and multiple regression analysis.

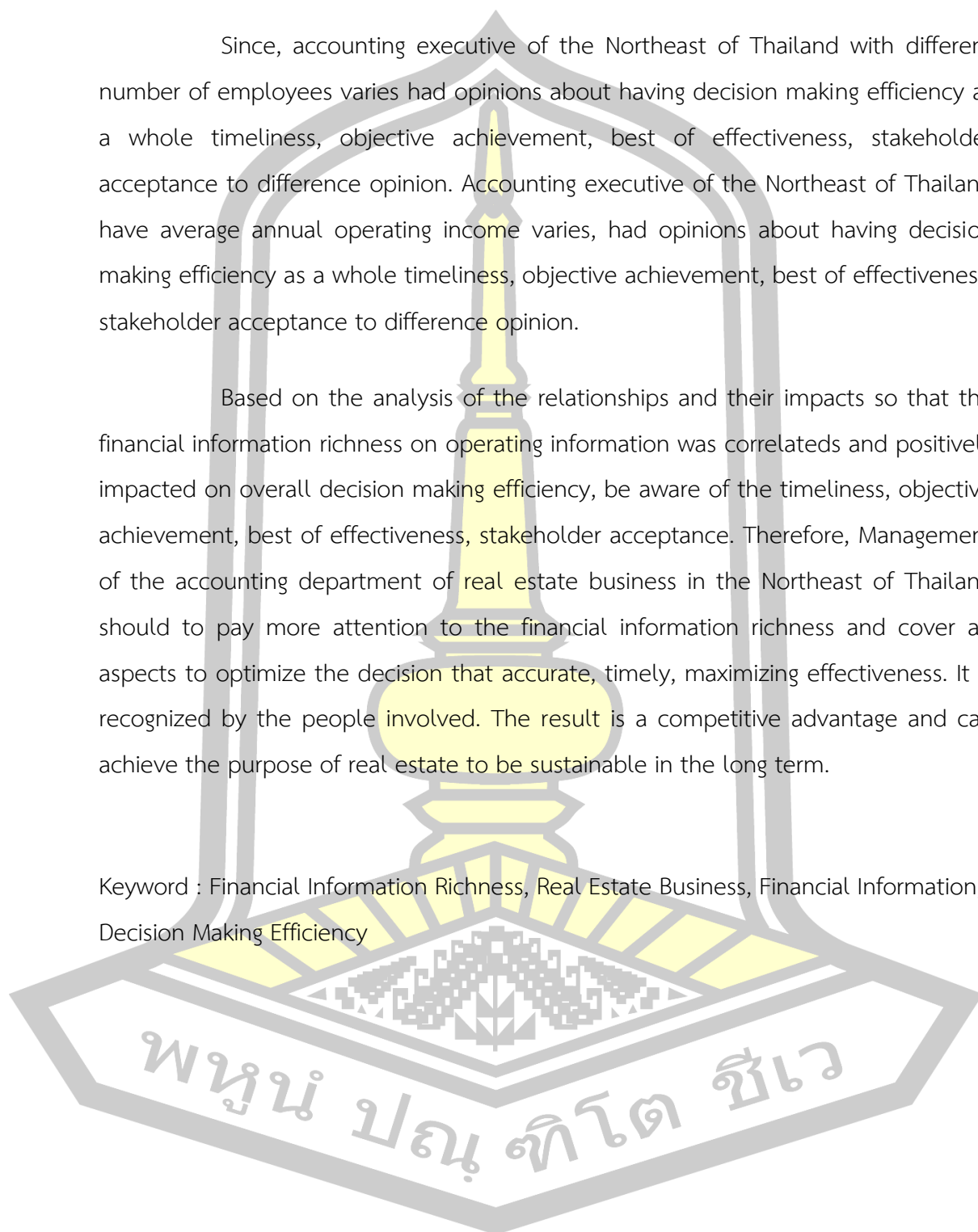
The results of this research were as follows : The most accounting executive of the Northeast of Thailand, there are also opinions about the financial information richness as a whole and in each of all the aspects at a high level, such as operating information, management Information, external information, and the accounting executive, there are opinion about overall decision making efficiency of real estate business in the Northeast of Thailand and a whole and in each of all the aspects at a high level, such as timeliness, objective achievement, best of

effectiveness, stakeholder acceptance.

Since, accounting executive of the Northeast of Thailand with different number of employees varies had opinions about having decision making efficiency as a whole timeliness, objective achievement, best of effectiveness, stakeholder acceptance to difference opinion. Accounting executive of the Northeast of Thailand have average annual operating income varies, had opinions about having decision making efficiency as a whole timeliness, objective achievement, best of effectiveness, stakeholder acceptance to difference opinion.

Based on the analysis of the relationships and their impacts so that the financial information richness on operating information was correlateds and positively impacted on overall decision making efficiency, be aware of the timeliness, objective achievement, best of effectiveness, stakeholder acceptance. Therefore, Management of the accounting department of real estate business in the Northeast of Thailand should to pay more attention to the financial information richness and cover all aspects to optimize the decision that accurate, timely, maximizing effectiveness. It is recognized by the people involved. The result is a competitive advantage and can achieve the purpose of real estate to be sustainable in the long term.

Keyword : Financial Information Richness, Real Estate Business, Financial Information, Decision Making Efficiency

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผศ.ดร.ญานินท์ ตั้งภิญโญพุดิคุณ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์.ดร.วิษชุดา โพธิ์ศรี กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาด้านต่างๆ และควบคุมคุณภาพของวิทยานิพนธ์ ให้คำแนะนำและความรู้อันมีค่าที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัย

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กรไชย พรภักสรชกร ที่ให้ความช่วยเหลือในการตรวจแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนมอบความรู้และให้คำแนะนำในด้านต่างๆ จนงานวิจัยสำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์คณะกรรมการบัญชีและการจัดการทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนเจ้าของผลงาน ตำรา และเอกสารทางวิชาการทุกฉบับ ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษา

ก่อให้เกิดแนวคิดอันมีคุณค่าต่องานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ และสละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณ คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่กรุณาสับสนุนทุนอุดหนุนในการทำวิจัย งบประมาณเงินรายได้ ประเภทนิสิตระดับปริญญาโท ประจำปีงบประมาณ 2559

ขอขอบพระคุณ สมาชิกในครอบครัว คุณพ่อรักมิตร คุณแม่วัลลภา เวฬุวนารักษ์ ผู้ให้ชีวิตและผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้สำเร็จ โดยให้การสนับสนุน เป็นกำลังใจ และให้การช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน และขอบคุณเพื่อนทุกคนที่ให้กำลังใจ คอยสอบถาม ให้การช่วยเหลือด้วยความปรารถนาดี และเป็นแรงผลักดันให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนบูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณที่ให้การอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชา ซึ่งผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาการทำงานให้ดียิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติต่อไป

กัญวัลลภ เวฬุวนารักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงิน.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน และตำแหน่งงานในปัจจุบัน	51
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบด้วย รูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ย ต่อปี และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ	53
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ใน เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	55
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	60
ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีและระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน	65
ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีและระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน	70

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ และการสร้างสมการพยากรณ์ ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน กับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ..... 76

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 87

 ความมุ่งหมายของการวิจัย..... 87

 สรุปผลการวิจัย..... 88

 อภิปรายผล..... 91

 บรรณานุกรม..... 98

 ภาคผนวก..... 105

 ภาคผนวก ก แบบสอบถาม 106

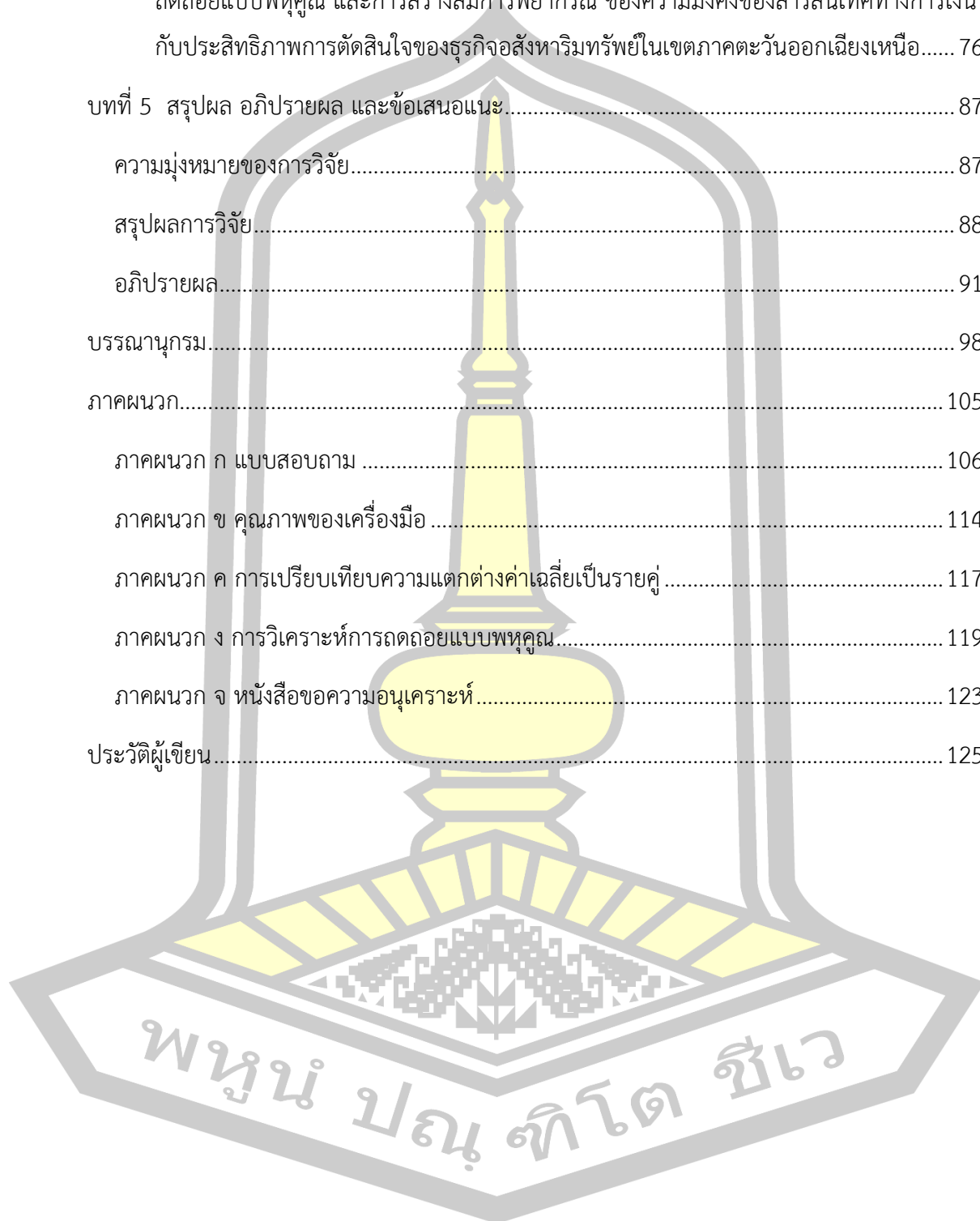
 ภาคผนวก ข คุณภาพของเครื่องมือ 114

 ภาคผนวก ค การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่..... 117

 ภาคผนวก ง การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ..... 119

 ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์..... 123

 ประวัติผู้เขียน..... 125

สารบัญตาราง

ตาราง 1 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามรูปแบบธุรกิจ	43
ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ..	51
ตาราง 3 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	54
ตาราง 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงินโดยรวม และเป็นรายด้านของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	55
ตาราง 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ เป็นรายข้อของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	56
ตาราง 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงบริหารเป็นรายข้อ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	57
ตาราง 7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร เป็นรายข้อ ของบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	59
ตาราง 8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม และเป็นรายด้าน ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	60
ตาราง 9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์เป็นรายข้อ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	61
ตาราง 10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์เป็นรายข้อของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	62
ตาราง 11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุดเป็นรายข้อ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	63
ตาราง 12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องเป็นรายข้อ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	64
ตาราง 13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงินโดยรวมของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจ แตกต่างกัน (t-test).....	65

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวมของ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน แตกต่างกัน (ANOVA)	66
ตาราง 15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน เป็นรายด้าน ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน	66
ตาราง 16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวม ของ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน (ANOVA)	67
ตาราง 17 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน เป็นรายด้าน ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน (MANOVA)	67
ตาราง 18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวมของ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี แตกต่างกัน (ANOVA)	68
ตาราง 19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินเป็นรายด้าน ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงาน เฉลี่ยต่อปี แตกต่างกัน (MANOVA)	68
ตาราง 20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวมของ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน (ANOVA)	69
ตาราง 21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินเป็นรายด้าน ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ	69
ตาราง 22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวมและเป็นรายด้าน ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจ แตกต่างกัน (t-test) ...	70
ตาราง 23 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน แตกต่างกัน (ANOVA)	71

ตาราง 24 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ เป็นรายด้านของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน แตกต่างกัน (MANOVA)	71
ตาราง 25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน (ANOVA)	72
ตาราง 26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ เป็นรายด้านของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน (MANOVA)	73
ตาราง 27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี แตกต่างกัน (ANOVA)	73
ตาราง 28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ เป็นรายด้านของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ย. 74	
ตาราง 29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน (ANOVA)	75
ตาราง 30 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ เป็นรายด้านของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน (MANOVA)	75
ตาราง 31 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการ ตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	76
ตาราง 32 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการ ตัดสินใจโดยรวมของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	77
ตาราง 33 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการ ตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	78
ตาราง 34 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการ ตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	79

ตาราง 35 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการบรรลุมิติวัตถุประสงค์ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	80
ตาราง 36 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการบรรลุมิติวัตถุประสงค์ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	81
ตาราง 37 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.	82
ตาราง 38 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.	83
ตาราง 39 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	84
ตาราง 40 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	85
ตาราง 41 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	115
ตาราง 42 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน	118
ตาราง 43 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี แตกต่างกัน.....	118
ตาราง 44 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	120
ตาราง 45 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการกับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านรวดเร็วทันเหตุการณ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	120

ตาราง 46 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิง
 ปฏิบัติการกับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านบรรลุมัตถุประสงค์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ 121

ตาราง 47 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิง
 ปฏิบัติการกับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านเกิดประสิทธิผลสูงสุด ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขต
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 121

ตาราง 48 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิง
 ปฏิบัติการกับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ใน
 เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 122

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เศรษฐกิจไทย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2559 เป็นต้นมา อยู่ในช่วงคงที่และชะลอตัว ทั้งนี้เนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจของโลกที่ยังไม่ฟื้นตัว จึงส่งผลทำให้ภาคธุรกิจของไทยได้รับผลกระทบเป็นลูกโซ่ อีกทั้งภาคประชาชนยังไม่มั่นใจในภาวะเศรษฐกิจทั้งของประเทศและของโลก ส่งผลให้การบริโภคของภาคประชาชนไม่มีการจับจ่ายใช้สอยเท่าที่ควร ทำให้การไหลเวียนของเงินตราในประเทศไม่ค่อยฟื้นตัว แต่เนื่องจากการจัดเตรียมแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ในปี 2560 ส่งผลให้การค้าและการลงทุนในประเทศ มีการแข่งขันที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กรมการค้าระหว่างประเทศ, 2560: เว็บไซต์) ส่งผลให้ธุรกิจหลายภาคส่วนต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอด โดยต้องมองหาปัจจัย หรือองค์ประกอบที่จะเป็นตัวช่วยให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จ ซึ่งปัจจัย หรือองค์ประกอบที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจประการหนึ่งคือ สารสนเทศ Turban และคณะ (2007)

สารสนเทศมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการจัดการทุกระดับขององค์กร ทั้งในการปฏิบัติงาน และการบริการ เพื่อช่วยในการตัดสินใจ การวางแผน การประเมินผลเปรียบเทียบ และช่วยเพิ่มระดับความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า สารสนเทศมีความสำคัญอย่างมากในการดำเนินธุรกิจ อาจเปรียบเสมือนหนึ่งเป็นสายเลือดที่หล่อเลี้ยงการทำงานภายในขององค์กรแทบทุกด้าน สารสนเทศจึงมีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์ต่อความอยู่รอด ความเจริญเติบโตหรือความล้มเหลวขององค์กร ทำให้ภาคธุรกิจ มีความจำเป็นจะต้องใช้สารสนเทศในการกำหนดโอกาสหรือช่องทางในกิจกรรมและการวางแผนดำเนินงาน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนและเอื้อให้ธุรกิจมีผลกำไรและประสบความสำเร็จได้รวดเร็วขึ้น (พิเชฐ เจริญมณีทวีสิน, 2558)

ทั้งนี้ สารสนเทศที่สำคัญ คือ สารสนเทศทางการเงิน เนื่องจากเป็นระบบสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นสำหรับสนับสนุนกิจกรรมทางการเงินขององค์กร ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน และการควบคุมทางการเงิน เพื่อให้การจัดการทางการเงินเกิดประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ สารสนเทศด้านการเงิน ยังทำหน้าที่หลักทางการเงิน (finance) เกี่ยวกับการคาดการณ์ทางการเงิน ได้แก่ แสดงจำนวนเงินที่จะเข้าสู่กิจการแหล่งที่มาการใช้จ่าย การจัดการเงินทุน เช่น แหล่งเงินทุน การกู้ยืม ออกพันธบัตรเงินกู้ ออกหุ้น รวมกิจการ และการตรวจสอบ เช่น งบรายได้ งบกำไรขาดทุนงบดุล ผู้บริหารจึงต้องมีปริมาณของข้อมูลสารสนเทศจำนวนมาก ครบถ้วนสมบูรณ์ ครอบคลุมด้านการ

บริหารการเงิน และมีความเกี่ยวข้องกันที่เรียกว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness)

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness) จะทำให้ผู้บริหารสามารถนำสารสนเทศจำนวนมากเหล่านั้น มาประกอบการพิจารณาตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นจริง โดยจะนำมาซึ่งความได้เปรียบทางการแข่งขัน สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผล และจะนำไปสู่ความสำเร็จในที่สุด ทั้งนี้ ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness) จึงหมายถึง การมีปริมาณสารสนเทศทางการเงินเป็นจำนวนมาก (มั่งคั่ง) มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และครอบคลุมถึงด้านการบริหารกิจกรรมทางการเงินของธุรกิจ เพื่อประกอบการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพโดยสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ เพื่อกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ ตลอดจนใช้ในการวางแผนการบริหารงานที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness) จะทำให้องค์กรเกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage) สำหรับธุรกิจนั้นๆ ดังนั้น ผู้บริหารฝ่ายบัญชีควรให้ความสำคัญกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness) เป็นอย่างยิ่ง สารสนเทศทางการเงิน (Financial Information) ที่มั่งคั่งกว่า ดีกว่า ครบถ้วนสมบูรณ์กว่า ก็จะสามารถให้ข้อมูลในการตัดสินใจ ที่รวดเร็ว ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากกว่า สำหรับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness) ในงานวิจัยครั้งนี้ จะประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ 1) ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(Operating Information) 2) ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (Management Information) และ 3) ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร (External Information) (รุจิจันทร์ วิชวานิเวศน์, 2560: 225) ซึ่งองค์ประกอบของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness) เหล่านี้ ผู้วิจัยคาดว่า จะช่วยให้ผู้บริหารฝ่ายบัญชีเกิดการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงใช้ในการวางแผนทางการเงินสำหรับกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรได้เป็นอย่างดี

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ (Decision Making Efficiency) สามารถนำมาซึ่งความได้เปรียบทางการแข่งขัน สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผล และจะนำไปสู่ความสำเร็จใน ทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ ตัวชี้วัดหรือองค์ประกอบของประสิทธิภาพการตัดสินใจ ประกอบด้วย 1) ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ (Timeliness) 2) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ (Objective Achievement) 3) ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด (Best of Effectiveness) และ 4) ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder Acceptance) ซึ่งปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ คือการใช้สารสนเทศ (Information) ในการตัดสินใจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง หากผู้ตัดสินใจมีสารสนเทศที่มาก มีความหลากหลายของ

แหล่งที่มา และสมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ประกอบในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ลดความผิดพลาดได้ (เทพ สงวนกิตติพันธ์, 2556)

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Businesses) เป็นการดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับการให้ เช่า การขาย การซื้อ รวมถึงการทำกิจกรรมต่างๆ โดยใช้อสังหาริมทรัพย์ก่อให้เกิดรายได้ โดยธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจโดยรวมในหลายด้าน ทั้งในระดับมหภาคที่เป็นภาคการผลิตที่สำคัญสร้างความเชื่อมโยงต่อภาคการผลิตอื่นๆ และในระดับจุลภาคที่มองถึงการประกอบกิจการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยเป็นหนึ่งในปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของภาคครัวเรือน ซึ่งถือได้ว่าเป็นหนึ่งในธุรกิจหลักในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศ และนำมาสู่การว่าจ้างแรงงานจำนวนมาก (จิวิศ รุ่งเรืองผล, 2554) ซึ่งทิศทางของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหัวเมืองใหญ่ และจังหวัดตามแนวชายแดน ซึ่งในสภาพเศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตแบบก้าวกระโดดนั้น ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เป็นหนึ่งในธุรกิจที่มีปริมาณและมูลค่าการเติบโตที่สูงมาก ก่อให้เกิดการจ้างงาน มีความเชื่อมโยงกับสาขาการผลิตอื่นๆ และยังมีสัดส่วนสินเชื่อที่สูงด้วย ดังนั้น ในภาวะที่ข้อมูลสารสนเทศมีความสำคัญต่อการตัดสินใจ (ธิตาภา สิทธิอมรพร, 2556)

โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 เป็นต้นมาประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเต็มตัวแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งขนาดและฐานการผลิต ทำให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น ซึ่งผู้ประกอบการต้องอาศัยระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการเป็นแบบบูรณาการขั้นตอนการทำงาน และฐานข้อมูลต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยเฉพาะสารสนเทศทางการเงินที่ครบถ้วนสมบูรณ์ (สถาบัน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอุตสาหกรรมการผลิต, 2558) ดังนั้น การนำข้อมูลสารสนเทศทางการเงินเข้ามาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เป็นเหตุให้ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินที่จะมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพด้านการตัดสินใจ และสร้างรายได้เปรียบที่เหนือคู่แข่งได้

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือไม่ อย่างไร ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาการใช้สารสนเทศทางการเงินในองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ได้อย่างยั่งยืนในระยะยาวต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. เพื่อทดสอบผลกระทบของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
5. เพื่อเปรียบเทียบความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน
6. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มี รูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารฝ่ายบัญชีกลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในการประยุกต์ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินให้สามารถใช้ในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการใช้สารสนเทศทางการเงินภายในองค์กร สร้างความเข้าใจทั้งในระดับบุคคลทุกระดับในองค์กรให้สามารถพัฒนาไปสู่ระดับสากลได้
3. เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกสารสนเทศทางการเงินให้เหมาะสมกับการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness) โดยประยุกต์จากแนวคิดสารสนเทศทางธุรกิจของ รุจีจันทร์ วิชิวานิเวศน์ (2560) ประกอบด้วย
 - 1.1 ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ (Operating Information)
 - 1.2 ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (Management Information)
 - 1.3 ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร (External Information)
2. ประสิทธิภาพการตัดสินใจ (Decision Making Efficiency) โดยใช้แนวคิดของ สุพัตรา ปะนันโต (2557: 4) ประกอบด้วย
 - 2.1 ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ (Timeliness)
 - 2.2 ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ (Objective Achievement)
 - 2.3 ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด (Best of Effectiveness)
 - 2.4 ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder Acceptance)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,630 คน (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2559)
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 310 คน โดยเปิดตาราง Krejcie และ Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2558) และใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)
2. พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วันที่ 10 สิงหาคม 2559 - 12 พฤศจิกายน 2559
4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - กลุ่มที่ 1 การทดสอบความสัมพันธ์และผลกระทบของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการตัดสินใจ

กลุ่มที่ 2 การเปรียบเทียบความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินและประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินและประสิทธิภาพ การตัดสินใจ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มี รูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินแตกต่างกัน
4. ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มี รูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพการตัดสินใจแตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้บริหารฝ่ายบัญชี (Accounting Executive) หมายถึง บุคลากรของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ที่มีอำนาจหน้าที่ กำกับดูแล ดำเนินการ และตัดสินใจด้านการบัญชี ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์นั้นๆ
2. ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Businesses) หมายถึง ธุรกิจที่จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการประกอบกิจการเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์

3. ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness) หมายถึง การมีปริมาณสารสนเทศทางการเงินที่มาก เกิดจากการนำข้อมูลทางการเงินและการบัญชีจากแหล่งต่างๆผ่านการประมวลผล เป็นสารสนเทศทางการเงินที่สมบูรณ์ มีความครอบคลุมด้านการบริหาร การเงิน และตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ผู้บริหารสามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจ วางแผน การบริหารงานจากกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

3.1 ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ (Operating Information) หมายถึง สารสนเทศที่ได้รับจากการปฏิบัติงานด้านการรับและจ่ายเงินสด หรือสารสนเทศด้านกระแสเงินสด รวมถึงการจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมมาไว้ใช้จ่ายในกิจการ ตลอดจนการลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ ทั้งระยะสั้น และระยะยาว

3.2 ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (Management Information) หมายถึง สารสนเทศที่ใช้สนับสนุนงาน หน้าที่งานต่างๆทางการเงิน การพยากรณ์ การควบคุมงบประมาณ การตรวจสอบทางการเงิน และการบริหารผลการดำเนินงานธุรกิจเพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรมีการจัดการทางการเงินที่ดี

3.3 ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร (External Information) หมายถึง สารสนเทศที่ได้จากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ซึ่งได้จากตลาดการเงินและตลาดทุน ซึ่งเป็นสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์และตราสารทางการเงิน นอกจากนี้ยังรวมถึงแหล่งเงินทุน ต้นทุนเงินทุน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน นโยบายของรัฐบาล กฎระเบียบและข้อกำหนดของสถาบันทางการเงิน

4. ประสิทธิภาพการตัดสินใจ (Decision Making Efficiency) หมายถึง การเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด และทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ประโยชน์สูงสุดทั้งด้านกระบวนการและผลลัพธ์ ซึ่งองค์ประกอบของประสิทธิภาพการตัดสินใจจะสะท้อนในด้านความรวดเร็วและทันเหตุการณ์ การนำองค์กรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่องค์กร รวมไปถึงผลจากการตัดสินใจดังกล่าวได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

4.1 ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ (Timeliness) หมายถึง การตัดสินใจที่ทันเวลาต่อสถานการณ์ที่เผชิญปัญหาหรือช่วงเวลาที่ต้องการทางเลือก ทำให้องค์กรเกิดความได้เปรียบจาก ความรวดเร็วของการตัดสินใจ

4.2 ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ (Objective Achievement) หมายถึง การตัดสินใจที่นำไปสู่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สามารถวัดได้จากผลลัพธ์จากการตัดสินใจ หรือทางเลือกจากการตัดสินใจ

4.3 ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด (Best of Effectiveness) หมายถึง การตัดสินใจที่คำนึงถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ รวมถึงต้องคำนึงถึงต้นทุนและประโยชน์ที่จะได้รับ จึงจะทำให้การตัดสินใจดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนให้เห็นถึงการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ

4.4 ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder Acceptance) หมายถึง ทางเลือกที่ได้จากการตัดสินใจ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ หรือปัญหาที่ตัดสินใจ มีความคิดเห็นสอดคล้องหรือมุ่งเน้นทำความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารทางวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
2. แนวคิดเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน
3. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

1. ประวัติความเป็นมาของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

การดำเนินธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ จำเป็นต้องรับรู้ถึงแนวโน้มของความเป็นมาในการดำเนินธุรกิจ โดยจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของการพัฒนาในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เป็นธุรกิจหนึ่งที่มีความสำคัญสำหรับประเทศไทย ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงวิวัฒนาการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และเพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงที่มาที่ไปของการดำเนินธุรกิจที่มีความเหมาะสมกับยุคสมัย จึงแบ่งการวิวัฒนาการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ออกเป็น 8 ช่วง (อรุณ ศิริจานุสรณ์, 2555) ดังต่อไปนี้

ช่วงที่ 1 เริ่มต้นธุรกิจจัดสรรที่ดิน ตึกแถว และแฟลต (ปี พ.ศ. 2500-2510)

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 ประเทศไทยได้มีการเร่งรัดพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่กรุงเทพและปริมณฑล โดยเน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมและส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศเศรษฐกิจจึงขยายตัวขึ้น เกิดการอพยพย้ายถิ่นของประชาชนจากต่างจังหวัดเข้าสู่กรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมาก ทำให้มีความต้องการที่อยู่อาศัยเพิ่มสูงมากขึ้น ซึ่งในขณะนั้นรัฐบาลได้ออกประกาศยกเลิกการจำกัดสิทธิในการถือครองที่ดิน จึงเกิดการกว้านซื้อที่ดินโดยผู้ประกอบการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ต้องการที่อยู่อาศัยในลักษณะของธุรกิจการจัดสรรที่ดินเพื่อจำหน่ายด้วยการแบ่งแยกที่ดินออกเป็นแปลงย่อยๆ (ประกาศ มาถาวร, 2552) โดยให้ผู้ซื้อผ่อนชำระค่าที่ดินเป็นรายงวด และผู้ซื้อจะต้องดำเนินการก่อสร้างบ้านบนที่ดินด้วยตนเอง และในช่วงนั้นทางด้านสถาบันการเงินยังไม่มีบทบาทในการปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ซื้อและผู้ประกอบการ

โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง และแหล่งใช้ทุนส่วนตัวเป็นหลักหรืออาจใช้วิธีร่วมลงทุนกับเจ้าของที่ดิน ซึ่งมักเป็นชาวสวนหรือชาวนาเพื่อนำที่ดินมาจัดสรรแล้วแบ่งกำไรกัน สำหรับผู้ซื้อก็ใช้เงินออมเป็นหลัก ทำให้การขยายตัวของธุรกิจในยุคนี้เป็นไปอย่างล่าช้า และมีผลให้ธุรกิจจัดสรรที่ดินเข้าสู่ภาวะซบเซา ในปี พ.ศ. 2510

ช่วงที่ 2 เริ่มต้นธุรกิจบ้านจัดสรร (ปี พ.ศ. 2511-2517)

ผลจากการที่ธุรกิจจัดสรรที่ดินเข้าสู่ภาวะซบเซานั้น ผู้ประกอบการจึงเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการดำเนินธุรกิจใหม่ให้เป็นรูปแบบการทำธุรกิจบ้านจัดสรรพร้อมที่ดินแทน เนื่องจากสามารถขายได้เร็วกว่า และเป็นผลดีต่อผู้ซื้อที่ไม่ต้องสร้างบ้านเอง การขายบ้านพร้อมที่ดินจึงเป็นกลยุทธ์ใหม่ที่ช่วยให้ผู้ซื้อตัดสินใจได้ง่ายและเร็วขึ้น ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 6 ในช่วงปี พ.ศ. 2511-2514 ทำให้สถาบันการเงินได้ให้ความสนใจในการสนับสนุนธุรกิจอสังหาริมทรัพย์โดยการปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการและผู้ซื้อ ธุรกิจที่อยู่อาศัยจึงเข้าสู่ภาวะรุ่งเรืองอีกครั้ง แต่ปัญหาที่สำคัญ คือผู้ประกอบการไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่เป็นของตนเอง รวมถึงการทำสัญญาระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายส่วนใหญ่เป็นสัญญาที่ไม่เป็นทางการ ทำให้ผู้ซื้อบางส่วนถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบการที่ไม่ทำตามสัญญา ทำให้ปลายปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลได้ออกกฎหมายคุ้มครองผู้ซื้อ โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการได้รับใบอนุญาตจัดสรรที่ดินก่อนจึงจะสามารถจัดสรรที่ดิน และที่ดินนั้นต้องปลอดจากภาระการจำนองด้วย อย่างไรก็ตาม ธุรกิจที่อยู่อาศัยได้กลับเข้าสู่ภาวะถดถอยอีกครั้ง เนื่องจากเกิดวิกฤตการณ์น้ำมันครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2516 ที่ราคาน้ำมันเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ราคาวัสดุก่อสร้าง และค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น ขณะที่กำลังซื้อของประชาชนลดลง ธุรกิจบ้านจัดสรรจึงเข้าสู่ภาวะซบเซาอย่างต่อเนื่อง ตลอดในช่วงปีพ.ศ. 2516-2517

ช่วงที่ 3 เริ่มต้นธุรกิจทาวเฮ้าส์และอาคารชุด (ปี พ.ศ. 2518-2529)

ธุรกิจบ้านจัดสรรเริ่มกลับมาฟื้นตัวในปี พ.ศ. 2518 และขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในช่วงปี พ.ศ. 2519-2521 โดยมีปัจจัยจากการสนับสนุนของสถาบันการเงินในการขายสินเชื่อให้กับภาคธุรกิจ ซึ่งในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ เริ่มมีการสร้างบ้านต่างระดับราคาและต่างขนาดเพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่มีความหลากหลายของลูกค้า พร้อมทั้งขยายทำเลที่ตั้งของบ้านจัดสรรออกไปสู่เขตพื้นที่ชานเมือง เนื่องจากราคาที่ดินในเขตเมืองเพิ่มขึ้นสูงมาก รวมถึงผู้ซื้อบางส่วนมีความต้องการพื้นที่บริเวณกว้างและมีสภาพของความเป็นธรรมชาติ แต่เมื่อวิกฤตการณ์น้ำมันครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2523 และรวมถึงสภาพการจราจรที่แออัดของกรุงเทพมหานคร ทำให้เริ่มมีการก่อสร้างที่อยู่อาศัยแบบใหม่ที่เรียกว่า ทาวเฮ้าส์ โดยสร้างในเขตพื้นที่ชั้นในของกรุงเทพมหานคร ซึ่งนอกจากจะช่วยลดระยะเวลาการเดินทางมาทำงานในตัวเมืองของที่อยู่อาศัยในแถบชานเมือง ยังมีการก่อสร้างที่อยู่อาศัยรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า อาคารชุด หรือคอนโดมิเนียม เพื่อเป็นอีกทางเลือกของผู้ต้องการที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่ใจกลางเมืองโดยผู้ซื้อจะมีที่ดินเป็นทรัพย์สินส่วนกลาง แต่จะมี

กรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลในท้องซุดของตนเอง ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมากเช่นกัน

ในช่วงนี้ ผู้ประกอบการเริ่มมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ โดยแบ่งที่ดินในโครงการออกเป็นส่วนๆ เพื่อดำเนินการสร้างและขยายตัวออกเป็นระยะ เริ่มมีการปลูกสร้างบ้านตัวอย่างให้ลูกค้าได้ดูก่อน เมื่อมีผู้ที่ทำการสั่งจองและวางเงินดาวน์ จึงเริ่มดำเนินงานก่อสร้างเพื่อเป็นการลดภาระทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากการก่อสร้างบ้านขึ้นมาแล้วขายไม่ได้ หรือขายได้ช้าและในขณะเดียวกันก็มีผู้ประกอบการบางราย หันไปทำโครงการบ้านจัดสรรราคาต่ำ ซึ่งเน้นการสร้างบ้านให้กับหน่วยงานทางราชการ เนื่องจากถือว่าเป็นโครงการที่มีความเสี่ยงต่ำ กลุ่มลูกค้าเป็นผู้ที่มีรายได้ประจำ และมีค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการขายที่ไม่สูงมากนัก ส่วนในปี พ.ศ. 2529 นั้น รัฐบาลได้กำหนดนโยบายเร่งรัดการพัฒนาที่อยู่อาศัย และดำเนินการมาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยรายย่อยมากขึ้น การกำหนดมาตรการทางภาษีโดยสามารถนำดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การอนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถขอสินเชื่อเพื่อพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยจากบริษัทประกันชีวิต บริษัทประกันวินาศภัย และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้ เป็นต้นประกอบกับราคาปูนซีเมนต์และอัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มที่ปรับลดลง ได้มีส่วนช่วยกระตุ้นให้การลงทุนและการซื้อขายบ้านจัดสรรโดยเฉพาะระดับราคาปานกลาง และราคาต่ำ เริ่มมีแนวโน้มการฟื้นตัวขึ้น

ช่วงที่ 4 ยุครุ่งเรืองของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (ปี พ.ศ. 2530-2537)

ผลจากนโยบายในขณะนั้น รัฐบาลเน้นขยายการค้าและการลงทุน โดยใช้การเปิดเสรีทางการเงิน และส่งเสริมการย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวหรือทำงานในประเทศไทย เริ่มมีการพัฒนาที่ดินในเชิงอุตสาหกรรม ผ่านการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งปัญหาการขาดดุลการค้าของประเทศ เริ่มคลี่คลายลงในปี พ.ศ. 2529 เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวในระดับที่สูงถึงร้อยละ 10 ต่อเนื่องติดต่อกันในช่วงปี พ.ศ. 2531-2533 ทำให้รายได้และอำนาจการซื้อของประชาชนสูงขึ้น กระตุ้นให้เกิดความต้องการที่อยู่อาศัยหลังใหม่ที่มีขนาดใหญ่ขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้นทั้งไว้ใช้สำหรับอยู่อาศัยหรือเก็งกำไรด้วย ทั้งนี้ พื้นที่ในเขตเมืองมีอย่างจำกัดราคาที่ดินจึงมีการปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงในปี พ.ศ. 2532 ภาครัฐได้อนุญาตให้ชาวต่างชาติสามารถถือครองกรรมสิทธิ์ในอาคารชุดได้เพิ่มขึ้น จากร้อยละ 25 เป็นร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งหมดของโครงการ ส่งผลให้ธุรกิจอาคารชุดที่พักอาศัยที่เคยซบเซาในช่วงปี พ.ศ. 2526-2529 ฟื้นกลับมาคึกคักอีกครั้ง ซึ่งกล่าวได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2530-2533 ถือเป็นช่วงที่รุ่งเรืองของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ทุกประเภท โดยพิจารณาจากราคาหุ้นของกลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ที่ระดับสูงซึ่งขึ้นซึ่งเป็นผลจากสภาพคล่องทางการเงินที่เพิ่มสูงขึ้นในระบบตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ และสะท้อนให้เห็นถึงความมั่งคั่งของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม แรงจูงใจให้ผู้ประกอบการรายใหม่จากภาคธุรกิจต่างๆ หันมา

ลงทุนเพิ่มขึ้นด้วยการจัดซื้อที่ดินเปล่า เพื่อสะสมไว้จัดสรรโครงการในระยะยาว เนื่องจากคาดว่าราคา จะมีการปรับตัวสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยในช่วงปี พ.ศ. 2534-2535 เนื่องจากในช่วงปลายปี พ.ศ. 2533 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้จำกัดเพดานการขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เพื่อจะมีการ ชะลออุปสงค์ที่เข้มในตลาด ประกอบกับเศรษฐกิจที่ชะลอตัวจากวิกฤตสงครามอ่าวเปอร์เซียในปี พ.ศ. 2534 และภาวะความไม่สงบทางการเมืองภายในประเทศปี พ.ศ. 2535 ทำให้สภาพคล่อง ทางการเงินเริ่มฝืด อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการขาดแคลนเงินทุน หมุนเวียน ผู้ซื้อที่เป็นนักเก็งกำไรต่างยอมทิ้งเงินดาวน์ เพราะไม่สามารถหาเงินทุนมาโอนกรรมสิทธิ์ ที่อยู่อาศัยที่ได้จองซื้อไว้ ส่วนประชาชนก็ชะลอการตัดสินใจซื้อโครงการที่อยู่อาศัยหลายโครงการ โดยเฉพาะโครงการอาคารชุด จึงประสบภาวะการชะงัก แต่เป็นเพียงระยะเวลาสั้นๆ เนื่องจาก นโยบายผ่อนคลายทางการเงินนั้น ได้มีการทยอยยกเลิกเพดานอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝาก การสนับสนุนการจัดตั้งวิเทศธนกิจของสถาบันการเงิน การกำหนดน้ำหนักของความเสี่ยงของสินเชื่อ เพื่อที่อยู่อาศัยที่ต่ำกว่าสินเชื่อทั่วไปรวมทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ปรับตัวลดลง ถึงแม้ในการเก็งกำไร ระยะเวลาสั้นจะมีอัตราลดลงแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีผู้ที่ซื้อส่วนหนึ่งรีบทำการซื้อเพื่อเป็นการลงทุนระยะยาว และซื้อไว้เป็นบ้านหลังที่สอง โดยคาดว่าราคาในอนาคตจะมีการปรับตัวสูงขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ ผู้ประกอบการยังคงขยายการลงทุนเปิดโครงการใหม่อย่างต่อเนื่อง และเมื่อรวมกับอุปทาน ที่มีสะสม มาตั้งแต่ช่วงภาวะรุ่งเรืองในปี พ.ศ. 2530-2533 ทำให้เริ่มมีภาวะอุปทานบ้านล้นตลาด

ช่วงที่ 5 วิกฤตเศรษฐกิจของประเทศ (ปี พ.ศ. 2538-2543)

ในช่วงปี พ.ศ. 2538-2539 เศรษฐกิจของประเทศประสบกับภาวะเงินเฟ้อ และ การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดทำให้รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวด เพื่อชะลอการใช้จ่าย ภายในประเทศ ในขณะเดียวกันเศรษฐกิจของโลกเริ่มมีความผันผวนจากวิกฤตการณ์ทางการเงิน ของประเทศเม็กซิโก ในปี พ.ศ. 2538 และการล่มสลายของวณิชธนกิจในประเทศอังกฤษ ส่งผลให้ นักลงทุนต่างชาติขาดความเชื่อมั่นในตลาดการเงินใหม่ ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย มีการถอนทุน การลงทุนทั้งในตลาดทุนและตลาดอสังหาริมทรัพย์ สภาพคล่องของระบบเศรษฐกิจจึงเริ่มตึงตัว ส่งผลให้การขยายตัวของระบบเศรษฐกิจชะลอตัว และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระบบอัตรา การแลกเปลี่ยนจากระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ เป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว ในวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ทำให้เกิดภาระหนี้ของผู้ประกอบการในรูปแบบเงินบาทสูงขึ้นเป็นเท่าตัว ประกอบกับยอดขายที่ลดลงอุปทานส่วนเกินที่สูงขึ้น จึงส่งผลให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ประสบปัญหา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในช่วงนี้ได้เป็นอย่างดีและมีผลกระทบ ต่อเนื่องเป็นลักษณะของลูกโซ่

จากสถานะที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดปัญหาการผิดชำระหนี้ กระทบต่อหนี้ค้างชำระของสถาบันการเงิน โดยมูลค่าหลักทรัพย์ค้ำประกันที่แท้จริงของอสังหาริมทรัพย์กลับต่ำกว่าราคาประเมินเดิม หรือวงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติเนื่องจากราคาบ้านหรือที่อยู่อาศัยมีการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการบังคับให้จำนองเพื่อการขายทอดตลาด ทำให้ได้เงินไม่เพียงพอกับหนี้ที่ค้างชำระ ส่งผลให้เกิดปัญหาหนี้สูญที่ต่อเนื่องติดต้ามมา ต่อยอดไปสู่ความมั่นคงทางการเงินของสถาบันการเงิน จนทำให้รัฐบาลต้องสั่งปิดกิจการของสถาบันการเงิน จำนวน 56 แห่ง ทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในสถาบันการเงินที่เหลือ จึงพากันแห่ถอนเงินฝาก ส่งผลให้สถาบันการเงินที่เหลืออยู่ ต้องประสบปัญหาของการขาดสภาพคล่อง ส่งผลทำให้เกิดสภาวะตกต่ำมากของธุรกิจที่อยู่อาศัย ทั้งจากสภาวะอุปทานบ้านล้มตลาดและอุปสงค์ที่ซบเซา ทำให้ผู้ประกอบการเกิดสภาวะล้มละลายและปิดกิจการไปเป็นจำนวนมาก ส่วนที่อยู่รอดก็มิได้มีการพัฒนาโครงการใหม่แต่อย่างใด ส่งผลให้เกิดการลอยแพพนักงานของกิจการในบางส่วนไป

ช่วงที่ 6 การฟื้นฟูทางธุรกิจ (ปี พ.ศ. 2544-2550)

ภายหลังวิกฤตการณ์เศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ภาครัฐได้ให้ความสำคัญต่อการคลี่คลายวิกฤตอสังหาริมทรัพย์ควบคู่ไปกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโดยรวม จึงได้ออกมาตรการต่างๆ ทั้งทางการเงินและการคลังอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นกำลังซื้อของผู้บริโภคและแก้ไขปัญหาสภาพคล่องของผู้ประกอบการ ดังนี้

6.1 การลดค่าจดทะเบียนการโอนอสังหาริมทรัพย์ (จากร้อยละ 2 ลดลงเหลือร้อยละ 0.01 ของราคาประเมิน) และลดค่าจดทะเบียนจำนองอสังหาริมทรัพย์ (จากร้อยละ 1 ลดลงเหลือร้อยละ 0.01 ของราคาประเมิน) เพื่อช่วยแรงให้ผู้ซื้อตัดสินใจซื้อได้เร็วขึ้น

6.2 การขยายเพดานวงเงินกู้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อย (จากเดิมไม่เกิน 750,000 บาท เป็นไม่เกิน 1,000,000 บาท) และขยายสัดส่วนของสินทรัพย์ค้ำประกัน (จากสูงสุดร้อยละ 70 เป็นร้อยละ 100 ของราคาประเมิน) เพื่อเป็นการเพิ่มวงเงินสินเชื่อให้แก่ผู้บริโภค

6.3 ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม เพื่อซื้อเช่าซื้อหรือสร้างอาคารที่อยู่อาศัย โดยสามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้เพิ่มมากขึ้น (จากเดิมไม่เกิน 10,000 บาท เป็นไม่เกิน 50,000 บาท) เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีเงินได้ของผู้ที่จะมาขอวงเงินสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย

6.4 การลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ ที่จะเรียกเก็บจากการขายทรัพย์สินอสังหาริมทรัพย์ (จากอัตราร้อยละ 3.3 ลดลงเหลือร้อยละ 0.11 ของรายรับก่อนหักรายจ่าย) เพื่อเป็นการลดต้นทุนให้กับผู้ประกอบการ นอกจากนี้ภาครัฐยังได้ออกมาตรการเพิ่มเติมเพื่อเป็นการกระตุ้นตลาดอสังหาริมทรัพย์ของผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม

ช่วงที่ 7 วิกฤตเศรษฐกิจรอบสอง (ปี พ.ศ. 2551-2552)

นับจากเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศครั้งใหญ่ในปี พ.ศ. 2540 นั้น โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจที่ได้รับผลกระทบรุนแรงมากที่สุด ก็คือธุรกิจส่งออกและธุรกิจบริการ และต่อเนื่องไปยังธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ส่งผลให้เกิดการปิดตัวของสถาบันการเงิน และผู้ประกอบการเป็นจำนวนมากภาครัฐจึงได้มีการกระตุ้นระบบเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งออกมาตรการทางด้านการเงินต่างๆที่มีความรัดกุมมากขึ้น เพื่อช่วยสร้างความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจของประเทศกลับมา ส่งผลให้ทิศทางและแนวโน้มการฟื้นตัว และการเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจในภาพรวม รวมทั้งกลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีสัดส่วนที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ ในช่วงปี พ.ศ. 2548-2551 เป็นต้นมา

ต่อมาในปี พ.ศ. 2551 สภาพการณ์เศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกาได้เกิดวิกฤตการณ์ครั้งใหม่ ที่มีสาเหตุหลักมาจากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์โดยตรง ซึ่งวิกฤตการณ์ครั้งใหม่นี้เรียกว่า วิกฤตสินเชื่อซับไพรม์หรือวิกฤตสินเชื่อด้วยคุณภาพ (Subprime Lending Crisis) หมายถึง สินเชื่อที่ปล่อยให้แก่ลูกหนี้คุณภาพต่ำ ที่ไม่สามารถกู้ยืมผ่านตลาดสินเชื่อปกติได้ เพราะมีประวัติการกู้ยืมไม่ดีพอ เป็นสินเชื่อที่มีความเสี่ยงสูง เพราะมีโอกาสที่ลูกหนี้จะไม่สามารถชำระหนี้คืนสูง ส่งผลต่ออัตราดอกเบี้ยที่มีการให้วงเงินสินเชื่อจะสูงกว่าปกติ วิกฤตสินเชื่อซับไพรม์ในสหรัฐอเมริกามีอัตราเติบโตอย่างรวดเร็วในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ปัจจุบันลูกหนี้ด้วยคุณภาพคิดเป็นประมาณร้อยละ 25 ของประชากรสหรัฐอเมริกา (ผนทิพย์ ดาบวิจิตร, 2558) ดังนั้น สหรัฐอเมริกา จึงมีการออกมาตรการต่างๆ มากกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจถดถอย และปัญหาการขยายตัวของหนี้เสียของลูกหนี้ด้วยคุณภาพไปสู่ลูกหนี้ชั้นดี และสินเชื่อประเภทอื่นๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อเมืองสู่ประเทศไทยแต่ไม่มากนัก เพราะทางธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ทั่วไป และผู้ประกอบการในตลาดอสังหาริมทรัพย์ มีมาตรการที่รัดกุมและเพียงพอ

ช่วงที่ 8 เขตการค้าเสรีและประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ปี พ.ศ. 2553-ปัจจุบัน)

จากการสร้างมาตรการ และระเบียบข้อบังคับทางการเงินที่เข้มงวดของธนาคารแห่งประเทศไทยและสถาบันการเงินภายในประเทศ ส่งผลให้ผลกระทบที่เกิดจากวิกฤตซับไพรม์หรือวิกฤตหนี้ด้วยคุณภาพ (Subprime Lending Crisis) ที่มีต่อประเทศไทยมีไม่มากนัก เพราะเกณฑ์การพิจารณาให้วงเงินสินเชื่อทั้งภาคผู้ประกอบการ หรือภาคบุคคลนั้น มีขั้นตอนในการพิจารณาและตรวจสอบอย่างรัดกุม ส่งผลให้เกิดหนี้สูญในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศไทยมีไม่มากนักที่อาจจะมิไปซื้อสินทรัพย์ต่อเนื่องจากต่างประเทศ หรือผู้ลงทุนชาวต่างชาติในโครงการที่จะพัฒนาในประเทศไทย แต่กฎหมายเรื่องการควบคุมของสัดส่วนของการถือครองหุ้น ที่ไม่เกินร้อยละ 49 เป็นเสมือนเครื่องมือในการป้องกันวิกฤตการณ์นี้ได้เป็นอย่างดี และในปี พ.ศ. 2558 มีการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ทำให้เศรษฐกิจ

ในประเทศพื้นตัว และยังส่งผลถึงการลงทุนของภาครัฐในโครงสร้างพื้นฐานภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ 20 ปี ประกอบด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและแผนพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งของไทยระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) มีทั้งการพัฒนารถไฟฟ้า รถไฟชานเมือง รถไฟรางคู่ ทางด่วน และมอเตอร์เวย์ รวมถึงโครงการคมนาคมทางน้ำ โครงการพัฒนาศูนย์ขนถ่ายสินค้า และสนามบิน ทำให้เกิดทำเลใหม่ๆ ที่มีศักยภาพ อาทิ โซนนอกเขตศูนย์กลางธุรกิจ (City Fringe) ของกรุงเทพฯ เขตชานเมือง รวมถึงต่างจังหวัด ซึ่งผู้ประกอบการหลายรายรุกเข้าไปในพื้นที่จังหวัดที่มีการทำโครงการของภาครัฐ เพื่อเปิดโครงการใหม่รองรับความต้องการที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าความมั่นใจในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ยังอยู่ในระดับสูง และสามารถพัฒนาให้มีมูลค่าเพิ่มต่อเนื่องได้ในอนาคต

โดยสรุปจะเห็นได้ว่ายังมีปัจจัยต่างๆ ทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่เกิดขึ้น ส่งผลต่อการเติบโตของภาวะเศรษฐกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะปัจจัยเรื่องมาตรการต่างๆ ทั้งทางการเงินและการคลัง อย่างไรก็ตามคาดว่าภาวะเศรษฐกิจของประเทศในปี พ.ศ.2561 จะยังขยายตัวได้ดีกว่าปีที่ผ่านมา และจะทำให้การเติบโตปรับตัวเพิ่มขึ้นมาได้ ส่งผลเอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เพิ่มมากขึ้น

2. ความหมายธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มีผู้ให้ความหมายของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ไว้ดังนี้

กรมสรรพากร (2559) ได้ให้ความหมายไว้ว่า อสังหาริมทรัพย์ หมายถึง ที่ดินกับทรัพย์อันติดกับที่ดินมีลักษณะเป็นการถาวร หรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้น และหมายความรวมถึงทรัพย์อันเกี่ยวกับที่ดิน หรือทรัพย์อันติดอยู่กับที่ดิน หรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้นด้วย ดังนั้น ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ จึงหมายถึง การประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน และสิ่งที่ดีติดอยู่กับที่ดิน ไม่ว่าจะเป็นการซื้อ ขาย เช่า หรือโอนกรรมสิทธิ์

ธิดาภา สิทธิอมรพร (2556: 10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการให้เช่า การขาย การซื้อและการดำเนินงานด้านอสังหาริมทรัพย์เป็นการดำเนินกิจการหลักเกี่ยวกับกระบวนการวางแผน การดำเนินการหลักซึ่งเป็นของตนเอง เกี่ยวกับการให้เช่า การขาย การซื้อ การดำเนินงานด้านอาคารที่อยู่อาศัย และอาคารซึ่งมิใช่ที่อยู่อาศัย คอนโดมิเนียม การพัฒนาและการจัดสรรที่ดินซึ่งเป็นของตนเอง

ศิริดา โสภาว์วัฒน์ (2556: 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง การประกอบธุรกิจที่ดำเนินการของอสังหาริมทรัพย์หรือการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในรูปแบบนิติบุคคล ที่มีรายได้หลักในกลุ่มธุรกิจจากการดำเนินงานอสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวกับที่ดิน จัดสรร การสร้างที่อยู่อาศัย การจัดหา การจำหน่าย การให้เช่า การให้บริการ เป็นต้น

วิชาญ แสงสุขวาว (2556: 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง ธุรกิจที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การจัดหา การให้เช่า การเช่าซื้อ การเป็นตัวแทนหรือนายหน้าเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์เกี่ยวกับที่ดิน อาคาร ประเมินอสังหาริมทรัพย์บ้านที่อยู่อาศัย และการให้บริการ

สมเดช โจรณ์ศรีเสถียร (2556: 247) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับธุรกิจที่ดินจัดสรร ตัวแทนหรือนายหน้าการให้บริการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ธุรกิจบ้านจัดสรร อาคารสำนักงานให้เช่า การเช่า เป็นต้น

เข็มพร สุ่มมาตย์ (2553: 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง การประกอบธุรกิจในรูปแบบนิติบุคคล ที่มีรายได้หลักในกลุ่มธุรกิจจากการดำเนินงานอสังหาริมทรัพย์ ที่เกี่ยวกับที่ดินจัดสรร การสร้างที่อยู่อาศัย การจัดหา การจำหน่าย การให้เช่าการให้บริการและการประเมินอสังหาริมทรัพย์

Oxford English Dictionary (2018) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง อาชีพในการซื้อขาย หรือให้เช่า ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินพร้อมด้วยทรัพยากรธรรมชาติ เช่น พืชแร่ธาตุ หรือน้ำ รวมถึงอาคารหรือที่อยู่อาศัยโดยทั่วไป

Trump (2018) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ต้องประกอบด้วย Great Views (ทิวทัศน์อันเยี่ยมยอด), Prestige (ความหรูหราและมีเกียรติ), Growth Potential (ศักยภาพในการเติบโต) และ Convenience (ความสะดวกสบาย)

Michaeli (2018) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง ธุรกิจอุตสาหกรรมเกี่ยวกับที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง แบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ ที่อยู่อาศัย (Residential), ที่อยู่อาศัยพาณิชย์ (Commercial) และที่อยู่เชิงเกษตรกรรม (Agricultural)

จากความหมายของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง ธุรกิจที่จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการประกอบกิจการเกี่ยวกับทรัพย์สินอันติดกับที่ดินหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้น การซื้อ หรือการขายอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงการบริการอสังหาริมทรัพย์อื่นๆ เช่น การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์หรือทำหน้าที่เป็นผู้จัดการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาด้านอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งกิจกรรมในหมวดนี้อาจดำเนินการโดยมืออสังหาริมทรัพย์เป็นของตนเองหรือเช่าจากผู้อื่นก็ได้และอาจดำเนินการโดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้างรวมถึงการพัฒนาโครงการก่อสร้างของตนเองเพื่อให้เช่า

3. ประเภทของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

การประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีการดำเนินธุรกิจที่หลากหลาย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาประเภทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ แบ่งออก 3 ประเภท ดังนี้ (ฝนทิพย์ ดาวิกิจต์, 2558)

3.1 ธุรกิจขายบ้านพร้อมที่ดิน เป็นการนำที่ดินมาสร้างบ้านจัดสรร ซึ่งมีทั้ง บ้านเดี่ยว บ้านแฝด และทาวน์เฮาส์ โดยเจ้าของโครงการอสังหาริมทรัพย์เป็นผู้กำหนดรูปแบบของโครงการให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งการจัดทำโครงการที่อยู่อาศัยจะต้องคำนึงถึงต้นทุนของที่ดิน และราคาก่อสร้างที่มีผลทำให้ผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์พิจารณาวางแผนของบ้านจัดสรรแต่ละโครงการเพื่อรองรับการเจริญเติบโต

3.2 ธุรกิจอาคารสำนักงานให้เช่า เป็นธุรกิจที่ดำเนินการโดยเจ้าของธุรกิจได้มีการเรียกเก็บเงินกินเปล่า หรือค่าเช่า หรือเงินค่าก่อสร้าง จะต้องนำเงินกินเปล่าหรือค่าเช่าหรือเงินช่วยค่าก่อสร้างมาเฉลี่ยถือเป็นรายได้ตามอายุปีที่ให้สิทธิการเช่า ซึ่งผู้ให้เช่ามักจะแยกสัญญาที่ทำกับลูกค้าที่เช่าอาคารสำนักงานออกเป็น 2 ฉบับ คือ สัญญาเช่าพื้นที่สำนักงาน (รายได้ค่าเช่า) และสัญญาการให้เช่าบริการ (รายได้ค่าบริการ) ซึ่งปัจจุบันอาคารสำนักงานให้เช่า มีความสำคัญทางธุรกิจ

3.3 ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เพื่อการค้าพาณิชย์ เป็นการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ให้ได้ประโยชน์จากที่ดินเปล่า หรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง อาคารชุด หรืออาคารสำนักงาน เพื่อสร้างยอดขายให้เพิ่มยอดสูงกว่าเดิม โดยการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์การขาย ตลอดจนวิธีต่างๆที่จะสร้างผลตอบแทนให้ธุรกิจมากขึ้น เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟ ศูนย์กีฬา บ้านเดี่ยว โรงแรม รีสอร์ท ที่ดิน อาคาร

ทั้งนี้การดำเนินงานธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ประกอบไปด้วยกิจกรรมการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การจัดสรรที่ดินเปล่า จัดสรรที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง อาคารชุด ที่พักอาศัย สำนักงาน อุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์เพื่อการค้าพาณิชย์ สนามกอล์ฟ และศูนย์กีฬา มีลักษณะพิเศษโดยเฉพาะและมีบทบาทที่เป็นปัจจัยนำเข้าที่สำคัญในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันเป็นศูนย์กลางเมือง เป็นจุดเชื่อมต่อต่อระหว่างระบบเศรษฐกิจของประเทศและโลกในการสร้างการไหลเวียนสินค้าบริการและข่าวสาร ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจกำลังเติบโตและมั่นคงมากยิ่งขึ้น ทำให้ความต้องการของที่พักอาศัยก็เริ่มมีความหลากหลาย และเติบโตมากขึ้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่าธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเกิดใหม่หรือระบบมั่นคงแล้ว รวมถึงมีบทบาทที่สำคัญที่ทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างเศรษฐกิจของประเทศและโลก

4. ความสำคัญของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ถือเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีความสำคัญกับชีวิตของทุกคน โดยเฉพาะที่ดินกับทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดินนั้นประกอบรวมเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับที่ดินนั้น ซึ่งในทางกฎหมายแล้วอสังหาริมทรัพย์ไม่ได้มีความหมายจำกัดอยู่เฉพาะเพียงแคที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ติดอยู่กับที่ดินเท่านั้นแต่อสังหาริมทรัพย์ยังรวมถึงสิทธิทั้งหลายอันเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นด้วยหากนำอสังหาริมทรัพย์มาพิจารณาในแง่ของการเป็นสินทรัพย์เพื่อการลงทุนสามารถแบ่ง

อสังหาริมทรัพย์ ได้เป็น 2 ประเภทตามลักษณะการให้ผลตอบแทน (อนุชา กุศลวิสุทธิ, 2553) คือ

4.1 อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นการลงทุนระยะยาว (Income Property) คือ อสังหาริมทรัพย์ที่ผู้ลงทุนตั้งใจที่จะลงทุนในลักษณะการถือครองไว้นานๆ เนื่องจากจุดประสงค์ที่แท้จริงคือต้องการผลกำไรตอบแทนในรูปกระแสเงินสด หรือในรูปค่าเช่า เช่น อาคารเพื่อการพักอาศัย (Residential Property) และอาคารเพื่อการพาณิชย์ (Commercial Property) ซึ่งสร้างขึ้นมาจากมุ่งหวังผลตอบแทนที่พึงได้จากค่าเช่า ที่จะทยอยเกิดขึ้นตลอดอายุสัญญาเช่า แต่ไม่ได้คาดหวังผลตอบแทนในลักษณะการสร้างมาเพื่อขาย

4.2 อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นการลงทุนระยะสั้นหรือที่เรียกว่า อสังหาริมทรัพย์ที่ลงทุนในลักษณะการเก็งกำไร (Speculative Property) คือ อสังหาริมทรัพย์ที่ผู้ลงทุนไม่ได้มุ่งหวังผลตอบแทนระยะยาวในรูปค่าเช่าเหมือนอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นการลงทุนระยะยาว แต่มุ่งหวังผลตอบแทนจากจังหวะในการขายทำกำไรจากส่วนต่างของราคา เช่น ที่ดินเปล่า เป็นต้น ที่ผู้ถือครองส่วนใหญ่มักไม่ได้คาดหวังผลตอบแทนจากการนำที่ดินมาเช่า แต่คาดหวังผลตอบแทนจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่า (Appreciation in Value) เนื่องจากความเด่นจากทำเลที่ตั้ง (Location) หรือสภาพแวดล้อมอื่นๆ

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จึงไม่ได้มีความหมายจำกัดอยู่เฉพาะเพียงแค่ว่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ติดอยู่กับที่ดินเท่านั้นแต่อสังหาริมทรัพย์ยังรวมถึงสิทธิทั้งหลายอันเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นด้วย ประกอบด้วย อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นการลงทุนระยะยาว (Income Property) และอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นการลงทุนระยะสั้นหรือที่เรียกว่า อสังหาริมทรัพย์ที่ลงทุนในลักษณะการเก็งกำไร (Speculative Property)

5. สภาพการแข่งขันของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ถือเป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่ช่วยขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเติบโตเรื่อยๆ มาจากการส่งออกและการท่องเที่ยว ซึ่งในปีที่ผ่านมาธุรกิจได้เผชิญกับวิกฤตการณ์ทางเมืองที่เป็นปัญหาอยู่นาน ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการลดลง และยังส่งผลต่อกำลังซื้อของผู้บริโภคด้วย อีกทั้งเศรษฐกิจโลกที่ผันผวน ค่าเงินที่ผันผวนพร้อมกับอัตราดอกเบี้ย แต่สิ่งที่มีผลกระทบต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มากที่สุด คือ กำลังซื้อของผู้บริโภคที่ชะลอตัวลง อันเนื่องมาจากปัญหานี้ครัวเรือนอยู่ในระดับสูง แต่ไม่ว่าที่ผ่านมาเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศจะตกอยู่ในวิกฤตขนาดไหนธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ก็ยังสามารถดำเนินต่อไปได้ แม้ว่าจะไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

จากการเก็บข้อมูลของศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ ก็เป็นที่แน่ชัดแล้วว่า ในปี พ.ศ. 2561 ตลาดอสังหาริมทรัพย์ จะเติบโตอย่างน้อยร้อยละ 5 โดยมีคอนโดมิเนียมเป็นผู้นำการเติบโต จากปัจจัยบวก ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีการคาดการณ์ว่าจะเติบโตตั้งแต่ร้อยละ 3.9-4.2 การ

ลงทุนของรัฐบาลในโครงการขนาดใหญ่ ซึ่งหลายโครงการถูกเลื่อนจากปี พ.ศ. 2560 จะเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในปีนี้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ เช่น การท่องเที่ยว การส่งออก และการลงทุนภาคเอกชนยังมีแนวโน้มในเชิงบวก ขณะที่ปัจจัยภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่ดี ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจของโลกที่คาดการณ์ว่าจะมีอัตราเติบโตร้อยละ 3.9 ในช่วงปี พ.ศ. 2561-2562 โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ขณะที่เศรษฐกิจในประเทศสหรัฐ ยุโรป และจีน จะมีการขยายตัวต่อเนื่อง (ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์, 2558)

สำหรับสถานการณ์ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2561 นายสุวิชัย ไรจนวานิช ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เปิดเผยว่า เศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งหลังของปี 2561 ยังสดใสจากปัจจัยที่เป็นบวกทั้งการเร่งลงทุนภาครัฐ และการลงทุนภาคเอกชนขยายตัว โดยเฉพาะการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ตามแนวรถไฟฟ้า ซึ่งมีผลต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างมาก (ไทยโพสต์, 2561) ส่วนในภาคเอกชน บริษัท ซีบีอาร์อี จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาด้านอสังหาริมทรัพย์ชั้นนำระดับโลก เปิดเผยว่า ปี พ.ศ. 2561 บรรยากาศของการลงทุนในไทยดีขึ้น อันเป็นผลมาจากปัจจัยบวกด้านเศรษฐกิจที่ดีขึ้นหลายประการ และภาพรวมเศรษฐกิจโลกที่อยู่ในทิศทางที่ดี ผู้พัฒนาโครงการยังแข่งขันในการหาที่ดินในทำเลชั้นนำของกรุงเทพมหานครเพื่อพัฒนาโครงการทำให้ราคาที่ดินต่อตารางวาทำสถิติสูงสุดเป็นประวัติการณ์ รวมทั้งราคาคอนโดมิเนียมและค่าเช่าพื้นที่สำนักงานก็ทำสถิติสูงสุดเช่นกัน ด้านธุรกิจอี-คอมเมิร์ซ และพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นกำลังส่งผลต่อธุรกิจค้าปลีกและอสังหาริมทรัพย์ด้านโลจิสติกส์ (ซีบีอาร์อี ไทยแลนด์, 2561) ทั้งนี้ ดร.โสภณ พรโชคชัย ประธานกรรมการบริหาร ศูนย์ข้อมูลวิจัยและประเมินค่าอสังหาริมทรัพย์ไทย เปิดเผยถึงผลการสำรวจ การศึกษาเกี่ยวกับภาวะตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่เปิดตัวใหม่ในครึ่งปีแรก 2561 พบว่า โดยภาพรวมภาวะเศรษฐกิจไทยเศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2561 ขยายตัวร้อยละ 4.8 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 20 ไตรมาส และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2561 ขยายตัวจากไตรมาสที่สี่ของปี 2560 ร้อยละ 2.0 และแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2561 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.2-4.7 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 4.5) (ศูนย์ข้อมูลวิจัยและประเมินค่าอสังหาริมทรัพย์ไทย, 2561) ส่วนนายประเสริฐ แต่ดุษฎีสาธิต นายกสมาคมอาคารชุดไทย สรุปภาพรวมตลาดอสังหาริมทรัพย์ในปี 2561 พบว่า ด้วยสภาพของการแข่งขันที่รุนแรง และมีผู้ประกอบการขนาดใหญ่จากต่างประเทศเข้ามาร่วมลงทุนกับผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะเงินทุนบริษัทอสังหาริมทรัพย์จากประเทศญี่ปุ่น ทำให้ต้องเร่งแผนพัฒนาโครงการที่วางไว้ และต้องพิจารณาเลือกซื้อที่ดินในทำเลศักยภาพ อาทิ ที่ดินในพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ เพื่อพัฒนาโครงการได้ตามเป้าหมาย ส่งผลให้ราคาที่ดินในซีบีดีปรับเพิ่มขึ้น 7-10% และมีผลต่อราคาขายโครงการคอนโดมิเนียม ที่คาดว่า จะปรับเพิ่มขึ้นประมาณ 5-7% ในปี 2561 ปัจจุบันที่ดินในเมืองมีค่อนข้างจำกัด หากเป็นแปลงใหญ่ๆ

จะเป็นของหน่วยงานรัฐ ซึ่งจะปล่อยเช่าระยะยาว โดยในส่วนของที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย นั้น ขณะนี้มีผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ แสดงความสนใจที่จะเข้าร่วมพัฒนาที่ดินด้วยเช่นกัน เนื่องจากเป็นที่ดินแปลงใหญ่ และในส่วนของภาพรวมตลาดอสังหาริมทรัพย์ ในปีนี้ คาดว่าทั้งมูลค่า การโอนและจำนวนหน่วย จะเติบโตเฉลี่ย 10% (ดอกเบ็ญจธุรกิจ, 2561)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีแนวโน้มที่จะขยายตัวขึ้น เกิดจากปัจจัยบวกต่างๆ ที่ส่งผลดีให้กับตลาด อาทิเช่น การลงทุนของภาครัฐที่มีการขยายตัวอย่าง ต่อเนื่องและสูงขึ้น เช่น โครงการประชารัฐสร้างไทย ที่ส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแบบบูรณาการ การมีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ทำให้ชาวต่างชาติเข้ามาลงทุน และซื้อ อสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในส่วนภาคของการส่งออกและบริการมีการขยายตัว เพิ่มขึ้น รวมไปถึงการบริโภคภาคเอกชนมีการปรับตัวดีขึ้น ส่วนหนึ่งก็มาจากรายจ่ายของการ ผ่านชำระมาตรการรถยนต์คันแรกที่จะทยอยหมดลง ด้วยปัจจัยบวกดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดกำลังซื้อ ที่เพิ่มมากขึ้น เป็นผลดีต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

แนวคิดเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน

1. ความหมายของสารสนเทศทางการเงิน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีผู้ให้ความหมายของสารสนเทศทางการเงินไว้ดังนี้

สวัสดี หากิน (2553) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สารสนเทศทางการเงิน หมายถึง ข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ได้แก่ ข้อมูลในงบการเงินของรัฐวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบด้วย งบกำไรขาดทุน งบดุล งบกระแสเงินสดและหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ขวัญใจ วิชัยยุทธ์ (2546: 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สารสนเทศทางการเงิน หมายถึง ข้อมูลฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของธุรกิจ ที่รวบรวม วิเคราะห์ออกมาเป็นสารสนเทศ ที่ทันต่อเหตุการณ์ พร้อมใช้งานได้ทันเวลา

กนิษฐา ปะบุตร (2550: 21) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สารสนเทศทางการเงิน หมายถึง การนำข้อมูลและข่าวสารทางการเงินไปผ่านกระบวนการทางเทคนิคของการบัญชี และการเงิน ต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่มีคุณค่าในระดับสูง เป็นประโยชน์ต่อการบริหารภายในองค์กร และสามารถนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการบริหารด้านต่างๆ เช่น การนำข้อมูลจากงบการเงิน มาผ่านกระบวนการเทคนิคทางการเงินบัญชี และการเงินว่าด้วยเรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

รัตนาวดี หาญณรงค์ (2550: 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สารสนเทศทางการเงิน หมายถึง ข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์ และประมวลผลแล้วเกี่ยวกับทางด้านการเงิน พร้อมทั้งนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารได้

Sun และ Yu (2015: 196) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สารสนเทศทางการเงิน หมายถึง การประมวลผลข้อมูลทางการเงินที่สำคัญโดยเทคโนโลยีระบบ ซึ่งจะช่วยให้องค์กรหรือบุคคลเข้าใจถึงความมีศักยภาพ ความมั่นคง และความสามารถในการกำไรของธุรกิจ เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจทางการเงินที่ทันเวลา นอกจากนี้ ผลลัพธ์จากการประมวลผลข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ และยังมีประโยชน์ต่อการป้องกันผลกระทบต่างๆ เช่น การค้า การเพิ่มประสิทธิภาพของผลงานและการบริหารความเสี่ยง

Hada (2014: 92) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สารสนเทศทางการเงิน หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการ ซึ่งสารสนเทศทางการเงินมีประโยชน์ที่หลากหลายในแง่ของผู้ใช้ เช่น ใช้ในการตัดสินใจทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงผลการจัดการทรัพยากร

Zheng และ Hou (2011: 357) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สารสนเทศทางการเงิน หมายถึง การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลส่งผ่านการประมวลผลของข้อมูลทางการเงิน เพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่ให้การสนับสนุนด้านการตัดสินใจสำหรับข้อมูลการจัดการทางการเงิน

จากความหมายของสารสนเทศทางการเงินดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สารสนเทศทางการเงิน หมายถึง ผลลัพธ์ที่ได้จากการนำข้อมูลทางการเงินและการบัญชีจากแหล่งต่างๆ ผ่านการประมวลผล และนำมาจัดให้อยู่ในรูปแบบที่มีความหมายตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ทำให้ผู้ใช้เข้าใจในสถานการณ์ความเป็นไปต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน อีกทั้งยังช่วยลดระดับของความเสี่ยงจากการบริหาร และก่อให้เกิดประสิทธิภาพตัดสินใจ

2. ความหมายของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness) ในงานวิจัยนี้ มาจากคำว่า สารสนเทศทางการเงิน (Financial Information) กับ ความมั่งคั่ง (Richness)

ความมั่งคั่ง (Richness) หมายถึง การมีมากมาย, ความอุดม (NECTEC's Lexitron-2 Dictionary, 2018) ให้ความหมายของ Richness ว่าหมายถึง ความมั่งคั่ง ความสมบูรณ์ และ (มติชน, 2561) ให้ความหมาย ความมั่งคั่ง ว่าหมายถึง มีทรัพย์มากมาย มีทรัพย์ล้นเหลือ

ดังนั้น เมื่อ สรุปรวมความหมายของ ความมั่งคั่งดังกล่าวข้างต้น กับ ความหมายของ สารสนเทศทางการเงิน ที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1 ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน (Financial Information Richness) จึงหมายถึง การมีปริมาณสารสนเทศทางการเงินที่มาก เกิดจากการนำข้อมูลทางการเงินและการบัญชีจากแหล่งต่างๆผ่านการประมวลผล เป็นสารสนเทศทางการเงินที่

สมบูรณ์ มีความครอบคลุมด้านการบริหาร การเงิน และตรงกับความต้องการของผู้ใช้ เพื่อประกอบการดำเนินธุรกิจ สามารถนำไปใช้ในการ วิเคราะห์เพื่อตัดสินใจ กำหนดนโยบาย กำหนดกลยุทธ์ ตลอดจนใช้ในการวางแผนการบริหารงานที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการมีข้อมูลสารสนเทศที่ดีและมีการนำสารสนเทศนั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ก็จะเป็นข้อได้เปรียบเหนือกว่าคู่แข่งทางธุรกิจ

ดังนั้น ผู้บริหารฝ่ายบัญชีจึงควรให้ความสำคัญกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน เพราะหากกิจการใดมีข้อมูลสารสนเทศทางการเงินที่มากกว่าก็จะทำให้สามารถให้ข้อมูลในการตัดสินใจที่ถูกต้องและแม่นยำ เพื่อประกอบการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์ จะเห็นว่าการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็น ธุรกิจประเภทผลิตรกรรม (Manufacturing) ประเภทซื้อขายไป (Merchandising) หรือประเภทบริการ (Service) ต่างก็มีวัตถุประสงค์ของแต่ละองค์กรการที่องค์กรจะบรรลุวัตถุประสงค์หรือประสบความสำเร็จได้นั้นต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายอย่าง และปัจจัยที่สำคัญมากประการหนึ่งคือข้อมูลสารสนเทศทางการเงิน (สุคาร์ตัน หอมกลิ่น, 2558) โดยการบริหารองค์กรท่ามกลางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปการเปิดประชาคมอาเซียนก็ทำให้ผู้บริหารฝ่ายบัญชีมีความต้องการข้อมูลสารสนเทศทางการเงินมากตามไปด้วย

จากความหมายของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน หมายถึง การมีปริมาณของสารสนเทศทางการเงินจำนวนมาก เกิดจากการรวบรวมข้อมูลทางการเงินและข้อมูลทางการบัญชีที่มีคุณภาพจากแหล่งต่างๆ ผ่านกระบวนการ จนเกิดเป็นสารสนเทศทางการเงินเพื่อใช้เสนอผู้บริหารในรูปแบบต่างๆ

3. ความสำคัญของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน

สารสนเทศทางการเงินนับเป็นส่วนหนึ่งของสารสนเทศทางธุรกิจ ถือเป็นผลลัพธ์ของระบบสารสนเทศทางการเงิน ซึ่งมีส่วนผลักดันให้การดำเนินงานด้านอื่นๆ เช่น การผลิต การตลาด และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป้าหมายสำคัญทางการเงิน คือ การเพิ่มความมั่งคั่งสูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้น พิจารณาจากอัตราการจ่ายเงินปันผลและมูลค่าหุ้นสามัญในตลาด ทั้งนี้จะต้องอาศัยกระบวนการจัดการทางการเงินอย่างเป็นระบบ ธุรกิจส่วนใหญ่จะมีการใช้สารสนเทศทางการเงินทั้งในแบบเอกสาร รายงานเพื่อการปฏิบัติงาน และรายงานเพื่อการจัดการ โดยกำหนดรูปแบบรายงานตามความต้องการของผู้ใช้รายงาน (รุจิจันทร์ วิชวานิเวศน์, 2560)

การที่องค์กรจะเกิดความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินได้นั้น การมีข้อมูลสารสนเทศจากแหล่งเดียวย่อมไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจในการบริหารงาน ดังนั้น ผู้บริหารฝ่ายบัญชีจึงจำเป็นต้องมีข้อมูลสารสนเทศทางการเงินที่มาจากหลากหลายแหล่งข้อมูล ซึ่งสารสนเทศทางการเงินนั้นต้องมีความสมบูรณ์ครอบคลุมด้านการเงิน มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์กับองค์กรในระยะยาว เพราะการตัดสินใจทางธุรกิจที่อยู่บนพื้นฐานของข้อมูล และกระบวนการวิเคราะห์

การประมวลผลข้อมูลที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพนั้น ย่อมช่วยลดความเสี่ยงจากการตัดสินใจ แต่หากการตัดสินใจคลาดเคลื่อนและมีประสิทธิภาพต่ำ ย่อมมีความเสี่ยงจากการตัดสินใจและโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดย่อมสูงมากขึ้นด้วย

4. ประโยชน์ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน

ปัจจุบันข้อมูลสารสนเทศทางการเงินได้รับความสนใจและถูกนำมาใช้งานในหลายลักษณะ ซึ่งองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนก็ให้ความสำคัญกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน จะเห็นได้ว่าความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินสามารถช่วยสร้างประโยชน์ต่อการดำเนินงานขององค์กรได้ ดังนี้

4.1 ทำให้สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ทางการเงินในอนาคต เป็นจุดเริ่มต้นของงานด้านการวางแผน โดยสถิติและข้อมูลในอดีต ซึ่งผลลัพธ์จะถูกนำมาใช้จัดทำงบประมาณเงินสด งบประมาณลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนและการลงทุนในสินทรัพย์ที่เหมาะสมได้ เนื่องจากสารสนเทศถูกเก็บรวบรวมและจัดการอย่างเป็นระบบ ทำให้มีประวัติของข้อมูลอย่างต่อเนื่อง สามารถที่จะบ่งชี้แนวโน้มของการดำเนินงานว่าน่าจะเป็นไปในลักษณะใด

4.2 ทำให้สามารถตัดสินใจ เกี่ยวกับการลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนการลงทุนในหลักทรัพย์อื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมงบประมาณด้านการลงทุนในสินทรัพย์ ซึ่งต้องใช้ข้อมูลจากสารสนเทศด้านเงินทุนและงบประมาณลงทุนร่วมกับสารสนเทศที่ได้จากผู้จำหน่ายสินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ที่ต้องการลงทุน รวมถึงสามารถวิเคราะห์ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อหาวิธีควบคุม ปรับปรุง และแก้ไขปัญหา สารสนเทศที่ได้จากการประมวลผลจะช่วยให้ผู้บริหารวิเคราะห์ว่าการดำเนินงานในแต่ละทางเลือกจะช่วยแก้ไข หรือควบคุมปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร ธุรกิจต้องทำอะไร เพื่อปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานหรือเป้าหมายที่วางไว้

4.3 มีข้อมูลสำหรับสนับสนุนหน้าที่งานต่างๆ ทางการเงิน โดยใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ด้านต่างๆ เช่น การวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของเงินทุน การวิเคราะห์ความเสี่ยง การวิเคราะห์กำไร และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินซึ่งสารสนเทศนี้สามารถใช้ประกอบการวางแผนการดำเนินงานในอนาคต สามารถใช้ในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน เมื่อแผนงานถูกนำไปปฏิบัติในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผู้ควบคุมจะต้องตรวจสอบผลการดำเนินงานโดยนำข้อมูลบางส่วนมาประมวลผลเพื่อประกอบการประเมินผล ซึ่งสารสนเทศที่ได้จะแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานว่าสอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการเพียงไร

4.4 สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ เนื่องจากข้อมูลถูกจัดเก็บและบริหารอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้บริหารสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วในรูปแบบที่เหมาะสม และสามารถนำข้อมูลมาใช้ได้ทันต่อความต้องการ

4.5 มีข้อมูลการประมาณการกระแสเงินสดและจ่าย โครงการลงทุนในอนาคต การประเมินโครงการลงทุนแต่ละโครงการ และตัดสินใจเลือกโครงการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด อีกทั้งมีการควบคุมเงินค่าใช้จ่ายภายใต้การดำเนินโครงการ ให้อยู่ภายใต้งบประมาณที่กำหนดไว้ สามารถลดค่าใช้จ่าย ระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ธุรกิจลดเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่ายในการทำงานลง เนื่องจากระบบสารสนเทศสามารถรับภาระงานที่ต้องการใช้แรงงานจำนวนมาก ตลอดจนช่วยลดขั้นตอนในการทำงาน ส่งผลให้ธุรกิจสามารถลดจำนวนคน และระยะเวลาในการประสานงาน น้อยลง โดยผลงานที่ออกมาอาจจะเท่ากับหรือดีกว่าเดิม ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ และศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจ

4.6 มีข้อมูลสนับสนุนงานด้านการควบคุมงบประมาณ การตรวจสอบทางการเงิน และการบริหารผลการดำเนินงานธุรกิจเพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรมีการจัดการทางการเงินที่ดี ช่วยในการศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศประกอบการศึกษา และการค้นหาสาเหตุ หรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน ถ้าการดำเนินงานไม่เป็นไปตามที่วางเอาไว้ โดยอาจเรียกข้อมูลเพิ่มเติมออกจากระบบ เพื่อให้ทราบถึงความผิดพลาดในการปฏิบัติงานเกิดขึ้นจากสาเหตุใด หรือจัดรูปแบบสารสนเทศในการวิเคราะห์ปัญหาใหม่

จากประโยชน์ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ทำให้สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ทางการเงินในอนาคต ทำให้สามารถตัดสินใจ เกี่ยวกับการลงทุน รวมถึงสามารถวิเคราะห์ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น มีข้อมูลสำหรับสนับสนุนหน้าที่งานต่างๆ ทางการเงิน สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ มีข้อมูลการประมาณการกระแสเงินสดและจ่าย โครงการลงทุนในอนาคต ช่วยลดขั้นตอนในการทำงาน และมีข้อมูลสนับสนุนงานด้านการควบคุมงบประมาณ การตรวจสอบทางการเงิน และการบริหารผลการดำเนินงานธุรกิจ

5. องค์ประกอบของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน

สารสนเทศทางการเงินถือเป็นข้อมูลพื้นฐานในการบริหารการเงิน การที่ผู้บริหารฝ่ายบัญชี มีสารสนเทศทางการเงินที่สมบูรณ์ และมีข้อมูลที่หลากหลายด้าน จะช่วยให้ผู้บริหารเกิดความได้เปรียบในการบริหารการเงิน และสร้างความมั่งคั่งให้กับองค์กรได้ในระยะยาว ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ประกอบด้วย (รุจิจันทร์ วิชวานิเวศน์, 2560)

5.1 ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ (Operating Information) คือ สารสนเทศที่ได้รับจากการปฏิบัติงานด้านการรับและจ่ายเงินสด การจัดหาและใช้เงินทุน ตลอดจนการลงทุนในสินทรัพย์ ดังนี้ (อภิรดา สุทธิสานนท์, 2553)

5.1.1 สารสนเทศด้านกระแสเงินสด หมายถึง สารสนเทศรายงานการเงิน ซึ่งในส่วนนี้ จะรวมถึงกระแสเงินสดรับ (Receipt Cash Flow) และกระแสเงินสดจ่าย (Payment Cash

Flow) ซึ่งเงินสดเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีความสำคัญมากในธุรกิจ ถ้าผู้บริหารมีความสามารถในการจัดการเงินสดจะทำให้ธุรกิจเจริญก้าวหน้า แต่ถ้าหากผู้บริหารจัดการเงินสดไม่มีประสิทธิภาพจะทำให้ธุรกิจหยุดชะงัก และอาจก่อให้เกิดความเสียหายถึงขั้นล้มละลายได้ ดังนั้น จึงต้องให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของรายการเงินสดมากขึ้น เพื่อจะได้ทราบถึงสาเหตุที่ทำให้เงินสดเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารทางการเงินจึงได้จัดทำรายงานการเงิน ซึ่งจะบ่งบอกถึงแหล่งที่มา และใช้ไปของเงินทุน รวมทั้งยอดคงเหลือของเงินสดในมือ โดยนำเสนอในรูปแบบงบกระแสเงินสด (Cash Flow Statement) ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารที่จะใช้ประเมินผลการดำเนินงานตลอดจนประเมินความสามารถของธุรกิจในการจ่ายเงินปันผล ดอกเบี้ย และเงินกู้

5.1.2 สารสนเทศด้านเงินทุน หมายถึง สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมมาไว้ใช้จ่ายในกิจการ ตลอดจนการใช้เงินทุนเพื่อลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ ซึ่งก็คือการบริหารว่า เงินทุนที่ธุรกิจต้องการใช้นั้นจะจัดหาเมื่อเวลาใด จากแหล่งเงินทุนไหน และวิธีใด โดยใช้สารสนเทศจากแหล่งข้อมูลภายนอกกิจการประกอบด้วย เช่น สารสนเทศด้านแหล่งเงินทุน ต้นทุนเงินทุนร่วมกับสารสนเทศภายในกิจการ เช่น สารสนเทศด้านพยากรณ์ยอดขายและงบประมาณเงินสด สารสนเทศด้านโครงสร้างเงินทุนและงบประมาณลงทุน เป็นต้น

5.1.3 สารสนเทศด้านการลงทุน หมายถึง สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนการลงทุนในหลักทรัพย์อื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมงบประมาณด้านการลงทุนในสินทรัพย์ ซึ่งต้องใช้ข้อมูลจากสารสนเทศด้านเงินทุนและงบประมาณลงทุนร่วมกับสารสนเทศที่ได้จากผู้จำหน่ายสินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ที่ต้องการลงทุน

5.2 ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (Management Information) คือ สารสนเทศที่ใช้สนับสนุนงานการบริหารจัดการทางการเงิน ดังนี้

5.2.1 สารสนเทศด้านพยากรณ์ทางการเงิน หมายถึง สารสนเทศที่ได้จากการคาดคะเนเหตุการณ์ทางการเงินในอนาคต ซึ่งการพยากรณ์เป็นจุดเริ่มต้นของงานด้านการวางแผน เป็นการใช้อุปกรณ์ทางคณิตศาสตร์รวมถึงสถิติและข้อมูลในอดีต จะเห็นได้ว่า การพยากรณ์ยอดขายเป็นองค์ประกอบสำคัญของการวางแผน ซึ่งจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจำนวน และช่วงเวลาของกระแสเงินสดที่คาดว่าจะรับหรือจ่ายในอนาคต การพยากรณ์ยอดขายจะต้องอยู่บนพื้นฐานของการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายในและภายนอกธุรกิจ กิจกรรมมักจะใช้วิธีการพยากรณ์ยอดขายหลายวิธี แต่ไม่ว่าจะเป็นวิธีจะเป็นวิธีใดก็ตามกิจการมักจะเริ่มโดยให้ฝ่ายต่างๆ รับผิดชอบในการพยากรณ์ แล้วนำมาประสานเข้าด้วยกันเพื่อพยากรณ์ยอดขายของทั้งกิจการ แนวคิดเบื้องต้นของการพยากรณ์ทางการเงินจะเริ่มจากการใช้ข้อมูลในอดีตที่เกี่ยวข้องกับยอดขายเพื่อพยากรณ์ยอดขายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (อภิรดา สุทธิสานนท์, 2553) โดยสารสนเทศที่เป็นผลลัพธ์นั้นจะถูกนำมาใช้จัดทำงบประมาณเงินสด งบประมาณลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนและการลงทุนในสินทรัพย์

5.2.2 สารสนเทศด้านงบประมาณเงินสด หมายถึง สารสนเทศที่ได้จากการนำเสนอ ข้อมูลกระแสเงินสดในอดีต มาจัดทำแผนงบประมาณเงินสดที่เกี่ยวกับรายได้ และค่าใช้จ่ายในอนาคต ซึ่งงบประมาณเงินสดเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของผู้บริหารในการวางแผนระยะสั้นและเป็นเครื่องมือ ควบคุมเงินสด เป็นการประมาณการกระแสเงินสดรับ และกระแสเงินสดจ่ายในช่วงเวลาหนึ่งซึ่งปกติ มักจะเป็นช่วงเวลา 1 ปี หรือน้อยกว่านั้น งบประมาณเงินสดนี้จะเป็นแผนงานที่ทำให้ผู้บริหารทราบ ถึงช่วงเวลาที่ต้องการเงินสดเพิ่ม เพื่อจัดหามาให้พอกับความต้องการ หรือช่วงเวลา que เงินสดเกินความ จำเป็นซึ่งสามารถนำไปลงทุนที่เหมาะสมได้ นอกจากนี้งบประมาณเงินสดยังสามารถเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างผลการดำเนินงานตามแผนงาน กับผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งผู้บริหาร จะหาสาเหตุและทำการแก้ไขถ้าผลต่างที่เกิดขึ้นหากเป็นผลเสียหายต่อกิจการ ในทางตรงกันข้ามถ้า ผลต่างเป็นผลดีต่อกิจการก็จะยังคงดำเนินงานในแนวทางนั้นต่อไป(อภิรดา สุทธิสานนท์, 2553)

5.2.3 สารสนเทศด้านงบประมาณลงทุน หมายถึง สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับแผนการ ลงทุนในสินทรัพย์ประเภททุนภายใต้โครงการต่างๆ โดยมีการประมาณการกระแสเงินสดและจ่าย โครงการลงทุนในอนาคต มีการประเมินโครงการลงทุนแต่ละโครงการ และตัดสินใจเลือกโครงการ ลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด อีกทั้งมีการควบคุมเงินค่าใช้จ่ายภายใต้การดำเนินโครงการ ให้อยู่ภายใต้ งบประมาณที่กำหนดไว้

5.2.4 สารสนเทศด้านวิเคราะห์การเงิน หมายถึง สารสนเทศที่ใช้สำหรับสนับสนุน หน้าที่งานต่างๆ ทางการเงิน โดยใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ด้านต่างๆ เช่น การวิเคราะห์ความ เคลื่อนไหวของเงินทุน การวิเคราะห์ความเสี่ยง การวิเคราะห์กำไร และการวิเคราะห์อัตราส่วนทาง การเงินซึ่งสารสนเทศนี้สามารถใช้ประกอบการวางแผนการดำเนินงานในอนาคต

5.2.5 สารสนเทศด้านการควบคุมทางการเงิน หมายถึง สารสนเทศที่ใช้สนับสนุน งานด้านการควบคุมงบประมาณ การตรวจสอบทางการเงิน และการบริหารผลการดำเนินงานธุรกิจ เพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรมีการจัดการทางการเงินที่ดี

5.3 ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร (External Information) คือ สารสนเทศที่ได้จาก กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ดังนี้

5.3.1 สารสนเทศจากตลาดการเงิน หมายถึง สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์ และตราสารทางการเงินต่างๆ ที่ได้จากตลาดเงิน หรือหลักทรัพย์ระยะสั้น ซึ่งประกอบด้วย ตัวเงินคลัง ตราสารพาณิชย์ ตัวแลกเปลี่ยนรับรองโดยธนาคาร ใบรับเงินฝากที่เปลี่ยนมือได้ สัญญาซื้อคืน และตลาด ทุน ได้แก่ หุ้นกู้หรือพันธบัตร หุ้นบุริมสิทธิ์ และหุ้นสามัญนอกจากนี้ยังรวมถึงแหล่งเงินทุน ต้นทุนของ เงินทุนจากแหล่งต่างๆ อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น

5.3.2 สารสนเทศด้านนโยบายของรัฐ หมายถึง สารสนเทศที่หน่วยงานของรัฐบัญญัติ ขึ้นเพื่อควบคุมสภาพการณ์ทางการเงินภายในประเทศ เช่น นโยบายการคลังกับการแก้ปัญหาภาวะเงิน

ผิดเพื่อเพิ่มปริมาณเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มความต้องการบริโภคของประชาชนเพิ่มการลงทุนเพิ่มการจ้างงานและผลผลิตทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นหรือนโยบายการเงินแบบรัดตัวเป็นการแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อของรัฐบาล เพื่อลดปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น คือ ลดอำนาจการซื้อของประชาชนลง เป็นการแก้ปัญหาภาวะเงินเฟ้อ เป็นต้น รวมทั้งบทลงโทษต่อผู้กระทำความผิดทางการเงิน เช่น กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นต้น (สุพรรณ นพสุวรรณชัย, 2552)

โดยสรุป การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของ รุจีจันทร์ วิชวานิเวศน์ (2560: 225) เกี่ยวกับสารสนเทศทางธุรกิจเนื่องจากมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ (Operating Information) ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (Management Information) ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร (External Information)

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ

1. ความหมายของการตัดสินใจ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีผู้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ดังนี้ สุพัตรา ปะนันโต (2557: 26) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การพิจารณาเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งที่ดีที่สุดจากหลายทางเลือก ซึ่งประเมินแล้วว่าเป็นทางเลือกที่จะทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

ปพฤกษ์ อุตสาหกรรมกิจ (2552: 13-23) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งที่ดีที่สุดจากทางเลือกหลายทางเลือกที่มีอยู่ สมคิด บางโม (2552: 173) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางปฏิบัติซึ่งมีหลายทาง เป็นแนวปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

ณัฐพันธ์ เขจรันนันทน์ (2551: 138) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการของการใช้ความคิดและการกระทำในการรับรู้ ศึกษา และวิเคราะห์ปัญหาหรือโอกาส กำหนดและประเมินทางเลือกรวมถึงเลือกทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อจัดการกับปัญหา กองสุขศึกษา (2551) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การประเมินทางเลือกและตัดสินใจที่จะเลือกทางเลือกที่จะมีผลต่อสุขอนามัยของบุคคลนั้นๆ

ฉัตรยาพร เสมอใจ (2551: 46) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการในการเลือกที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากทางเลือกต่างๆที่มีอยู่ ซึ่งผู้บริโภคมักจะต้องตัดสินใจในทางเลือกต่างๆของสินค้าและบริการอยู่เสมอ โดยที่เขาจะเลือกสินค้าหรือบริการตามข้อมูล

และข้อจำกัดของสถานการณ์ การตัดสินใจจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญและอยู่ในจิตใจของผู้บริโภค

Schiffman และ Wisenblit (2018) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการกำหนดทางเลือกในการดำเนินนโยบายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรให้ได้แนวทางใดแนวทางหนึ่งซึ่งเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกที่มีอยู่อย่างหลากหลาย

จากความหมายของการตัดสินใจข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด และทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ประโยชน์สูงสุดทั้งด้านกระบวนการ และผลลัพธ์ ซึ่งองค์ประกอบของประสิทธิภาพการตัดสินใจจะสะท้อนในด้านความรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ นำพ้องค์กรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่องค์กร รวมไปถึงผลจากการตัดสินใจดังกล่าวได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง

2. ความสำคัญของการตัดสินใจ

ผู้ทำการตัดสินใจที่ดีต้องทราบว่าการตัดสินใจนั้นมีกระบวนการของตนเองอีกทั้งยังได้มีการกำหนดปัจจัยพื้นฐานและขั้นตอนโดยตัวเองอย่างชัดเจนนักตัดสินใจที่ดีจะต้องทราบว่าสิ่งสำคัญที่สุดและยากที่สุดในกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making) ไม่ใช่การตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นเป็นเรื่องง่าย แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือการตัดสินใจในปัญหาที่ถูกต้อง (Right Problem) เรื่องบางเรื่องอาจก่อให้เกิดความเสียหาย การตัดสินใจถูกต้องแต่ไม่ถูกกับปัญหา (Right Decision but Define Problem) และตั้งคำถามว่าจะต้องมีการตัดสินใจแบบใดจึงจะเหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้นหากมีการดำเนินการตามกระบวนการตัดสินใจและขั้นตอนการตัดสินใจที่ถูกต้องแล้วก็สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงทีและส่งผลให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ

จากความสำคัญของการตัดสินใจ ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า หากกิจการใดมีกระบวนการในการตัดสินใจ และมีขั้นตอนของการตัดสินใจที่ถูกต้อง ก็จะทำให้ธุรกิจสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันเวลา ทันต่อเหตุการณ์ และส่งผลให้ธุรกิจนั้นๆ ประสบความสำเร็จ ซึ่งการตัดสินใจที่ดีนั้นจะต้องดำเนินการตัดสินใจจนสำเร็จและเกิดประสิทธิภาพ

3. ลักษณะการตัดสินใจ

การตัดสินใจของผู้บริหารมีความสำคัญต่อวิถีขององค์กร ดังนั้นผู้บริหารเผชิญกับปัญหาหลายอย่างในการทำงาน ลักษณะของการตัดสินใจของผู้บริหารประกอบด้วยแรงกดดันหลายด้าน เช่น การตัดสินใจที่ขาดโครงสร้างของการตัดสินใจที่ชัดเจนการเผชิญกับความเสี่ยงและความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นภายหลังการตัดสินใจ ซึ่ง Loomba. (1978, อ้างใน ชยานนท์ ฮมแสน, 2558: 181) กล่าวว่า การตัดสินใจ มีลักษณะ ดังนี้

3.1 การตัดสินใจเป็นกระบวนการของการเปรียบเทียบผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง โดยที่ผู้ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่ให้ประโยชน์สูงสุด

3.2 การตัดสินใจเป็นหน้าที่ที่จำเป็น เพราะทรัพยากรมีจำกัด และมนุษย์มีความต้องการไม่จำกัด จึงจำเป็นต้องมีการตัดสินใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ

3.3 ในการทำงานของฝ่ายต่าง ๆ ในองค์การ อาจมีการขัดแย้งกัน เช่น ฝ่ายผลิต ฝ่ายบุคคล ฝ่ายการเงินการบัญชี ฝ่ายการบริหารงานบุคคล แต่ละฝ่ายอาจมีเป้าหมายของการทำงานขัดแย้งกัน ผู้บริหารจึงต้องเป็นผู้ตัดสินใจชี้ขาด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การโดยส่วนรวม

3.4 กระบวนการตัดสินใจประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ข้อจำกัด การกำหนดทางเลือก ส่วนที่สอง เป็นการเลือกทางเลือกหรือกลยุทธ์ที่ดีที่สุดตามสภาวะการณ์

3.5 การตัดสินใจมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหา เช่น อาจแบ่งออกได้เป็นการตัดสินใจตามลำดับขั้น ซึ่งมักเป็นงานประจำ เช่น การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ตารางการทำงาน เป็นต้น และการตัดสินใจที่ไม่เป็นไปตามลำดับขั้น เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาที่ไม่ได้เกิดขึ้นประจำ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นนานๆ ครั้ง เช่น การตัดสินใจเกี่ยวกับการริเริ่มงานใหม่ เช่น ตั้งคณะใหม่ หรือขยายโรงงานใหม่ เป็นต้น

4. ประเภทการตัดสินใจ

ผู้บริหารจะทำการตัดสินใจในรูปแบบต่างๆ แตกต่างกันไปภายใต้สถานการณ์ที่ไม่เหมือนกันและจะเปลี่ยนแปลงวิธีการตัดสินใจนั้นก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเฉพาะที่เกี่ยวข้อง ซึ่งลักษณะของสถานการณ์ของการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งจะแตกต่างกันออกไปตามรูปแบบการตัดสินใจดังต่อไปนี้ (วิเชียร วิทย์อุดม, 2550)

4.1 การตัดสินใจที่ใช้วิธีการตัดสินใจเป็นหลักแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ

4.1.1 การตัดสินใจโดยให้สมาชิกใช้จิตสำนึกหรือวิธีที่ไม่ใช้เหตุผล (Spontaneous Decision Making) เป็นการตัดสินใจโดยไม่มีหลักฐานหรือกฎเกณฑ์ที่แน่นอนตายตัวขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ตัดสินใจเป็นสำคัญ โดยอาศัยสามัญสำนึก ประสบการณ์ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ สัญชาติญาณเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาตัดสินใจ

4.1.2 การตัดสินใจโดยวิธีใช้เหตุผล (Rational Decision Making) เป็นการตัดสินใจโดยอาศัยหลักความสมเหตุสมผล (Rationalism) ซึ่งหมายถึง การมุ่งไปสู่เป้าหมายปลายทาง คือ ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ในการบริหารเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์เข้าช่วยในการตัดสินใจรวมทั้งมีการนำเทคนิคและกระบวนการต่างๆ ที่กำหนดไว้เป็นระเบียบใช้เป็นการรอบการตัดสินใจ

4.2 การตัดสินใจโดยแบ่งตามที่มาแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบคือ

4.2.1 ผู้มีอำนาจในระดับสูงเป็นผู้ตัดสินใจ เป็นการตัดสินใจที่สั่งการมาจากเบื้องบน

เกิดขึ้นได้เสมอในทุกหน่วยงาน การตัดสินใจแบบนี้มีความสำคัญต่อผู้ทำการตัดสินใจเป็นอย่างมาก เพราะถ้ามีการตัดสินใจผิดพลาดและไม่เป็นที่พอใจของทุกๆ ฝ่ายแล้วก็จะทำให้ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้ทำการตัดสินใจต้องอยู่ในฐานะที่ลำบาก

4.2.2 ผู้ใต้บังคับบัญชาเสนอมาให้ตัดสินใจ เป็นการตัดสินใจที่ถูกส่งมาจากระดับล่าง จึงเสนอมาให้ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ตัดสินใจ เนื่องจากผู้ใต้บังคับบัญชาตัดสินใจไม่ได้ เพราะเกิดกรณีที่มีหนทางให้เลือกหลายแนวทางและเป็นสถานการณ์ใหม่ที่ผู้ใต้บังคับบัญชายังไม่รับรู้ถึงนโยบายในการทำงานไม่มีความเข้าใจถึงแนวทางในการปฏิบัติและไม่มีความเข้าใจในคำสั่ง การตัดสินใจแบบนี้เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงความสามารถของผู้บริหารว่ามีศิลปะในการตัดสินใจได้ดีเพียงไร

4.2.3 ผู้บริหารเกิดความคิดริเริ่มเอง เป็นการตัดสินใจที่เกิดจากความคิดที่จะให้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหน่วยงาน ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น เป็นการบ่งบอกให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหาร เช่นการกำหนดนโยบายใหม่ การเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานใหม่ และการนำเสนอโครงการใหม่ เป็นต้น

4.3 การตัดสินใจที่แบ่งตามลักษณะของปัญหาแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ

4.3.1 การตัดสินใจในปัญหาประจำการตัดสินใจในลักษณะของงานประเภทนี้มักเป็นงานที่ไม่มีปัญหาหนัก เพราะเป็นงานที่ต้องปฏิบัติและจัดทำอยู่เป็นประจำ ลักษณะของงานประเภทนี้ส่วนใหญ่ได้แก่ การตัดสินใจตามระเบียบแบบแผนหรือข้อบังคับที่ได้กำหนดไว้ เช่นการอนุมัติการจ่ายเงิน การอนุมัติการขออนุญาต และการอนุมัติเกี่ยวกับตัวบุคคล

4.3.2 การตัดสินใจในปัญหาหลักปัญหาเหล่านี้เกี่ยวกับงานที่มีลักษณะเป็นโครงการหรือเกิดจากสภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีได้มีการคาดคิดมาก่อน ปัญหาเหล่านี้จะต้องรู้จักใช้วิจารณ์ญาณประกอบด้วย การรวบรวมข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจ เพราะปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อปฏิบัติงานขององค์กร ดังนั้น ปัญหาในลักษณะนี้จึงเป็นปัญหาที่ต้องใช้ความสามารถในการบริหารงานของนักบริหารหรือหัวหน้าหน่วยเป็นอย่างมาก

5. ความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ

การดำเนินงานในองค์กรนั้นจำเป็นต้องมีการตัดสินใจอย่างหลากหลาย ด้วยเหตุที่มีงานหลายประเภทเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ มากมายไม่ว่าจะเป็น การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์การดูแลรักษาเครื่องมืออุปกรณ์ การประกันคุณภาพสินค้า ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์ต่อลูกค้าความเชื่อมโยงการตัดสินใจแต่ละประเภท และการตัดสินใจนั้นถือเป็นกระบวนการในเชิงเหตุผลที่กำหนดขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมการปฏิบัติงาน ดังนั้น การตัดสินใจแต่ละครั้งจึงจำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบความรับผิดชอบในการตัดสินใจนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจ ซึ่งอาจแบ่งเหตุผลในการตัดสินใจที่ใช้ประกอบการพิจารณาถึงความรับผิดชอบของผู้ตัดสินใจได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

(พัชนี นนทศักดิ์ และคณะ, 2552: 103)

5.1 ขอบเขตของการตัดสินใจ (Scope of the Decision) ขอบเขตของการตัดสินใจ หมายถึง อำนาจหน้าที่หรือความสามารถในการตัดสินใจซึ่งจะขึ้นอยู่กับระดับของตำแหน่งงานของผู้ตัดสินใจ ขอบเขตของการตัดสินใจจึงเป็นส่วนกับระดับตำแหน่งทางการบริหารจัดการ ซึ่งทำให้ผู้ตัดสินใจก็จะมีขอบเขตมากขึ้นด้วย อาจแสดงความสัมพันธ์ระหว่างขอบเขตของการตัดสินใจกับระดับตำแหน่งงานและความรับผิดชอบในการตัดสินใจที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลกับขอบเขตของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการตัดสินใจ คือ การกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจที่สะท้อนอย่างชัดเจนถึงสัดส่วนความรับผิดชอบในการตัดสินใจ ซึ่งผู้บริหารระดับล่างจะมีขอบเขตและความรับผิดชอบน้อยกว่าผู้บริหารระดับสูง

5.2 การเห็นพ้องต้องกัน (Consensus) เป็นการให้เหตุผลในการตัดสินใจแบบหนึ่งที่ผู้บริหารใช้วิธีสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกผู้อื่นในองค์กรในลักษณะเป็นความคิดเห็นของกลุ่มและมีความเห็นพ้องต้องกัน โดยใช้สมมติฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับงานพิเศษบางประเภท และเมื่อมีการตัดสินใจเรื่องใดหนึ่งไปแล้ว ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องย่อมต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจนั้น การตัดสินใจแบบเห็นพ้องต้องกันอาจมีข้อเสียที่ว่าในบางครั้งความคิดเห็นของกลุ่มอาจมีความขัดแย้งและหาจุดสรุปไม่ได้ ซึ่งอาจเกิดจากการขาดเทคนิคความรู้หรือคนในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ดีพอ และเกิดปัญหาในการตัดสินใจได้ ดังนั้นจึงมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือการระดมสมองแบบหลายหัวคิด (Several Heads) ซึ่งจะได้รับข้อมูลจากผู้บริหารระดับต่างๆ ด้วย ส่วนข้อเสียก็คือการตัดสินใจแบบนี้ อาจกินเวลานานเกินไปเพราะต้องสรุปให้ได้ถึงความรวมของความคิดเห็นที่หลากหลาย

6. องค์ประกอบของการตัดสินใจ

องค์ประกอบต่างๆ ในการตัดสินใจ แบ่งออกเป็น 5 ประการ (พัชนี นนทศักดิ์ และคณะ, 2552: 103) ดังนี้

6.1 ผู้ตัดสินใจ (The Decision Makers) ผู้ตัดสินใจถือเป็นองค์ประกอบแรกของแวดล้อมในการตัดสินใจ ซึ่งจะเป็นปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลก็ตามที่ทำหน้าเลือกทางเลือกหนึ่งในหลายทางเลือกผู้ตัดสินใจที่ขาดประสิทธิภาพมักมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งใน 4 ลักษณะ ได้แก่

6.1.1 ผู้ตัดสินใจประเภทยอมรับแนวคิดง่ายเกินไป (Receptive) มักเป็นผู้ที่มีความเชื่อว่าแหล่งที่มาของสิ่งดีๆ จะอยู่ภายนอก ดังนั้นจึงควรยอมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นหรือจากองค์กรอื่นๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ ซึ่งความจริงแล้วมีความต้องการให้ผู้อื่นตัดสินใจแทนนั่นเอง

6.1.2 ผู้ตัดสินใจประเภทหาประโยชน์ (Exploitative) มักมีความเชื่อว่า แหล่งที่มาของสิ่งดีๆ จะอยู่ภายนอก และเขาก็พร้อมเสมอที่จะขโมยแนวคิดที่จำเป็นมาใช้ในการตัดสินใจและอาจกล่าวได้ว่าเป็นการตัดสินใจโดยใช้ความคิดของผู้อื่น โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ที่ถูกขโมย

6.1.3 ผู้ตัดสินใจประเภทชอบปิดตัวเอง (Hoarding) ผู้ตัดสินใจประเภทนี้มักจะมีบุคลิกภาพแบบสงวนท่าที และยอมรับความช่วยเหลือจากผู้อื่นน้อยมาก มักจะแยกตัวเองออกจากสังคมและพยายามพึ่งตัวเองให้มากที่สุด บางครั้งอาจหมกมุ่นในบางเรื่องมากเกินไปทำให้มองข้ามข้อมูลที่อาจเป็นประโยชน์ได้

6.1.4 ผู้ตัดสินใจประเภทนักการตลาด (Marketing) ผู้ตัดสินใจประเภทนี้มักจะมีค่านึงถึงเรื่องการตลาดเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจและค่านึงถึงผลกำไรที่จะได้ ทำให้ละเลยสิ่งอื่นๆ ที่มีผลกระทบเชิงลบได้

6.2 เป้าหมายในการตัดสินใจ (Goals to be Served) เป้าหมายในการตัดสินใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารและเป้าหมายในการตัดสินใจควรเป็นสิ่งเดียวกันกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร

6.3 ทางเลือกที่ตรงประเด็น (Relevant Alternatives) สถานการณ์ในการตัดสินใจโดยทั่วไปมักจะประกอบด้วยทางเลือกอย่างน้อย 2 ทางเลือกเสมอ ทางเลือกที่เหมาะสมก็คือทางเลือกที่ตรงประเด็นเท่านั้น ส่วนทางเลือกอื่นๆ ก็จะถูกขจัดออกไป

6.4 การกำหนดทางเลือก (Ordering of Alternatives) เป็นการจัดลำดับความสำคัญของทางเลือกแต่ละทางเลือกที่มีอยู่ โดยมี 2 ทางเลือกคือ การกำหนดทางเลือกในเชิงอัตตะวิสัย (Subjective) ซึ่งอาศัยเหตุผลของตัวผู้ตัดสินใจกำหนดทางเลือกนั้นเป็นหลักและอีกแนวทางหนึ่งคือ การกำหนดทางเลือกในเชิงภาวะวิสัย (Objective) ซึ่งอาศัยปัจจัยแวดล้อมรอบๆ ตัวผู้ตัดสินใจเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร

6.5 การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Choice of Alternatives) การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดถือเป็นองค์ประกอบสุดท้ายของเหตุการณ์แวดล้อมในการตัดสินใจ ถือเป็นทางเลือกเพียงทางเดียวจากทางเลือกต่างๆ ที่ได้จัดลำดับความสำคัญไว้ และผู้บริหารที่ดีควรตัดสินใจในทางเลือกที่จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรในระยะยาว

7. กระบวนการตัดสินใจการตัดสินใจ

เป็นการเลือกทางเลือกจากทางเลือกที่มีอยู่หลากหลายกระบวนการตัดสินใจจะประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ที่ผู้ตัดสินใจกำหนดทางเลือกและเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งการตัดสินใจจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับกระบวนการตัดสินใจที่ผู้ตัดสินใจเลือกใช้โดยค่านึงถึงผลกระทบในเชิงบวกต่อองค์กรเป็นสำคัญตัวแบบของกระบวนการตัดสินใจมีข้อสันนิษฐานเบื้องต้น 3 ประการ คือ ประการแรก เชื่อว่ามนุษย์เป็นตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์และมีความพึงพอใจในเชิงเศรษฐกิจมากกว่าด้านอื่นๆ ประการที่สองเชื่อว่าในสถานการณ์หนึ่งผู้ตัดสินใจย่อมรู้ว่า เมื่อตัดสินใจไปแล้วผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร ประการสุดท้าย เชื่อว่าผู้ตัดสินใจนั้นมีระบบการตัดสินใจที่เป็นกระบวนการโดยการจัดลำดับความสำคัญของทางเลือกต่างๆ ที่มีอยู่แล้วเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

เสมอตัวแบบกระบวนการตัดสินใจที่ผู้บริหารควรคำนึงถึงประกอบด้วย 5 ขั้นตอน (พัชนี นนทศักดิ์ และคณะ, 2552: 106-109) ได้แก่

7.1 การระบุปัญหาที่มีอยู่ให้ชัดเจน (Identifying on Existing Problem) การตัดสินใจในนั้นเป็นกระบวนการแก้ไขปัญหา ในการที่จะลดอุปสรรคในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ขั้นตอนแรกของกระบวนการลดปัญหาอุปสรรคก็คือ การระบุปัญหาให้ชัดเจนเพราะถ้าไม่สามารถชี้ชัดปัญหา ก็ไม่สามารถขจัดปัญหานั้นได้ ได้เสนอแนวทางการระบุว่ามีมาจาก 3 แนวทาง ได้แก่

7.1.1 การระบุปัญหาที่มีลักษณะเป็นคำสั่งจากผู้บริหารระดับที่เหนือกว่า

7.1.2 การระบุปัญหาโดยอาศัยข้อมูลจากผู้ได้บังคับบัญชา

7.1.3 การระบุปัญหาด้วยตัวของผู้บริหารเอง

7.2 การจัดทำรายการเกี่ยวกับทางเลือกต่างๆที่จะนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหานั้น (Listing Alternative Solutions) การระบุปัญหาเมื่อระบุปัญหาอย่างชัดเจนแล้ว ผู้บริหารควรกำหนดแนวทางหรือทางเลือกในการแก้ไขปัญหานั้นไว้หลายๆ แนวทาง แต่ละแนวทางจะถูกจัดลำดับความสำคัญและแจกแจงไว้อย่างชัดเจนและก่อนที่จะตัดสินใจในทางเลือกผู้บริหารควรคำนึงถึงข้อจำกัด 5 ประการ ของทางเลือก ดังนี้

7.2.1 ข้อจำกัดในด้านขอบเขตอำนาจหน้าที่ (Authority Factors) ซึ่งทางเลือกที่ผู้บริหารเห็นว่าเหมาะสมแล้ว แต่ผู้บริหารในระดับที่สูงกว่าอาจจะเห็นว่าไม่เหมาะสมก็ได้

7.2.2 ข้อจำกัดทางด้านชีวภาพ (Biological or Human Factors) ซึ่งทางเลือกบางอย่างอาจไม่เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงานบางคนเพราะข้อจำกัดทางชีวภาพ เช่น ในเรื่องเพศเป็นต้น

7.2.3 ข้อจำกัดทางด้านกายภาพ (Physical Factors) ซึ่งบางทางเลือกอาจไม่เหมาะสมกับสภาพทางด้านร่างกายของผู้ปฏิบัติงาน

7.2.4 ข้อจำกัดทางด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) ซึ่งบางทางเลือกอาจไม่เหมาะสมกับเทคโนโลยีที่ใช้อยู่

7.2.5 ข้อจำกัดทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) ซึ่งบางทางเลือกอาจสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก และเกินขีดความสามารถขององค์กรที่จะให้การสนับสนุนได้ปัจจัยแวดล้อมที่เป็นตัวกำหนดข้อจำกัดในการตัดสินใจประกอบด้วยปัจจัยทางด้านกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ปัจจัยทางด้านจริยธรรมและคุณธรรม ปัจจัยทางด้านนโยบายและปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางวัฒนธรรม ซึ่งแต่ละปัจจัยมีความเชื่อมโยงกันและมีผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจ

7.3 การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ให้ประโยชน์สูงสุด (Selecting the Most Beneficial Alternative) การที่ผู้ตัดสินใจจะสามารถเลือกทางเลือกที่ให้ประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรได้นั้น จำเป็นต้องประเมินผลผลเสียอย่างระมัดระวังและในการประเมินดังกล่าวควรมีขั้นตอนดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

7.3.1 ผู้ตัดสินใจควรจัดทำบัญชีแสดงรายการเกี่ยวกับทางเลือกที่จะเลือกตัดสินใจ ให้มีความชัดเจน และมีความเป็นไปได้ว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรได้อย่างแท้จริงหากมีการปฏิบัติตามทางเลือกดังกล่าว

7.3.2 ผู้ตัดสินใจควรวิเคราะห์ถึงผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เมื่อมีการปฏิบัติตามทางเลือกนั้น

7.3.3 ผู้ตัดสินใจพึงระลึกเสมอว่า การตัดสินใจนั้นต้องเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร ขณะเดียวกันก็ต้องเปรียบเทียบกับผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นว่ามีประโยชน์ต่อองค์กรมากน้อยเพียงใด

7.4 การนำทางเลือกไปสู่การปฏิบัติ (Implementing the Chosen Alternative) ขั้นตอนต่อไปคือ การปฏิบัติตามทางเลือกที่เลือกไว้นั้น ผู้ตัดสินใจพึงระลึกว่าการตัดสินใจที่ดีนั้นต้องสามารถแปลงไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมขณะเดียวกันกระบวนการปฏิบัตินั้นจะต้องมีความเหมาะสมและเป็นไปตามกระบวนการตัดสินใจนั้นด้วย

7.5 การประเมินผลการปฏิบัติและการปรับปรุงทางเลือก (Gathering Problem-Related Feedback) ภายหลังจากได้มีการปฏิบัติตามทางเลือกแล้วผู้ตัดสินใจควรประเมินผลการปฏิบัติว่า การปฏิบัติดังกล่าวสามารถตอบสนองต่อองค์กรในเชิงการแก้ไขปัญหาที่ไ้ระบุไว้ตั้งแต่ต้นมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะนำผลการประเมินนั้นมาใช้ในการปรับปรุงทางเลือกให้ดีขึ้นต่อไป

8. ประสิทธิภาพการตัดสินใจ

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารวิเคราะห์ทางเลือกต่างๆ หลายทางเลือก พร้อมทั้งเลือกหนึ่งทางเลือกในการปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุด และทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ประโยชน์สูงสุดทั้งด้านกระบวนการและผลลัพธ์ ซึ่งองค์ประกอบของประสิทธิภาพการตัดสินใจ จะสะท้อนในด้านความรวดเร็วและทันเหตุการณ์ การนำองค์กรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่องค์กร รวมไปถึงผลจากการตัดสินใจดังกล่าว ได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในประสิทธิภาพการตัดสินใจในด้านต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น มากยิ่งขึ้น จึงแยกศึกษาเพิ่มเติมแต่ละด้าน ดังนี้ (สุพัตรา ปะนันโต, 2557: 4)

8.1 ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ (Fastness and Timeliness) หมายถึง การตัดสินใจที่ทันเวลา ต่อสถานการณ์ที่เผชิญปัญหาหรือช่วงเวลาที่ต้องการทางเลือก การตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพนอกจากจะปฏิบัติตามหลักกระบวนการในการตัดสินใจแล้ว สิ่งสำคัญอย่างยิ่งคือต้องตัดสินใจให้ทันเวลาทั้งนี้การตัดสินใจทางธุรกิจภายใต้ภาวะการแข่งขันที่รุนแรงความล่าช้าถือเป็นสิ่งนี้อาจก่อให้เกิดความสูญเสียต่อธุรกิจได้ ดังนั้น การตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพนั้นนอกจากจะต้องเลือกทางเลือกที่เหมาะสมแล้วยังต้องรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์

ทั้งนี้ การตัดสินใจจะเป็นไปอย่างรวดเร็วทันเหตุการณ์มากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น (Robbins, S. และ Coulter, 2007: 68) ทุกขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจจำเป็นต้องดำเนินการตามกรอบของเวลา ดังนั้น นอกจากผู้ตัดสินใจจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวอย่างมีเหตุผลแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความกดดันด้านเวลาและข้อจำกัดอื่นๆ ในโลกที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งปัจจุบันการตัดสินใจที่ถูกต้องจึงต้องมาควบคู่กับความรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์เพื่อความได้เปรียบทางการแข่งขันขององค์กร

8.2 ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ (Objective Achievement) หมายถึง การตัดสินใจที่นำไปสู่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การตัดสินใจที่ดีและมีประสิทธิภาพสามารถวัดได้จากผลลัพธ์จากการตัดสินใจ หรือทางเลือกจากการตัดสินใจดังกล่าว นำพาไปสู่เป้าหมาย หรือบรรลุวัตถุประสงค์เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการตัดสินใจดังกล่าวมีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง

Robbins, S. และ Coulter (2007: 78) ได้กล่าวถึง แนวทางที่จะนำไปสู่การตัดสินใจที่บรรลุวัตถุประสงค์ผู้มีหน้าที่ตัดสินใจต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญต่างๆ ดังนี้

8.2.1 ต้องมีความเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Understand Cultural Differences) ผู้บริหารต่างต้องการการตัดสินใจอย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตามการตัดสินใจที่ดีที่สุดจะมีเพียงหนึ่งเดียว การตัดสินใจที่ดีที่สุดดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับค่านิยม (Values) ความเชื่อ (Belief) ทักษะคติ (Attitudes) และรูปแบบพฤติกรรม (Behavioral Pattern) ของผู้คนที่เกี่ยวข้อง

8.2.2 ต้องรู้ว่าเมื่อไรถึงเวลาที่จะยุติ (Know when it's time to call it quits) เมื่อตัดสินใจดำเนินการไปแล้วพบว่า เป็นความผิดพลาดผู้บริหารจะต้องพร้อมและไม่กลัวที่จะต้องหยุดดำเนินการต่อไป ในโลกปัจจุบันที่ปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การตัดสินใจที่คิดว่าถูกต้องอาจกลายเป็นไม่ถูกต้องได้เสมอเมื่อปัจจัยต่างๆ เปลี่ยนแปลงไป

8.3 ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด (The Best of Efficiency) หมายถึงการตัดสินใจที่คำนึงถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้รวมถึงต้องคำนึงถึงต้นทุนและประโยชน์ที่จะได้รับ (Cost and Benefit) จึงจะทำให้การตัดสินใจดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพสะท้อนให้เห็นถึงการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ

8.4 ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder Acceptance) หมายถึง ทางเลือกที่ได้จากการตัดสินใจ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ หรือปัญหาที่ตัดสินใจดังกล่าวมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือมุ่งเน้นและทำความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน

ทั้งนี้ การตัดสินใจเลือกทางเลือกจะนำไปสู่แนวทางในการปฏิบัติ ดังนั้น หากการตัดสินใจได้รับการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้องก็จะส่งผลให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติตามแนวทางอย่างมีประสิทธิภาพและนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ต่อไปในทางตรงกันข้ามหากผลการตัดสินใจดังกล่าว

ผู้เกี่ยวข้องเกิดการต่อต้านหรือมีความขัดแย้งปฏิเสธการตัดสินใจนั้น ย่อมส่งสัญญาณว่าแนวทางที่ได้จากการตัดสินใจอาจไม่สามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ เนื่องจากอาจไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

การตัดสินใจที่จะได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องอาจนำแนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจโดยกลุ่มมาใช้ในการตัดสินใจ ซึ่งก่อให้เกิดผลดี ดังนี้ (Robbins, S. and Coulter, 2007: 198)

8.4.1 ได้ข้อมูลและความคิดเห็นที่หลากหลายจากสมาชิกหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ในองค์กร

8.4.2 ได้ทางเลือกในการแก้ปัญหาหลายทางจากกลุ่มที่ประกอบด้วยสมาชิก
ที่มาจากหลากหลายสาขาวิชาชีพ และหลากหลายประสบการณ์

8.4.3 การตัดสินใจโดยกลุ่มจะได้รับการยอมรับมากขึ้น เนื่องจากสมาชิกของกลุ่ม
จากหลากหลายฝ่ายหลากหลายแผนกต่างมีส่วนร่วมในการตัดสินใจนั้น

การตัดสินใจโดยกลุ่ม ถือเป็นวิธีการลดความขัดแย้ง และนำมาซึ่ง การยอมรับจาก

ผู้เกี่ยวข้องรวมถึงความร่วมมือในการปฏิบัติตามแนวทางในการตัดสินใจขององค์กรต่อไป
จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการตัดสินใจ เป็นการ
พิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ดีที่สุด และทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ประโยชน์สูงสุด
ทั้งด้านกระบวนการและผลลัพธ์ ส่งผลถึงประสิทธิภาพในการทำงานที่สูงขึ้น ทำให้องค์กรสามารถ
พัฒนาศักยภาพและสามารถแข่งขันในเชิงธุรกิจได้เป็นอย่างดี ประกอบด้วย ด้านความรวดเร็ว
ทันเหตุการณ์ (Timeliness) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ (Objective Achievement) ด้านการเกิด
ประสิทธิผลสูงสุด (Best of Effectiveness) และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder
Acceptance)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

กรรณิกา วาระวิชนะ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความรู้ทางการเงินและความอยู่ดีมีสุข
ทางการเงินพนักงานในสถาบันการเงิน กรณีศึกษาจากพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ พบว่า กลุ่ม
ตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 97.3 และ 77.0 มีความอยู่ดีมีสุขทางการเงินด้านหนี้สินและด้านเงิน
ออมเหมาะสม ตามลำดับ ในขณะที่มีกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 24.3 ที่มีความอยู่ดีมีสุขทางการเงิน
ด้านสภาพคล่องเหมาะสม นอกจากนี้ยังจากการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบแบบ t-test พบว่า ความรู้
ทางการเงินมีความสัมพันธ์กับความอยู่ดีมีสุขทางการเงินด้านหนี้สินและด้านเงินออมเหมาะสม
ในขณะที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความอยู่ดีมีสุขทางการเงินด้านสภาพคล่อง

วิระพงศ์ จันท์สนาม และคณะ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาระบบสารสนเทศทางการเงินสำหรับสถาบันการเงินชุมชนในประเทศไทย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของระบบที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) เช่น ด้านความสามารถในการทำงานตามความต้องการของผู้ใช้งาน และ 2) ความพึงพอใจในการใช้งานระบบของผู้ใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เช่น ด้านประสิทธิภาพของระบบทำให้ระบบสารสนเทศทางการเงินที่พัฒนา ขึ้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริงต่อไป

ณัฐวุฒิ ตันติเศรษฐ (2558: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงบการเงินและประสิทธิผลในการตัดสินใจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมืออาชีพของพนักงานบัญชี และความสามารถของระบบสารสนเทศทางการบัญชีมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อคุณภาพของงบการเงินโดยรวม นอกจากนี้คุณภาพของงบการเงินโดยรวมและคุณภาพของงบการเงินรายด้าน ได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความทันต่อเวลา และการเปรียบเทียบกันได้มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อประสิทธิผลในการตัดสินใจ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาศักยภาพในความเป็นมืออาชีพของพนักงานบัญชี และการพัฒนาระบบสารสนเทศทางบัญชีให้โดดเด่นจะส่งผลดีต่อการจัดทำงบการเงิน ให้มีคุณภาพและจะช่วยส่งผลดีต่อไปยังประสิทธิผลในการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน ดังนั้นผลการวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงานด้านบัญชี ผู้ใช้งบการเงิน รวมถึงกิจการเพื่อที่จะพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดคุณภาพในการจัดทำงบการเงิน

จันท์ประไพ ชัยสูงเนิน (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา กระบวนการพัฒนาระบบสารสนเทศงานการเงินและบัญชีของครูการเงินในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก ผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการพัฒนาระบบสารสนเทศงานการเงินและบัญชีของครูการเงินในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก มี 6 ชั้น 18 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นที่ 1 กำหนดนโยบายและผู้รับผิดชอบ มี 2 องค์ประกอบ ชั้นที่ 2 จัดเตรียมความพร้อมครูการเงิน มี 3 องค์ประกอบ ชั้นที่ 3 กำหนดแนวทางพัฒนาระบบสารสนเทศงานการเงินและบัญชี มี 5 องค์ประกอบ ชั้นที่ 4 ออกแบบโปรแกรมระบบบัญชี มี 4 องค์ประกอบ ชั้นที่ 5 นำโปรแกรมระบบบัญชีไปใช้ มี 3 องค์ประกอบ และ ชั้นที่ 6 สะท้อนผลการปฏิบัติ มี 1 องค์ประกอบ 2) ผลการศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการพัฒนาระบบสารสนเทศงานการเงินและบัญชีของครูการเงินในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก พบว่า กระบวนการพัฒนาระบบสารสนเทศงานการเงินและบัญชีของครูการเงินในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ครูการเงินมีผลการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน และ 3) ผลการศึกษาเจตคติของผู้บริหารสถานศึกษาและครูการเงิน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูการเงินมีเจตคติต่อกระบวนการพัฒนาระบบสารสนเทศงานการเงินและบัญชีของครูการเงินในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กอยู่ในระดับมาก

เจนวิภา หลีชาติ (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทย พบว่า คุณภาพข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ เนื่องจากข้อมูลทางการบัญชีและการเงินเป็นวัตถุดิบที่สำคัญสำหรับใช้ในการวิเคราะห์เพื่อเป็นสารสนเทศการบัญชีหรือสารสนเทศทางการเงิน หากองค์กรมีข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณภาพจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้เป็นอย่างมาก เพราะผู้ใช้จะสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจและวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้น ผู้บริหารฝ่ายบัญชีจึงให้ความสำคัญกับคุณภาพของข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีในด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ และความเกี่ยวข้องกับความต้องการ เพื่อทำให้เกิดสารสนเทศการบัญชีที่มีคุณภาพนำไปสู่การตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดการพัฒนาธุรกิจอย่างต่อเนื่องและมีความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างยั่งยืนต่อไป

สายฝน วิลัย (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา คุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา พบว่า คุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร สะท้อนถึงความสำคัญของการจัดหาข้อมูลทางการเงินที่นำมาประมวลผลเป็นสารสนเทศทางการบัญชีและการเงิน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการบริหารงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลทางการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ของกิจการทั้งในอดีตไปถึงปัจจุบันและอนาคต มีส่วนช่วยให้ผู้บริหารสามารถคาดคะเนผลที่ได้ และสามารถตัดสินใจวางแผนการบริหารงานให้กิจการประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและเน้นให้ต้องนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีและการเงิน ที่มีคุณลักษณะเชิงคุณภาพด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เพื่อให้ผู้บริหารได้รับข้อมูลที่สามารถใช้ในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุพัตรา ปะนันโต (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการจัดเตรียมข้อมูลทางการบัญชีกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีให้ความสำคัญกับการจัดเตรียมข้อมูลทางการบัญชี ประกอบไปด้วย ด้านแหล่งที่มาของข้อมูล ด้านการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ด้านโครงสร้างของข้อมูล ด้านการนำข้อมูลที่เข้าสู่การประมวลผล และด้านการแปลงข้อมูลที่ได้จากการประมวลผล ซึ่งหากมีกระบวนการจัดเตรียมข้อมูลทางบัญชีขึ้นพื้นฐานตามองค์ประกอบดังกล่าว ย่อมเป็นที่มั่นใจได้ว่ากิจการจะมีข้อมูลทางการบัญชีที่มีคุณภาพและมีประโยชน์ต่อผู้ใช้ เพื่อใช้ในการบริหาร การวางแผน และการดำเนินงาน และเพื่อประกอบการตัดสินใจ หากธุรกิจมีการจัดทำข้อมูลทางการบัญชีที่มีคุณภาพให้ผู้บริหารได้รับข้อมูลทางการบัญชีที่ถูกต้อง มีความน่าเชื่อถือ และทันเวลา จะส่งผลให้สามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งการจัดเตรียมข้อมูลทางการบัญชีมีความสัมพันธ์และผลกระทบกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ

ทิพาพร ขวัญมา (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ผลกระทบของคุณภาพข้อมูลทางบัญชี บริหารที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ข้อมูลทางบัญชีบริหารเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ทำให้ผู้บริหารทราบถึงสถานภาพด้านการเงินของธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นฐานะการเงินของกิจการ โครงสร้างทางการเงิน สภาพคล่อง ดังนั้น การจัดหาข้อมูลที่มีคุณภาพจึงสำคัญต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีบริหาร เพื่อจัดทำสารสนเทศและนำเสนอผู้บริหารใช้ในการวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจ รวมถึงการประเมินความอยู่รอดในระยะยาว และสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมที่ธุรกิจนั้นดำเนินงานอยู่ โดยสรุปผู้บริหารธุรกิจ SMEs ให้ความสำคัญกับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีบริหาร เพราะหากข้อมูลทางการบัญชีบริหารของกิจการมีคุณภาพ เป็นข้อมูลที่ทันเวลาที่ต้องการ และเป็นข้อมูลที่สามารถพิสูจน์ความถูกต้องได้ จะก่อให้เกิดการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพและส่งผลให้กิจการมีศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจในอนาคต

ธวัลยา นนทรีย์ กรุดอินทร์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา วิจัยและพัฒนาระบบสารสนเทศทางการบัญชีการเงินสำหรับธุรกิจการนำเข้าและจำหน่ายเครื่องจักรกลก่อสร้าง กรณีศึกษา บริษัท บางกอกมอเตอร์เวคส์ จำกัด พบว่า การนำระบบสารสนเทศเข้ามาช่วยในการดำเนินงานในปัจจุบัน สามารถที่จะช่วยทำให้การดำเนินงานเกิดความคล่องตัว มีความผิดพลาดลดลง และที่สำคัญ จะเกิดประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่แก่บริษัท ซึ่งการดำเนินงานด้วยระบบสารสนเทศ จะเป็นการช่วยประหยัดต้นทุนและค่าใช้จ่ายในระยะยาวของทางองค์กร อย่างไรก็ตาม การนำระบบสารสนเทศไปใช้อย่างจริงจัง ปัจจัยที่ควรคำนึงถึงคือข้อมูล ดังนั้นจึงจะต้องมีการดูแลข้อมูลให้ถูกต้อง และทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งจะเริ่มต้นตั้งแต่การตรวจสอบข้อมูลก่อนเข้าระบบ กระบวนการนำข้อมูลเข้า ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ จะเป็นปัจจัยที่สำคัญ สำหรับผู้บริหารในการนำสารสนเทศไปประกอบการตัดสินใจได้อย่างทันท่วงที

พัชริน วิเศษประสิทธิ์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ผลกระทบของความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการบัญชีที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ พบว่า ความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการบัญชี เป็นปัจจัยสำคัญที่สะท้อนถึงคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชี ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจทางการบริหารขององค์กร ข้อมูลทางการบัญชีที่น่าเชื่อถือนำมาช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ใช้ข้อมูลทุกกลุ่มที่จะนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ส่งผลให้บรรลุตามเป้าหมาย สามารถพัฒนาองค์กรได้อย่างต่อเนื่อง และก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุดแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยสรุป ความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการบัญชีมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ ดังนั้น ธุรกิจ SMEs จึงควรนำสารสนเทศที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้ในการเสริมสร้างความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการบัญชี รวมไปถึงพัฒนาระบบการตัดสินใจ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิผล สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างแท้จริง

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Ramarapu และ Narender (2013: 18–21) ได้ศึกษา ระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถาบันการเงิน พบว่า ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหารระดับสูง (EISs) ในสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการแข่งขันในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้บริหารสถาบันการเงินจำเป็นต้องใช้สารสนเทศเป็นเครื่องมือเพื่อที่จะช่วยให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง หากผู้บริหารมีระบบ EISs ที่มีประสิทธิภาพแล้ว จะสามารถจัดระเบียบและดึงข้อมูลที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร ซึ่งผู้เขียนได้กล่าวถึงลักษณะบางส่วนของ EISs เช่น การรวมข้อมูลจากหลายแหล่งข้อมูล การรายงานได้ทันเวลา ออกแบบรายงานสำหรับผู้บริหาร (รายบุคคล) และง่ายต่อการใช้งานโดยผู้บริหาร สถาบันการเงินสามารถนำ EISs มาใช้เพื่อความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์

Gibson (2015: 221–232) ได้ศึกษา การใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินเพื่อการตัดสินใจในมุมมองของบริษัทขนาดเล็ก พบว่า การที่บริษัทขนาดเล็กจะประสบความสำเร็จในการตัดสินใจต้องมีความพร้อมในส่วนของคุณภาพสารสนเทศทางการเงิน และใช้เทคนิคในการจัดการทางการเงินที่หลากหลาย โดยกรอบของสมมติฐานหลักที่ใช้ขึ้นมาจากเศรษฐศาสตร์นีโอคลาส และเพื่อให้ความเกี่ยวข้องโดยตรงกับธุรกิจขนาดเล็ก กรอบแนวคิดจึงสื่อให้เห็นถึงความเหมาะสมในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีการบัญชี และการจัดการทางการเงิน ที่สำคัญคือการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการ ดังนั้นในบางประการยังเป็นเรื่องของการตีความ อย่างน้อยผู้วิจัยได้ทราบว่าธุรกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใช้ข้อมูลสารสนเทศ สนใจสารสนเทศทางการเงินที่ทันต่อเหตุการณ์ และเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

Du และ Zhou (2012: 76–86) ได้ศึกษา การปรับปรุงคุณภาพข้อมูลสารสนเทศทางการเงิน พบว่า ประสิทธิภาพในการตัดสินใจทางการเงินมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจและตัวบุคคล โดยตรงข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณภาพเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ซึ่งในปัจจุบันมีการกระจายตัวของข้อมูลสารสนเทศทางการเงินบนอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงในการจัดการและการใช้ประโยชน์ข้อมูลที่มีคุณภาพเป็นไปได้ค่อนข้างยาก ในบทความนี้จึงใช้กรอบแนวคิดออนโทโลยี (Ontology-Based Framework) เพื่อปรับปรุงคุณภาพของข้อมูลสารสนเทศทางการเงิน และกรอบแนวคิดนี้สามารถนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาสารสนเทศทางการเงินที่แพร่หลายทางอินเทอร์เน็ต สรุปว่า การทำงานส่งผลกระทบต่อเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจทางการเงิน และการปรับปรุงคุณภาพของข้อมูลสารสนเทศทางการเงินก็เป็นเพียงขั้นตอนแรกในการตัดสินใจทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ หวังเป็นอย่างยิ่งว่ากรอบแนวคิดออนโทโลยีจะสนับสนุนการตัดสินใจในด้านการเงินและด้านอื่นๆได้อีกด้วย

Socea (2012: 47–55) ได้ศึกษา สารสนเทศทางบัญชีการเงินกับการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหาร พบว่า สารสนเทศทางบัญชีการเงินมีส่วนช่วยให้ผู้บริหารทราบสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมาจนถึงสถานการณ์ปัจจุบันของบริษัท เข้าใจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมดำเนินงาน ให้ภาพรวมในเชิงปริมาณของบริษัท และยังช่วยให้ผู้บริหารเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการตัดสินใจสำหรับกิจกรรมทางการเงินในอนาคต สิ่งสำคัญที่จะทำให้การตัดสินใจเกิดประโยชน์สูงสุดคือ สารสนเทศทางบัญชีการเงินจะต้องประกอบไปด้วย ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และเปรียบเทียบได้ และพบว่าในการตัดสินใจที่เหมาะสมที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ซับซ้อนของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและทางการเงินนั้น จะขึ้นอยู่กับปริมาณและคุณภาพของ สารสนเทศ ซึ่งมาจากระบบสารสนเทศการบัญชี

Mathew และ John (2010: 35–67) ได้ศึกษา การปรับปรุงสารสนเทศทางการเงิน เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนธุรกิจของนักบริหารการเงิน พบว่า ข้อมูลส่วนใหญ่ที่นักบริหารทางการเงิน ใช้สำหรับวางแผนและจัดการดำเนินงาน ยังไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ปฏิบัติจริง ดังนั้นจึงได้ทำการ สอบถามโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) กับนักบริหารการเงิน จำนวน 18 คน จากกลุ่มธุรกิจขนาดกลาง เพื่อวิเคราะห์เพิ่มเติมถึงข้อมูลที่จะสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการทำงานและบริหารจัดการได้ จึงได้พบว่า ข้อมูลที่ยังขาดและต้องปรับปรุงมากที่สุด คือข้อมูลในด้าน จิตวิทยา ได้แก่ กิจกรรมที่ชื่นชอบ (Activities) ความสนใจ (Interest) และความคิดเห็น (Opinion) ในด้านการเงิน เนื่องจากข้อมูลทางด้านนี้จะช่วยนำมาใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงลึกของกลุ่มที่ คาดว่าจะเป็นลูกค้าเป้าหมายได้

Collis และ Jarvis (2002) ได้ศึกษา สารสนเทศทางการเงินและการบริหารการเงินที่มีผล ต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดเล็กร พบว่า ธุรกิจขนาดเล็กรส่วนใหญ่มีนำข้อมูลสารสนเทศทางการเงิน มาใช้ในการบริหารธุรกิจ เช่น การวิเคราะห์ทางการเงิน การวางแผน ตรวจสอบผลการดำเนินงาน และการควบคุมเงินสด เป็นต้น ซึ่งแหล่งของสารสนเทศทางการเงินที่ผู้บริหารนิยมใช้กันอย่าง แพร่หลายคือ รายงานทางการเงินแบบรายเดือนหรือรายไตรมาส และข้อมูลกระแสเงินสดในรูปแบบ ต่างๆ โดยสรุป ธุรกิจขนาดเล็กรมีมาตรฐานในการวางแผนและควบคุมเป็นอย่างดี โดยเน้นให้ ความสำคัญกับข้อมูลสารสนเทศทางการเงินและการควบคุมเงินสด เพื่อประโยชน์ของธุรกิจในการ นำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเงินให้มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด และสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,630 คน (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2559)
2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 310 คน โดยเป็นจำนวนที่ได้จากการเปิดตาราง Krejcie และ Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2558: 121) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้
 - 2.1 จำแนกผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ตามรูปแบบธุรกิจ
 - 2.2 กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน
 - 2.3 ทำการสุ่มตัวอย่าง ตามข้อ 2 โดยใช้คอมพิวเตอร์ ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามรูปแบบธุรกิจ

รูปแบบธุรกิจ	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (คน)
1. บริษัทจำกัด	1001	190	102
2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด	629	120	62
รวม	1,630	310	164

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้สร้างตามความมุ่งหมายและกรอบแนวคิดที่ได้กำหนดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 7 ข้อ โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และตำแหน่งงานในปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 5 ข้อ โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบธุรกิจ เงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี และระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงิน 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ จำนวน 5 ข้อ ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร จำนวน 5 ข้อ และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยครอบคลุมเนื้อหาประสิทธิภาพการตัดสินใจ 4 ด้านจำนวน 16 ข้อ ประกอบด้วย ด้าน

รวดเร็วทันเหตุการณ์ จำนวน 4 ข้อ ด้านบรรลุลักษณะประสงค์ จำนวน 4 ข้อ ด้านเกิดประสิทธิผลสูงสุด จำนวน 4 ข้อ และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 4 ข้อ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน และประสิทธิภาพการตัดสินใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. จัดทำแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยพิจารณาเนื้อหาให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด ความมุ่งหมาย และสมมุติฐานในการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้องของการใช้ภาษา และครอบคลุมเนื้อหาของงานวิจัย และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำ
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำ แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และครอบคลุมของเนื้อหางานวิจัย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่
 - 4.1 รองศาสตราจารย์ ดร.กรไชย พรลภัสสรชกร อาจารย์ประจำคณะ การบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 - 4.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อิงอร นาชัยฤทธิ์ อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะการ บัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
5. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง
6. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
 - 6.1 นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ ไปทดลองใช้ (Try – Out) กับผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
 - 6.2 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discriminant Power) โดยใช้เทคนิค Item – total Correlation ซึ่งความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน มีค่าอำนาจ จำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.668-0.874 (ตาราง 41 ภาคผนวก ข) และประสิทธิภาพการตัดสินใจ มีค่า อำนาจจำแนก (r)อยู่ระหว่าง 0.693-0.921 (ตาราง 41 ภาคผนวก ข) ซึ่งสอดคล้องกับ Rovinelli and Hambleton (1976: 49–60) แสดงให้เห็นว่า ค่าอำนาจจำแนกมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5

จึงถือว่ารายข้อของแบบสอบถามมีความสอดคล้องกันระหว่างรายข้อของแบบสอบถามกับ
วัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

6.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่า
สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)
ซึ่งความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงิน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา อยู่ระหว่าง 0.776-0.871 (ตาราง
41 ภาคผนวก ข) และประสิทธิภาพการตัดสินใจ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา อยู่ระหว่าง 0.795-0.887
(ตาราง 41 ภาคผนวก ข) ซึ่งสอดคล้องกับ Hair (2010) แสดงให้เห็นว่า ค่า Alpha มากกว่า 0.7
เป็นค่าที่ยอมรับได้ สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้

7. นำผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม เสนออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการ
เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนเท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
พร้อมตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของเอกสารเตรียมนำส่งทางไปรษณีย์
2. ขอนหนังสือราชการจากคณะกรรมการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
โดยแนบพร้อมทั้งแบบสอบถามส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
3. ดำเนินการส่งแบบสอบถามถึงผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขต
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเริ่มส่งแบบสอบถาม ตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม 2559 จำนวน 310 ชุด
ตามชื่อที่อยู่ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ โดยแนบซองจดหมายตอบกลับไปด้วยพร้อมทั้งแบบสอบถาม
ซึ่งกำหนดให้ส่งแบบสอบถามกลับมาภายใน 15 วันหลังจากที่ได้รับแบบสอบถาม
4. เมื่อครบกำหนดมีแบบสอบถามที่ส่งกลับมา จำนวน 29 ฉบับ และเมื่อถึง 30 วัน
ได้รับเพิ่มอีก 62 ฉบับ ซึ่งเมื่อถึงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2559 ได้รับแบบสอบถามเพิ่มเติมอีก 86 ฉบับ
รวมทั้งสิ้น 177 ฉบับ รวมระยะเวลาในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล 95 วัน ซึ่งมีจำนวนแบบสอบถามที่
ถูกตีกลับเนื่องจากไม่มีผู้รับ และย้ายที่อยู่ไม่ทราบที่อยู่ใหม่ จำนวน 7 ฉบับ และเลิกกิจการ จำนวน 6
ฉบับ ดังนั้น แบบสอบถามที่นำไปวิเคราะห์ข้อมูลมี จำนวน 164 ฉบับ
5. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีความครบถ้วน สมบูรณ์ จำนวน
164 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 55.22 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง

(ตาราง 1) ซึ่งสอดคล้องกับ Aaker และคณะ (2009) ได้นำเสนอว่า การส่งแบบสอบถามต้องมีอัตราตอบกลับอย่างน้อย ร้อยละ 20 จึงจะถือว่ายอมรับได้ว่ามีจำนวนเพียงพอในการนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

6. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมจากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 3 และ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงินและประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายและสรุปการดำเนินงานผลการวิจัย โดยกำหนดให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2558: 121)

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้ 1 คะแนน

จากนั้นหาค่าเฉลี่ยของคำตอบในแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2558: 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยมาก

ตอนที่ 5 และ 6 การเปรียบเทียบความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินและ

ประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามรูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ด้วย Independent-Samples t-test และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Analysis of Variance: ANOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (Multivariate Analysis of Variance: MANOVA)

ตอนที่ 7 การทดสอบความสัมพันธ์และผลกระทบของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discriminant Power)

โดยใช้เทคนิค Item – total Correlation

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของข้อมูล (Reliability Test) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์

แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3. การทดสอบคุณลักษณะตัวแปร คือ การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity Test) โดยหาค่า Variance Inflation Factors (VIFs)

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่

4.1 t - test

4.2 F – test (ANOVA และ MANOVA)

4.3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis)

4.4 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบใน t-distribution
F	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ F- distribution
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p-value	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
VIFs	แทน	ค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Variance Inflation Factors)
Adj R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Constant)
WI	แทน	คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจ โดยรวม
OI	แทน	คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจ ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ

MI	แทน	คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจ ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร
EI	แทน	คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจ ด้านภายนอกองค์กร
PD	แทน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม
FT	แทน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์
OA	แทน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการบรรลุวัตถุประสงค์
BE	แทน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด
SA	แทน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีและระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน

จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีและระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน
ตอนที่ 7 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ และการสร้างสมการพยากรณ์ ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และตำแหน่งงานในปัจจุบัน แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	47	28.66
1.2 หญิง	117	71.34
รวม	164	100.00
2. อายุ		
2.1 น้อยกว่า 30 ปี	5	3.05
2.2 30 – 40 ปี	28	17.07
2.3 41 – 50 ปี	89	54.27
2.4 มากกว่า 50 ปี	42	25.61
รวม	164	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. สถานภาพ		
3.1 โสด	62	37.80
3.2 สมรส	97	59.15
3.3 หม้าย/หย่าร้าง	5	3.05
รวม	164	100.00
4. ระดับการศึกษา		
4.1 ปริญญาตรี	65	39.63
4.2 สูงกว่าปริญญาตรี	99	60.37
รวม	164	100.00
5. ประสบการณ์ในการทำงาน		
5.1 น้อยกว่า 5 ปี	30	18.29
5.2 5 – 10 ปี	33	20.12
5.3 11 – 15 ปี	39	23.79
5.4 มากกว่า 15 ปี	62	37.80
รวม	164	100.00
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
6.1 ต่ำกว่า 30,000 บาท	31	18.90
6.2 30,001 – 50,000 บาท	36	21.95
6.3 50,001 – 80,000 บาท	74	45.12
6.4 สูงกว่า 80,000 บาท	23	14.03
รวม	164	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. ตำแหน่งงานในปัจจุบัน		
7.1 ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	45	27.44
7.2 ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	30	18.29
7.3 หัวหน้าแผนกบัญชี	48	29.27
7.4 อื่นๆ โปรดระบุ.....	41	25.00
รวม	164	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง (ร้อยละ 71.34) อายุ 41 -50 ปี (ร้อยละ 54.27) รองลงมา มากกว่า50 ปี (ร้อยละ 25.61) สถานภาพ สมรส (ร้อยละ 59.15) รองลงมา โสด (ร้อยละ 37.80) ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 60.37) ประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 15 ปี (ร้อยละ 37.80) รองลงมา 11-15 ปี (ร้อยละ 23.79) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 -80,000 บาท (ร้อยละ 45.12) รองลงมา 30,001 -50,000 บาท (ร้อยละ 21.95) และตำแหน่งงานในปัจจุบัน หัวหน้าแผนกบัญชี (ร้อยละ 29.27) รองลงมา ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี (ร้อยละ 27.44)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบด้วย รูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แสดงดังตาราง 3

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 3 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อมูลทั่วไปของของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. รูปแบบธุรกิจ		
1.1 บริษัทจำกัด	102	62.20
1.2 ห้างหุ้นส่วน	62	37.80
รวม	164	100.00
2.ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน		
2.1 ต่ำกว่า 25,000,000 บาท	26	15.85
2.2 25,000,001 - 75,000,000 บาท	85	51.83
2.3 75,000,001 - 125,000,000 บาท	32	19.51
2.4 มากกว่า 125,000,000 บาท	21	12.81
รวม	164	100.00
3. จำนวนพนักงาน		
3.1 น้อยกว่า 25 คน	14	8.54
3.2 25 - 50 คน	25	15.24
3.3 51 - 100 คน	85	51.83
3.4 มากกว่า 100 คน	40	24.39
รวม	164	100.00
4. รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี		
4.1 ต่ำกว่า 25,000,000 บาท	31	18.90
4.2 25,000,001 - 75,000,000 บาท	74	45.12
4.3 75,000,001 - 125,000,000 บาท	52	31.71
4.4มากกว่า 125,000,000 บาท	7	4.27
รวม	164	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ		
5.1 น้อยกว่า 5 ปี	30	18.29
5.2 5 – 10 ปี	43	26.22
5.3 11 – 15 ปี	47	28.66
5.4 มากกว่า 15 ปี	44	26.83
รวม	164	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ มีรูปแบบธุรกิจ บริษัทจำกัด (ร้อยละ 62.20) ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน 25,000,001 - 75,000,000 บาท (ร้อยละ 51.83) รองลงมา 75,000,001 - 125,000,000 บาท (ร้อยละ 19.51) จำนวนพนักงาน 51 - 100 คน (ร้อยละ 51.83) รองลงมา มากกว่า 100 คน (ร้อยละ 24.39) รายได้เฉลี่ยต่อปี 25,000,001 - 75,000,000 บาท (ร้อยละ 45.12) รองลงมา 75,000,001 - 125,000,000 บาท (ร้อยละ 31.71) และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ 11 – 15 ปี (ร้อยละ 28.66) รองลงมา มากกว่า 15 ปี (ร้อยละ 26.83)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แสดงดังตาราง 4-7

ตาราง 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงินโดยรวม และเป็นรายด้านของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ	4.04	0.58	มาก
2. ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร	4.27	0.49	มาก
3. ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร	4.05	0.48	มาก
โดยรวม	4.12	0.45	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร ($\bar{X} = 4.27$) ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร ($\bar{X} = 4.05$) และด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ ($\bar{X} = 4.04$)

ตาราง 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ เป็นรายข้อของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. กิจการให้ความสำคัญกับการจัดเก็บและควบคุมข้อมูลสารสนเทศด้านการรับและจ่ายเงิน สำหรับกิจกรรมต่างๆในองค์กร เพื่อใช้ในการวางแผนด้านการเงินอย่างสม่ำเสมอ	4.25	0.59	มาก
2. กิจการมุ่งเน้นในการนำข้อมูลสารสนเทศทางการเงินต่างๆ ด้านที่ถูกต้องครบถ้วนและเชื่อถือได้ เพื่อใช้ในการวางแผนการลงทุนทั้งในระยะสั้น และระยะยาว	4.13	0.69	มาก
3. กิจการเชื่อมั่นว่าการจัดตั้งและตรวจสอบงบประมาณทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้องค์กรบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.98	0.67	มาก
4. กิจการมุ่งมั่นที่จะพัฒนาข้อมูลสารสนเทศทางการเงินให้ดียิ่งขึ้น เพื่อใช้เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการแข่งขันทางธุรกิจ	3.86	0.71	มาก
5. กิจการให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับข้อมูลสารสนเทศทางการเงิน เพื่อการบริหารสภาพคล่อง และการควบคุมเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.86	มาก
โดยรวม	4.04	0.58	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้กิจการให้ความสำคัญกับการจัดเก็บและควบคุมข้อมูลสารสนเทศด้านการรับและจ่ายเงินสำหรับกิจกรรมต่างๆ ในองค์กร เพื่อใช้ในการวางแผนด้านการเงินอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=4.25$) กิจการมุ่งเน้นในการนำข้อมูลสารสนเทศทางการเงินทุกๆ ด้านที่ถูกต้องครบถ้วนและเชื่อถือได้ เพื่อใช้ในการวางแผนการลงทุนทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ($\bar{X}=4.13$) กิจการให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับข้อมูลสารสนเทศทางการเงิน เพื่อการบริหารสภาพคล่อง และการควบคุมเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=4.00$)

ตาราง 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงบริหารเป็นรายข้อ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. กิจการมุ่งมั่นที่จะใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินในการพยากรณ์ความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	4.26	0.64	มาก
2. กิจการให้ความสำคัญกับการแบ่งแยกหน้าที่และตรวจสอบข้อมูลสารสนเทศทางการเงินในทุกๆ กิจกรรม เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.23	0.70	มาก
3. กิจการมุ่งมั่นที่จะใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินด้านงบประมาณ เพื่อช่วยในการกำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานได้อย่างเที่ยงธรรมและโปร่งใส	4.34	0.63	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
4. กิจการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนการ ฝึกอบรมพนักงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะอย่าง สม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานตาม ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.23	0.64	มาก
5. กิจการมุ่งเน้นในการเก็บรักษาและป้องกันข้อมูล สารสนเทศทางการเงินให้ปลอดภัย เพื่อสามารถนำ ออกมาใช้ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและเชื่อถือได้อย่างเสมอ	4.29	0.61	มาก
โดยรวม	4.27	0.49	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ กิจการมุ่งมั่นที่จะใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินด้านงบประมาณ เพื่อช่วยในการกำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานได้อย่างเที่ยงธรรมและโปร่งใส ($\bar{X} = 4.34$) กิจการมุ่งเน้นในการเก็บรักษาและป้องกันข้อมูลสารสนเทศทางการเงินให้ปลอดภัย เพื่อสามารถนำออกมาใช้ได้อย่างถูกต้องรวดเร็วและเชื่อถือได้อย่างเสมอ ($\bar{X} = 4.29$) และกิจการมุ่งมั่นที่จะใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินในการพยากรณ์ความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.26$)

ตาราง 7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร เป็นรายข้อ ของบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. กิจการได้ใช้ประโยชน์จากการควบคุมสภาพการณ์ทางการเงินภายในประเทศจากนโยบายของรัฐ เพื่อดำเนินการและวางแผนงานอย่างถูกต้องและเหมาะสม	4.01	0.66	มาก
2. กิจการได้ศึกษาข้อมูลในด้านกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในทางการเงิน เพื่อนำมาปรับใช้กับการรวบรวมสารสนเทศทางการเงิน และวางแผนการดำเนินงานต่อไป	3.98	0.71	มาก
3. กิจการเชื่อว่าการปรับปรุงข้อมูลของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายและกลุ่มที่คาดว่าจะเป็ลูกค้าให้เป็นปัจจุบัน เพื่อใช้สำหรับวางแผนการดำเนินงาน จะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน	4.04	0.65	มาก
4. กิจการมีการเก็บรวบรวมข้อมูลภายนอก และศึกษาความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจ เช่น สภาพเศรษฐกิจ แนวโน้มตลาด ความต้องการของลูกค้าเป้าหมาย เพื่อสร้างโอกาสและความได้เปรียบในการแข่งขัน	3.99	0.70	มาก
5. กิจการนำข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยอัตราเงินตราต่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อ อัตราเงินฝืดมาใช้ในการพิจารณาลงทุน ขยายธุรกิจ และวางแผนดำเนินงานในด้านต่างๆ	4.22	0.62	มาก
โดยรวม	4.05	0.48	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่นคงของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ กิจการนำข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อัตราเงินตราต่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อ อัตราเงินฝืด มาใช้ในการพิจารณาลงทุน ขยายธุรกิจ และวางแผนดำเนินงานในด้านต่างๆ ($\bar{X} = 4.22$) กิจการเชื่อว่าการปรับปรุงข้อมูลของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย และกลุ่มที่คาดว่าจะจะเป็นลูกค้าให้เป็นปัจจุบัน เพื่อใช้สำหรับวางแผนการดำเนินงาน จะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ($\bar{X} = 4.04$) และกิจการได้ใช้ประโยชน์จากการควบคุมสภาพการณ์ทางการเงินภายในประเทศจากนโยบายของรัฐ เพื่อดำเนินการและวางแผนงานอย่างถูกต้องและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.01$)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แสดงดังตาราง 8 - 12

ตาราง 8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม และเป็นรายด้าน ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์	4.05	0.53	มาก
2. ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์	3.82	0.63	มาก
3. ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด	4.02	0.54	มาก
4. ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง	3.92	0.56	มาก
โดยรวม	3.95	0.49	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ($\bar{X} = 4.05$) ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด ($\bar{X} = 4.02$) และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.92$)

ตาราง 9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์เป็นรายชื่อของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. กิจการมีการวิเคราะห์ ระบุปัญหาและสร้างทางเลือกในการแก้ปัญหา และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์	4.11	0.69	มาก
2. กิจการสามารถออกแบบกระบวนการตัดสินใจได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	3.98	0.67	มาก
3. กิจการมีการกำหนดกรอบเวลา และขั้นตอนในการดำเนินงานแต่ละกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม และสามารถดำเนินงานได้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด	4.13	0.60	มาก
4. กิจการสามารถคิดค้นวิธีการในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทันเวลา	3.98	0.62	มาก
โดยรวม	4.05	0.53	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ กิจการมีการกำหนดกรอบเวลา และขั้นตอนในการดำเนินงานแต่ละกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม และสามารถดำเนินงานได้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 4.13$) กิจการมีการวิเคราะห์ ระบุปัญหาและสร้างทางเลือกในการแก้ปัญหา และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ ($\bar{X} = 4.11$) และกิจการสามารถออกแบบกระบวนการตัดสินใจได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และกิจการสามารถคิดค้นวิธีการในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทันเวลา ($\bar{X} = 3.98$)

ตาราง 10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์เป็นรายชื่อของ
ธุรกิจสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. กิจการสามารถกำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน และ ครอบคลุมกับแนวทางการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม	3.95	0.70	มาก
2. กิจการมีการกำหนดตัวชี้วัด ซึ่งสามารถวัดผลได้อย่าง แม่นยำ เพื่อวัดและประเมินผลการดำเนินงานในแต่ละ กิจกรรม	3.68	0.74	มาก
3. กิจการสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ในการตัดสินใจแต่ ละกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายโดยรวมของกิจการ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและประสบความสำเร็จ	3.83	0.85	มาก
4. กิจการสามารถวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกในการ ตัดสินใจดำเนินงานแต่ละกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมโดยใช้ สารสนเทศที่ได้รวบรวมไว้ เพื่อให้เกิดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ที่กำหนด	3.85	0.71	มาก
โดยรวม	3.82	0.63	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ อยู่ใน
ระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ กิจการสามารถกำหนด
วัตถุประสงค์อย่างชัดเจน และครอบคลุมกับแนวทางการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม ($\bar{X} = 3.95$)
กิจการสามารถวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกในการตัดสินใจดำเนินงานแต่ละกิจกรรมได้อย่าง
เหมาะสม โดยใช้สารสนเทศที่ได้รวบรวมไว้ เพื่อให้เกิดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด ($\bar{X} = 3.85$)
และกิจการสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ในการตัดสินใจแต่ละกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมาย
โดยรวมของกิจการ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.83$)

ตาราง 11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุดเป็นรายชื่อของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ เกิดประสิทธิผลสูงสุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. กิจการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่สอดคล้องกับเป้าหมายหรือแนวทางการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมที่กำหนดอย่างเหมาะสม	3.98	0.68	มาก
2. กิจการได้คำนึงถึงต้นทุนและประโยชน์ที่จะได้รับ ก่อนตัดสินใจดำเนินกิจกรรม เพื่อตัดสินใจและคำนึงถึงผลสำเร็จของการดำเนินงาน	4.23	0.65	มาก
3. กิจการมีการวัดและประเมินผลจากตัวชี้วัด เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากกระบวนการตัดสินใจในแต่ละครั้งได้อย่างเหมาะสม	3.82	0.62	มาก
4. กิจการนำผลจากการวัดและประเมินผล มาปรับปรุงและพัฒนาแผนการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้	4.06	0.64	มาก
โดยรวม	4.02	0.53	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุดอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ กิจการได้คำนึงถึงต้นทุนและประโยชน์ที่จะได้รับก่อนตัดสินใจดำเนินกิจกรรม เพื่อตัดสินใจและคำนึงถึงผลสำเร็จของการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.23$) กิจการนำผลจากการวัดและประเมินผล มาปรับปรุงและพัฒนาแผนการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ($\bar{X} = 4.06$) และกิจการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่สอดคล้องกับเป้าหมายหรือแนวทางการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมที่กำหนดอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.98$)

ตาราง 12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องเป็นรายชื่อของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ท่านได้รับสิทธิ์ในการตัดสินใจจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้มีอำนาจสามารถตัดสินใจดำเนินงานในทุกกิจกรรม	3.85	0.56	มาก
2. กิจการได้รับความเชื่อมั่นในการบริหารงานจากผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในทุก ภาคส่วน	3.88	0.59	มาก
3. เมื่อเกิดปัญหา กิจการได้รับความร่วมมือในการ เสนอแนะแนวทาง และการแสดงความคิดเห็นในการ แก้ไขจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงานในทุกภาคส่วน	3.90	0.79	มาก
4. กิจการสามารถเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน หรือกลุ่มธุรกิจเดียวกัน เกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในการดำเนินงาน	4.05	0.68	มาก
โดยรวม	3.92	0.56	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ กิจการสามารถเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน หรือกลุ่มธุรกิจเดียวกันเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อเกิดปัญหา กิจการได้รับความร่วมมือในการเสนอแนะแนวทาง และการแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในทุกภาคส่วน ($\bar{X} = 3.90$) และกิจการได้รับความเชื่อมั่นในการบริหารงานจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในทุกภาคส่วน ($\bar{X} = 3.88$)

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีและระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน แสดงดังตาราง 13 – 21

5.1 รูปแบบธุรกิจ

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวมของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจ แตกต่างกัน (t-test)

ความมั่งคั่งของสารสนเทศ ทางการเงิน	บริษัทจำกัด		ห้างหุ้นส่วน		t	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ	4.04	0.644	4.05	0.46	0.106	0.916
2. ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร	4.28	0.578	4.24	0.29	0.621	0.536
3. ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร	4.08	0.533	4.00	0.38	1.103	0.272
โดยรวม	4.13	0.521	4.10	0.30	0.581	0.562

จากตาราง 13 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

พหุ ประถมศึกษา

5.2 ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวมของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน แตกต่างกัน (ANOVA)

ความมั่งคั่งของ สารสนเทศทางการเงิน	แหล่งของ ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.491	0.164	0.678	0.566
	ภายในกลุ่ม	160	38.584	0.241		
	รวม	163	39.075			

จากตาราง 14 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวมไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน เป็นรายด้านของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน แตกต่างกัน (MANOVA)

สถิติทดสอบ	ความมั่งคั่ง ของสารสนเทศ ทางการเงิน	Hypothesis df	Error df	F	p-value
Wilks' Lambda	3 ด้าน	9	342.018	0.541	0.452

จากตาราง 15 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน เป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

5.3 จำนวนพนักงาน

ตาราง 16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวมของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน (ANOVA)

ความมั่งคั่งของ สารสนเทศทางการเงิน	แหล่งของ ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.311	0.104	0.305	0.822
	ภายในกลุ่ม	160	54.390	0.340		
	รวม	163	54.701			

จากตาราง 16 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

ตาราง 17 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน เป็นรายด้านของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน (MANOVA)

สถิติทดสอบ	ความมั่งคั่ง ของสารสนเทศ ทางการเงิน	Hypothesis df	Error df	F	p-value
Wilks' Lambda	3 ด้าน	9	361.217	0.283	1.485

จากตาราง 17 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินเป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

5.4 รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี

ตาราง 18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวมของ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี แตกต่างกัน (ANOVA)

ความมั่งคั่งของ สารสนเทศทางการเงิน	แหล่งของ ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.110	0.370	1.860	0.139
	ภายในกลุ่ม	160	31.834	0.199		
	รวม	163	32.944			

จากตาราง 18 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

ตาราง 19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินเป็นรายด้านของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี แตกต่างกัน (MANOVA)

สถิติทดสอบ	ความมั่งคั่ง ของสารสนเทศ ทางการเงิน	Hypothesis df	Error df	F	p-value
Wilks' Lambda	3 ด้าน	9	371.895	0.642	0.248

จากตาราง 19 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน เป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

5.5 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

ตาราง 20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวมของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน (ANOVA)

ความมั่งคั่งของ สารสนเทศทางการเงิน	แหล่งของ ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.639	0.213	1.056	0.370
	ภายในกลุ่ม	160	32.304	0.202		
	รวม	163	32.944			

จากตาราง 20 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

ตาราง 21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินเป็นรายด้านของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน (MANOVA)

สถิติทดสอบ	ความมั่งคั่ง ของสารสนเทศ ทางการเงิน	Hypothesis df	Error df	F	p-value
Wilks' Lambda	3 ด้าน	9	379.516	0.678	0.415

จากตาราง 21 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินเป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวน พนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีและระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน แสดงดัง ตาราง 22 – 30

6.1 รูปแบบธุรกิจ

ตาราง 22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวมและเป็นรายด้าน ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจ แตกต่างกัน (t-test)

ประสิทธิภาพการตัดสินใจของ	บริษัทจำกัด		ห้างหุ้นส่วน		t	p-value
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์	4.05	0.52	4.04	0.54	0.131	0.896
2. ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์	3.86	0.65	3.77	0.61	0.861	0.391
3. ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด	4.07	0.52	3.96	0.56	1.286	0.200
4. ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง	3.96	0.53	3.86	0.60	1.114	0.267
โดยรวม	3.98	0.48	3.91	0.50	0.982	0.328

จากตาราง 22 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจ โดยรวม และเป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

6.2 ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน

ตาราง 23 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน แตกต่างกัน (ANOVA)

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.615	0.538	2.314	0.078
	ภายในกลุ่ม	160	37.230	0.233		
	รวม	163	38.845			

จากตาราง 23 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวมไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

ตาราง 24 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ เป็นรายด้านของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน แตกต่างกัน (MANOVA)

สถิติทดสอบ	ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	Hypothesis df	Error df	F	p-value
Wilks' Lambda	4 ด้าน	12	401.956	0.224	0.873

จากตาราง 24 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจเป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

6.3 จำนวนพนักงาน

ตาราง 25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน (ANOVA)

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.241	1.080	4.855*	0.003
	ภายในกลุ่ม	160	35.603	0.223		
	รวม	163	38.845			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงาน น้อยกว่า 25 คน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม มากกว่า ที่มีจำนวนพนักงานมากกว่า 100 คน และ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่มีจำนวนพนักงาน 51 - 100 คน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม มากกว่า ที่มีจำนวนพนักงานมากกว่า 100 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตาราง 42ภาคผนวก ค)

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ เป็นรายด้านของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน (MANOVA)

สถิติทดสอบ	ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	Hypothesis df	Error df	F	p-value
Wilks' Lambda	4 ด้าน	12	445.276	0.542	1.246

จากตาราง 26 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจเป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

6.4 รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี

ตาราง 27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี แตกต่างกัน (ANOVA)

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.136	1.712	4.564*	0.004
	ภายในกลุ่ม	160	60.012	0.375		
	รวม	163	65.147			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีต่ำกว่า 25,000,000 บาท มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม มากกว่า ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี 25,000,001-75,000,000 บาท และ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี 25,000,001-75,000,000 บาท มีความคิดเห็นด้วย เกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม น้อยกว่า ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี 75,000,001-125,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตาราง 43 ภาคผนวก ค)

ตาราง 28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ เป็นรายด้านของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน (MANOVA)

สถิติทดสอบ	ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	Hypothesis df	Error df	F	p-value
Wilks' Lambda	4 ด้าน	12	435.284	1.114	0.186

จากตาราง 28 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจเป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

พหุ ประสิทธิภาพ

6.5 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

ตาราง 29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน (ANOVA)

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.615	0.538	2.314	0.078
	ภายในกลุ่ม	160	37.230	0.233		
	รวม	163	38.845			

จากตาราง 29 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ($p>0.05$)

ตาราง 30 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ เป็นรายด้านของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน (MANOVA)

สถิติทดสอบ	ประสิทธิภาพการตัดสินใจ การเงินของธุรกิจ	Hypothesis df	Error df	F	p-value
Wilks' Lambda	4 ด้าน	12	426.751	0.929	0.952

จากตาราง 30 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจเป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน ($p>0.05$)

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ และการสร้างสมการพยากรณ์ ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ และการสร้างสมการพยากรณ์ ตามที่ได้ตั้งสมมุติฐาน ดังนี้

H_1 : ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ มีความสัมพันธ์และผลกระทบบกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

H_2 : ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร มีความสัมพันธ์และผลกระทบบกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

H_3 : ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร มีความสัมพันธ์และผลกระทบบกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตาราง 31 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปร	PD	OI	MI	EI	VIFs
\bar{X}	3.95	4.04	4.27	4.05	
S.D.	0.49	0.58	0.49	0.48	
PD		0.610*	0.689*	0.645*	
OI			0.559*	0.619*	2.102
MI				0.842*	2.849
EI					2.512

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 31 พบว่าตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันซึ่งอาจเกิดเป็นปัญหา Multicollinearity ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIFs ปรากฏว่าค่า VIFs ของตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินมีค่าตั้งแต่ 2.102-2.849 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ (Black, 2011: 585)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินในแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.610-0.689 จากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณและสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม (PD) ดังนี้

$$PD = 0.679 + 0.258OI + 0.370MI + 0.081EI$$

ซึ่งจากสมการที่ได้นี้สามารถพยากรณ์ค่าประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม (PD) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 64.282$; $p < 0.0001$) และค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง ($Adj R^2$) เท่ากับ 0.547 (ตาราง 32)

เมื่อนำไปทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินแต่ละด้านกับตัวแปรตามประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม (PD) ปรากฏผลดังตาราง 32

ตาราง 32 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวมของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศ ทางการเงิน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจ โดยรวม (PD)		t	p-value
	สัมประสิทธิ์ การถดถอย	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	0.679	0.239	2.838*	0.005
ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI)	0.258	0.058	4.489*	<0.0001
ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร(MI)	0.370	0.185	1.004	0.546
ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร(EI)	0.081	0.106	0.761	0.448

$$F = 64.282 \quad p < 0.0001 \quad Adj R^2 = 0.547$$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 พบว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ (OI) มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม (PD) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน ที่ 1 สำหรับด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (MI) และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร(EI)ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม (PD)

เมื่อนำความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI) ไปสร้างสมการพยากรณ์ของประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม (PD) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง(Adj R²) เท่ากับ 0.372 (ตาราง 44ภาคผนวก ง) โดยได้สมการพยากรณ์ดังนี้

$$PD = 1.875 + 0.514OI$$

ตาราง 33 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปร	FT	OI	MI	EI	VIFs
\bar{X}	4.05	4.04	4.27	4.05	
S.D.	0.53	0.58	0.49	0.48	
FT		0.457*	0.582*	0.492*	
OI			0.569*	0.619*	2.102
MI				0.842*	2.849
EI					2.512

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 พบว่าตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันซึ่งอาจเกิดเป็นปัญหา Multicollinearity ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIFs ปรากฏว่าค่า VIFs ของตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน มีค่าตั้งแต่ 2.102-2.849 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ (Black, 2011: 585)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินในแต่ละด้านพบว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.457-0.582 จากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณและสร้างสมการพยากรณ์ ประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ (FT) ดังนี้

$$FT = 1.217 + 0.186OI + 0.421MI - 0.102EI$$

ซึ่งจากสมการที่ได้นี้สามารถพยากรณ์ค่าประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์(FT) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 30.537$; $p < 0.0001$) และค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง ($Adj R^2$) เท่ากับ 0.364 (ตาราง 34)

เมื่อนำไปทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินแต่ละด้านกับตัวแปรตามประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์(FT) ปรากฏผลดังตาราง 34

ตาราง 34 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจ		t	p-value
	ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ (FT)			
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	1.217	0.305	3.986*	<0.0001
ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI)	0.186	0.073	2.531*	0.012
ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร(MI)	0.421	0.224	0.778	0.456
ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร(EI)	-0.102	0.135	-0.754	0.452

$$F = 30.537 \quad p < 0.0001 \quad Adj R^2 = 0.364$$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 34 พบว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ (OI) มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ (FT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 สำหรับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (MI) และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร (EI) ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ (FT)

เมื่อนำความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ (OI) ไปสร้างสมการพยากรณ์ของประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ (FT) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง ($Adj R^2$) เท่ากับ 0.208 (ตาราง 45 ภาคผนวก ง) โดยได้สมการพยากรณ์ดังนี้

$$FT = 2.372 + 0.414OI$$

ตาราง 35 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปร	OA	OI	MI	EI	VIFs
\bar{X}	3.82	4.04	4.27	4.05	
S.D.	0.63	0.58	0.49	0.48	
OA		0.619*	0.613*	0.653*	
OI			0.569*	0.619*	2.102
MI				0.842*	2.849
EI					2.512

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 พบว่าตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันซึ่งอาจเกิดเป็นปัญหา Multicollinearity ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIFs ปรากฏว่าค่า VIFs ของตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินมีค่าตั้งแต่ 2.102-2.849 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ (Black, 2011: 585)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินในแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการบรรลุมัตถุประสงค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.613-0.653 จากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณและสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการบรรลุมัตถุประสงค์ (OA) ดังนี้

$$OA = 0.195 + 0.367OI + 0.206MI + 0.409EI$$

ซึ่งจากสมการที่ได้นี้สามารถพยากรณ์ค่าประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการบรรลุมัตถุประสงค์ (OA) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 55.284$; $p < 0.0001$) และค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง ($Adj R^2$) เท่ากับ 0.509 (ตาราง 36)

เมื่อนำไปทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินแต่ละด้านกับตัวแปรตามประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการบรรลุมัตถุประสงค์ (OA) ปรากฏผลดังตาราง 36

ตาราง 36 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการบรรลุมัตถุประสงค์ ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการบรรลุมัตถุประสงค์ (OA)		t	p-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	0.195	0.322	0.606*	0.545
ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI)	0.367	0.077	4.734*	<0.0001
ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร(MI)	0.206	0.134	1.545	0.124
ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร(EI)	0.409	0.143	0.868	0.105

$$F = 55.284p < 0.0001 Adj R^2 = 0.509$$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 36 พบว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ (OI) มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการบรรลุมิติประสงค์ (OA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมุติฐานที่ 1 สำหรับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (MI) และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร (EI) ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการบรรลุมิติประสงค์ (OA)

เมื่อนำความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI) ไปสร้างสมการพยากรณ์ของประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการบรรลุมิติประสงค์ (OA) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง (Adj R²) เท่ากับ 0.384 (ตาราง 46ภาคผนวก ง) โดยได้สมการพยากรณ์ดังนี้

$$OA = 1.092 + 0.676OI$$

ตาราง 37 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปร	BE	OI	MI	EI	VIFs
\bar{x}	4.02	4.04	4.27	4.05	
S.D.	0.54	0.58	0.49	0.48	
BE		0.512*	0.566*	0.515*	
OI			0.569*	0.619*	2.102
MI				0.842*	2.849
EI					2.512

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 37 พบว่าตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันซึ่งอาจเกิดเป็นปัญหา Multicollinearity ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIFs ปรากฏว่าค่า VIFs ของตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจมีค่าตั้งแต่ 2.102-2.849 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ (Black, 2011: 585)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินในแต่ละด้านพบว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.512-0.566 จากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณและสร้างสมการพยากรณ์ ประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด (BE) ดังนี้

$$BE = 1.070 + 0.274OI + 0.445MI - 0.012EI$$

ซึ่งจากสมการที่ได้นี้สามารถพยากรณ์ค่าประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด (BE) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 35.572$; $p < 0.0001$) และค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง ($Adj R^2$) เท่ากับ 0.379 (ตาราง 38)

เมื่อนำไปทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินแต่ละด้านกับตัวแปรตามประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านเกิดการเกิดประสิทธิผลสูงสุด (BE) ปรากฏผลดังตาราง 38

ตาราง 38 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจ		t	p-value
	ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด (BE)			
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	1.070	0.307	3.489*	0.001
ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI)	0.274	0.074	3.713*	<0.0001
ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (MI)	0.445	0.127	1.498	0.111
ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร (EI)	-0.012	0.136	-0.091	0.928

$$F = 32.572p < 0.0001 Adj R^2 = 0.379$$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 38 พบว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ (OI) มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด (BE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมุติฐานที่ 1 สำหรับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (MI) และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร (EI) ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด (BE)

เมื่อนำความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI) ไปสร้างสมการพยากรณ์ของประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด (BE) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง (AdjR²) เท่ากับ 0.272 (ตาราง 47 ภาคผนวก) โดยได้สมการพยากรณ์ดังนี้

$$BE = 2.079 + 0.481OI$$

ตาราง 39 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปร	SA	OI	MI	EII	VIFs
\bar{X}	3.92	4.04	4.27	4.05	
S.D.	0.56	0.58	0.49	0.48	
SA		0.507*	0.628*	0.566*	
OI			0.569*	0.619*	2.102
MI				0.842*	2.849
EI					2.512

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 39 พบว่าตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันซึ่งอาจเกิดเป็นปัญหา Multicollinearity ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIFs ปรากฏว่าค่า VIFs ของตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน มีค่าตั้งแต่ 2.102-2.849 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ (Black, 2011: 585)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินในแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.507-0.628 จากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณและสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

$$SA = 0.625 + 0.206OI + 0.551MI + 0.027EI$$

ซึ่งจากสมการที่ได้นี้สามารถพยากรณ์ค่าประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (SA) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 39.882$; $p < 0.0001$) และค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง ($Adj R^2$) เท่ากับ 0.428 (ตาราง 40)

เมื่อนำไปทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินแต่ละด้านกับตัวแปรตามประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (SA) ปรากฏผลดังตาราง 40

ตาราง 40 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (SA)		t	p-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	0.625	0.306	2.044*	0.043
ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI)	0.206	0.073	2.810*	0.006
ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (MI)	0.551	0.127	1.352	0.450
ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร (EI)	0.027	0.135	0.203	0.839

$$F = 39.382p < 0.0001Adj R^2 = 0.428$$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 40 พบว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ (OI) มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (SA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมุติฐานที่ 1 สำหรับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร (MI)และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร (EI) ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (SA)

เมื่อนำความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI) ไปสร้างสมการพยากรณ์ของประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (SA) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง(Adj R²) เท่ากับ 0.257 (ตาราง 48ภาคผนวก ง) โดยได้สมการพยากรณ์ ดังนี้

$$SA = 1.958 + 0.485OI$$

พูนุ ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประเด็นสำคัญในการนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. เพื่อทดสอบผลกระทบของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
5. เพื่อเปรียบเทียบความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน
6. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มี รูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง อายุ 41-50 ปี สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 15 ปี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001-80,000 บาท และตำแหน่งงานในปัจจุบัน หัวหน้าแผนกบัญชี
2. ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ มีรูปแบบธุรกิจ บริษัทจำกัด ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน 25,000,001-75,000,000 บาท จำนวนพนักงาน 51-100 คน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี 25,000,001-75,000,000 บาท และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ 11-15 ปี
3. ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวม ($\bar{X} = 4.12$) และเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่
 - 3.1 ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ ($\bar{X} = 4.04$) เช่น กิจการให้ความสำคัญกับการจัดเก็บและควบคุมข้อมูลสารสนเทศด้านการรับและจ่ายเงินสำหรับกิจกรรมต่างๆ ในองค์กร เพื่อใช้ในการวางแผนด้านการเงินอย่างสม่ำเสมอ กิจการมุ่งเน้นในการนำข้อมูลสารสนเทศทางการเงินทุกๆด้านที่ถูกต้องครบถ้วนและเชื่อถือได้ เพื่อใช้ในการวางแผนการลงทุนทั้งในระยะสั้น และระยะยาว และกิจการให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับข้อมูลสารสนเทศทางการเงิน เพื่อการบริหารสภาพคล่อง และการควบคุมเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น
 - 3.2 ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร ($\bar{X} = 4.27$) เช่น กิจการมุ่งมั่นที่จะใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินด้านงบประมาณ เพื่อช่วยในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานได้อย่างเที่ยงธรรมและโปร่งใสกิจการมุ่งเน้นในการเก็บรักษาและป้องกันข้อมูลสารสนเทศทางการเงินให้ปลอดภัย เพื่อสามารถนำออกมาใช้ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและเชื่อถือได้อย่างเสมอ และกิจการมุ่งมั่นที่จะใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินในการพยากรณ์ความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เป็นต้น

3.3 ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร ($\bar{X} = 4.05$) เช่น กิจกรรมนำข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อัตราเงินตราต่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อ อัตราเงินฝืด มาใช้ในการพิจารณาลงทุน ขยายธุรกิจ และวางแผนดำเนินงานในด้านต่างๆ กิจกรรมเชื่อว่าการปรับปรุงข้อมูลของกลุ่มลูกค้า เป้าหมายและกลุ่มที่คาดว่าจะเป็ลูกค้าให้เป็นปัจจุบัน เพื่อใช้สำหรับวางแผนการดำเนินงาน จะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน และกิจการได้ใช้ประโยชน์จากการควบคุมสภาพการณ์ทางการเงินภายในประเทศจากนโยบายของรัฐ เพื่อดำเนินการและวางแผนงานอย่างถูกต้องและเหมาะสม เป็นต้น

4. ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความคิดเห็นด้ว้เกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ($\bar{X} = 3.95$) และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากได้แก่

4.1 ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ($\bar{X} = 4.05$) เช่น กิจการมีการกำหนดกรอบเวลาและขั้นตอนในการดำเนินงานแต่ละกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม และสามารถดำเนินงานได้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดกิจการมีการวิเคราะห์ ระบุปัญหา และสร้างทางเลือกในการแก้ปัญหา และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ เป็นต้น

4.2 ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 3.82$) เช่น กิจการสามารถกำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน และครอบคลุมกับแนวทางการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม กิจการสามารถวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกในการตัดสินใจดำเนินงานแต่ละกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม โดยใช้สารสนเทศที่ได้รวบรวมไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด และกิจการสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ในการตัดสินใจแต่ละกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายโดยรวมของกิจการ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและประสบความสำเร็จ เป็นต้น

4.3 ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด ($\bar{X} = 4.02$) เช่น กิจการได้คำนึงถึงต้นทุนและประโยชน์ที่จะได้รับก่อนตัดสินใจดำเนินกิจกรรม เพื่อตัดสินใจและคำนึงถึงผลสำเร็จของการดำเนินงาน กิจการนำผลจากการวัดและประเมินผล มาปรับปรุงและพัฒนาแผนการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้และกิจการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่สอดคล้องกับเป้าหมายหรือแนวทางการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมที่กำหนดอย่างเหมาะสม เป็นต้น

4.4 ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.92$) เช่น กิจการสามารถเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน หรือกลุ่มธุรกิจเดียวกันเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในการดำเนินงานเมื่อเกิดปัญหา กิจการได้รับความร่วมมือในการเสนอแนะแนวทางการแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในทุกภาคส่วน และกิจการได้รับความเชื่อมั่นในการบริหารงานจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในทุกภาคส่วน เป็นต้น

5. ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่มีจำนวนพนักงาน น้อยกว่า 25 คน และจำนวนพนักงาน 51-100 คน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง มากกว่า จำนวนพนักงานมากกว่า 100 คน

6. ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า 25,000,000 บาท มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม มากกว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี 25,000,001-75,000,000 บาท

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี 25,000,001-75,000,000 บาท มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม น้อยกว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี 75,000,001-125,000,000 บาท

7. ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม และตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ค่าประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม (PD) ได้แก่ ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ (OI) ซึ่งสามารถสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ได้ดังนี้

$$PD = 1.875 + 0.514OI$$

เมื่อพิจารณาสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการตัดสินใจเป็นรายด้าน พบว่า

1) ประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์

$$FT = 2.372 + 0.414OI$$

2) ประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์

$$OA = 1.092 + 0.676OI$$

3) ประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด

$$BE = 2.079 + 0.481OI$$

4) ประสิทธิภาพการตัดสินใจ ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง

$$SA = 1.958 + 0.485OI$$

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวม ($\bar{X} = 4.12$) ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ ($\bar{X} = 4.04$) ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร ($\bar{X} = 4.27$) ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร ($\bar{X} = 4.05$) อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก ในสภาวะปัจจุบันธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีการพัฒนาและแข่งขันค่อนข้างสูง จะเห็นได้ว่าการลงทุนในโครงการใหม่หลายโครงการกระจายไปยังหัวเมืองตามต่างจังหวัด ดังนั้นผู้บริหารฝ่ายบัญชีจึงต้องการมีข้อมูลสารสนเทศทางการเงินที่สมบูรณ์ ที่มีความครอบคลุมด้านการบริหารการเงิน เพื่อประกอบการดำเนินธุรกิจ อีกทั้งสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจ กำหนดนโยบาย กำหนดกลยุทธ์ ตลอดจนใช้ในการวางแผนการบริหารงานที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ ให้ก้าวทันระบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการมีข้อมูลสารสนเทศที่ดีและมีการนำสารสนเทศนั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดก็จะเป็นข้อได้เปรียบเหนือกว่าคู่แข่งทางธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจนวิภา หลีชาติ (2557) พบว่า ข้อมูลทางการบัญชีและการเงินเป็นลำดับที่สำคัญสำหรับการวิเคราะห์เพื่อเป็นสารสนเทศการบัญชีหรือสารสนเทศทางการเงิน หากองค์กรมีข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณภาพจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้เป็นอย่างมาก เพราะผู้ใช้จะสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจและวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายฝน วิสัย (2557) พบว่า คุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร สะท้อนถึงความสำคัญของการจัดหาข้อมูลทางการเงินที่นำมาประมวลผลเป็นสารสนเทศทางการบัญชีและการเงิน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการบริหารงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลทางการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ของกิจการทั้งในอดีตไปถึงปัจจุบันและอนาคต มีส่วนช่วยให้ผู้บริหารสามารถคาดคะเนผลที่ได้ และสามารถตัดสินใจวางแผนการบริหารงานให้กิจการประสบผลสำเร็จได้

2. ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ($\bar{X} = 3.95$) ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ($\bar{X} = 4.05$) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 3.82$) ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด ($\bar{X} = 4.02$) ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.92$) อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก ประสิทธิภาพการตัดสินใจมีความจำเป็นในการบริหารการบัญชี เพราะผลสำเร็จจะเกิดขึ้นได้นั้นขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ซึ่งการตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกจากหลายๆ ทางเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร ดังนั้น การตัดสินใจของผู้บริหารฝ่ายบัญชีจึงเป็น

สิ่งสำคัญ และเกี่ยวข้องกับหน้าที่การบริหารเกือบทุกขั้นตอน ทั้งนี้การตัดสินใจนับว่าเป็นเรื่องวัดความแตกต่างระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติ ซึ่งผู้ที่เป็นผู้บริหารในระดับต่างๆ จำเป็นจะต้องแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถในการตัดสินใจที่ดีกว่าผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาพร ขวัญมา (2555) พบว่า การตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในธุรกิจได้ถูกต้อง และเอื้ออำนวยให้เกิดการปฏิบัติเพื่อดำเนินไปสู่วัตถุประสงค์ขององค์กร นอกจากนี้ เมื่อกระบวนการตัดสินใจมีความน่าเชื่อถือ และกระทำตามขั้นตอนที่จำเป็นอย่างระมัดระวัง ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดจากการตัดสินใจนั้นก็ลดน้อยลง จึงมีโอกาสสูงที่องค์กรจะประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพในการบริหารงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา ปะนันโต (2557) พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีที่มีประสิทธิภาพในการตัดสินใจที่ดี จะสามารถนำพาองค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ประโยชน์สูงสุด ทั้งด้านกระบวนการและผลลัพธ์ สะท้อนให้เห็นถึงความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ และยังก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่องค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2551) กล่าวว่า ผู้บริหารที่ดีและมีความเหมาะสมกับการบริหารธุรกิจในปัจจุบันนี้จะต้องเป็นผู้บริหารที่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ และการใช้ข้อมูลทางการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ นอกจากนี้การตัดสินใจของผู้บริหารที่ดีนั้นควรมีจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ ควรคำนึงถึงข้อมูลเชิงคุณภาพที่จะเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาในการตัดสินใจด้วย เช่น ผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม คุณภาพของสินค้าและบริการ ภาพพจน์ และการยอมรับของสังคม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชริน วิเศษประสิทธิ์ (2552) พบว่า ความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการบัญชี เป็นปัจจัยสำคัญที่สะท้อนถึงคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชี ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจทางการบริหารขององค์กร ข้อมูลทางการบัญชีที่น่าเชื่อถือย่อมสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ใช้ข้อมูลทุกกลุ่มที่จะนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ส่งผลให้บรรลุตามเป้าหมาย สามารถพัฒนาองค์กรได้อย่างต่อเนื่อง และก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุดแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

3. ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง แตกต่างกัน เนื่องจาก ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีกิจการขนาดเล็กจะมีประสิทธิภาพการตัดสินใจ มากกว่าผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีกิจการขนาดใหญ่ ซึ่งอาจเป็นเพราะกิจการขนาดเล็ก ง่ายต่อการการวางระบบ การควบคุม และปัญหาภายในน้อยกว่ากิจการขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Collis และ Jarvis (2002) พบว่า บริษัทขนาดเล็กส่วนใหญ่มีมาตรฐานในการการวางแผน และวิธีการควบคุมอย่างชัดเจน ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน

และควบคุมเงินสด สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชริน วิเศษประสิทธิ์ (2552) พบว่า จำนวนพนักงานของธุรกิจ SMEs มีผลต่อการออกแบบโครงสร้างการบริหารงาน และการแบ่งแยกหน้าที่ ดังนั้นผู้บริหารมีความสำคัญต่อการมอบหมายอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจที่แตกต่างกัน และสายการบังคับบัญชา มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจที่แตกต่างกันออกไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจนวิภา หลีชาติ (2557) พบว่า จำนวนพนักงานที่แตกต่างกันนั้นย่อมแสดงถึงขนาดองค์กร โครงสร้างขององค์กร และการบริหารจัดการแตกต่างกันไป ดังนั้น องค์กรที่มีพนักงานมากจะทำให้การตัดสินใจของผู้บริหารเกิดความล่าช้า เนื่องจากต้องได้รับการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน แตกต่างจากองค์กรที่มีจำนวนพนักงานน้อยและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาพร ขวัญมา (2555) พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจ เนื่องจาก สถานการณ์ที่ผู้บริหารต้องเผชิญปัญหาหรือช่วงเวลาที่ต้องการทางเลือก การตัดสินใจต้องรวดเร็วและทันเหตุการณ์ ดังนั้น จำนวนพนักงานที่ไม่มากจะช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจได้รวดเร็วทันเวลา ทั้งนี้ การตัดสินใจทางธุรกิจภายใต้ภาวะการแข่งขันที่รุนแรง ความล่าช้าถือเป็นสิ่งที่อาจก่อให้เกิดความสูญเสียต่อธุรกิจได้ ฉะนั้น การตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพนอกจากจะต้องเลือกทางเลือกที่เหมาะสมแล้วยังต้องรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์

4. ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง แตกต่างกัน เนื่องจาก ผู้บริหารฝ่ายบัญชีที่มีประสิทธิภาพในการตัดสินใจที่ดี จะส่งผลให้องค์กรมีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปีสูง แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมที่ประสบความสำเร็จมีระบบบริหารจัดการที่ดี มีรายได้สูงมาจากการตัดสินใจที่ถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิพาพร ขวัญมา (2555) พบว่า คุณภาพข้อมูลทางบัญชีบริหาร มีความสำคัญก่อให้เกิดการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น หากผู้บริหารมีข้อมูลจำนวนมากและข้อมูลนั้นมีความน่าเชื่อถือจะส่งเสริมให้ผู้บริหารตัดสินใจได้อย่าง ถูกต้อง แม่นยำ และส่งผลให้กิจการมีศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจในอนาคต

5. ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินโดยรวม และเป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร ไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาจให้ความสำคัญกับเรื่องความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน หรือเห็นประโยชน์ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน จนเป็นเรื่องปกติ

ของการดำเนินงาน และใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินเป็นประจำ จึงทำให้ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ไม่ว่าจะมี รูปแบบธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน จำนวนพนักงาน รายได้จาก การดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี หรือระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ที่แตกต่างกัน จึงมีความคิดเห็นด้วย เกี่ยวกับการมีความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ธวัลยา นนทรีย์ กรุดอินทร์ (2552) ได้ศึกษา วิจัยและพัฒนากระบวนการบัญชีการเงินสำหรับธุรกิจการ นำเข้าและจำหน่ายเครื่องจักรกลก่อสร้าง กรณีศึกษา บริษัท บางกอกมอเตอร์เวคส์ จำกัด พบว่า การนำระบบสารสนเทศเข้ามาช่วยในการดำเนินงานในปัจจุบัน สามารถที่จะช่วยทำให้การดำเนินงาน เกิดความคล่องตัว มีความผิดพลาดลดลง และที่สำคัญ จะเกิดประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่แก่บริษัท และ ทิพา พร ขวัญมา (2555) ได้ศึกษา ผลกระทบของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีบริหารที่มีต่อประสิทธิภาพการ ตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้บริหารธุรกิจ SMEs ให้ ความสำคัญกับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีบริหาร

6. ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรูปแบบ ธุรกิจ ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วย เกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม และเป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรวดเร็วทัน เหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจาก ผู้เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก ทั้งนี้อาจเกิดผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เห็นว่า ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินยังไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ปฏิบัติจริง และมีความเสี่ยง จึงทำให้ระดับ ความคิดเห็นความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร และด้านสารสนเทศ ภายนอกองค์กร จึงไม่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจ สอดคล้องกับ Mathew และ John, (2010: 35-67) ได้ศึกษา การปรับปรุงสารสนเทศทางการเงิน เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนธุรกิจของ นักบริหารการเงิน พบว่า ข้อมูลส่วนใหญ่ที่นักบริหารทางการเงินใช้สำหรับวางแผนและจัดการ ดำเนินงาน ยังไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ปฏิบัติจริง โดยข้อมูลที่ยังขาดและต้องปรับปรุงมากที่สุด คือ ข้อมูลในด้านจิตวิทยา ได้แก่ กิจกรรมที่ชื่นชอบ (Activities) ความสนใจ (Interest) และความคิดเห็น (Opinion) ในด้านการเงิน เนื่องจากข้อมูลทางด้านนี้จะช่วยนำมาใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงลึก ของกลุ่มที่คาดว่าจะเป่าหมายได้ และคล้ายคลึงกับ Du และ Zhou (2012: 76-86) ได้ศึกษา การปรับปรุงคุณภาพข้อมูลสารสนเทศทางการเงิน ในปัจจุบันมีการกระจายตัวของข้อมูล สารสนเทศทางการเงินบนอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงในการจัดการและการใช้ ประโยชน์ข้อมูลที่มีคุณภาพเป็นไปได้ค่อนข้างยาก

7. ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ มีความสัมพันธ์ และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการ บรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง เนื่องจาก

ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินที่มีความสมบูรณ์ครอบคลุมด้านการบริหารการเงิน ช่วยให้ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจสื่อสารหริมทรัพย์นำไปใช้ประโยชน์ในด้านการตัดสินใจต่างๆ เช่น จัดหาเงินทุนสำหรับใช้จ่ายในกิจการ ตัดสินใจลงทุนในทรัพย์สินต่างๆ ประเมินความสามารถของธุรกิจในการจ่ายปันผล ดอกเบี้ย และเงินกู้ ดังนั้น สารสนเทศทางการเงินจึงมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารฝ่ายบัญชี ส่งเสริมให้ตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัลยา นนทรีย์ กรุดอินทร์ (2552) พบว่า การนำระบบสารสนเทศเข้ามาช่วยในการดำเนินงานในปัจจุบัน สามารถช่วยให้การดำเนินงานเกิดความคล่องตัว มีความผิดพลาดลดลง และที่สำคัญคือเกิดประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่แก่บริษัท ซึ่งการดำเนินงานด้วยระบบสารสนเทศ จะเป็นการช่วยประหยัดต้นทุนและค่าใช้จ่ายในระยะยาวขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Socea (2012) พบว่า สารสนเทศทางบัญชีการเงินมีส่วนช่วยให้ผู้บริหารทราบสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมาจนถึงสถานการณ์ปัจจุบันของบริษัท เข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมดำเนินงาน ให้ภาพรวมในเชิงปริมาณของบริษัท และยังช่วยให้ผู้บริหารเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการตัดสินใจสำหรับกิจกรรมในอนาคต สิ่งสำคัญที่จะทำให้การตัดสินใจเกิดประโยชน์สูงสุดคือสารสนเทศทางบัญชีการเงินจะต้องประกอบไปด้วยความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และเปรียบเทียบได้ และพบว่าในการตัดสินใจที่เหมาะสมที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ซับซ้อนของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการเงินจะขึ้นอยู่กับปริมาณและคุณภาพของสารสนเทศ

8. ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง เนื่องจาก อาจเกิดจากผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจสื่อสารหริมทรัพย์ยังไม่ให้ความสำคัญกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร จึงทำให้ระดับความคิดเห็นความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร และด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร จึงไม่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อประมวผลให้ผู้บริหารวิเคราะห์การดำเนินงาน หรือควบคุมปัญหาที่เกิดขึ้น และค้นหาสาเหตุ หรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน เพื่อประกอบการตัดสินใจ ตลอดจนใช้ในการวางแผนการบริหารงานที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรให้ความสำคัญกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินในทุกๆด้าน เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ การบริหารการบัญชี เพื่อให้รวดเร็วทันเหตุการณ์บรรลุล่วงวัตถุประสงค์ เกิดประสิทธิผลสูงสุด และได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง

1.2 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ โดยใช้ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ ทั้งนี้นอกจากเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองแล้ว ยังเป็นการแสดงออกถึงความรู้ความสามารถในการตัดสินใจที่ดีกว่าผู้ปฏิบัติงาน โดยหลักเหตุผล และวิจารณ์ญาณที่ดี จากข้อมูลสารสนเทศทางการเงินเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นในองค์กร

1.3 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ เช่น ใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินเพื่อการวางแผนทรัพยากรบุคคลระดับกลยุทธ์ การวิเคราะห์ค่าตอบแทน และสวัสดิการ การฝึกอบรม และการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้เกิดพัฒนาการทำงาน การตัดสินใจ ที่เป็นระบบ

1.4 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรใช้ประโยชน์จากสารสนเทศเชิงปฏิบัติการมาใช้ในการบริหารในองค์กร เช่น วิเคราะห์งบประมาณ สถิติการเงินเพื่อควบคุมทาง การวางแผนกำไร รายงานงบประมาณ รายงานรายรับ - รายจ่าย วิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

1.5 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรให้ความสำคัญกับสารสนเทศเชิงบริหาร และสารสนเทศภายนอกองค์กร ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจให้มากขึ้น ซึ่งอาจเกิดจากผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับสารสนเทศทั้ง 2 ด้าน ทั้งนี้เพื่อสามารถที่จะใช้ประโยชน์จากสารสนเทศเชิงบริหาร และสารสนเทศภายนอกองค์กร ในการเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจในอนาคตต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยพบว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพเพื่อได้ข้อมูลที่เจาะลึกในประเด็นที่เกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จะจัดเก็บและควบคุมข้อมูลให้เกิดประสิทธิภาพอย่างไร

2.2 การวิจัยพบว่า ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ แต่ควรศึกษาปัจจัยใหม่ๆ เกี่ยวกับระบบสารสนเทศด้านอื่นๆ เช่น ระบบสารสนเทศทางบัญชี ระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบภายใน ระบบสารสนเทศสนับสนุนการบริหารจัดการ เป็นต้น ที่มีผลต่อส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือไม่อย่างไร

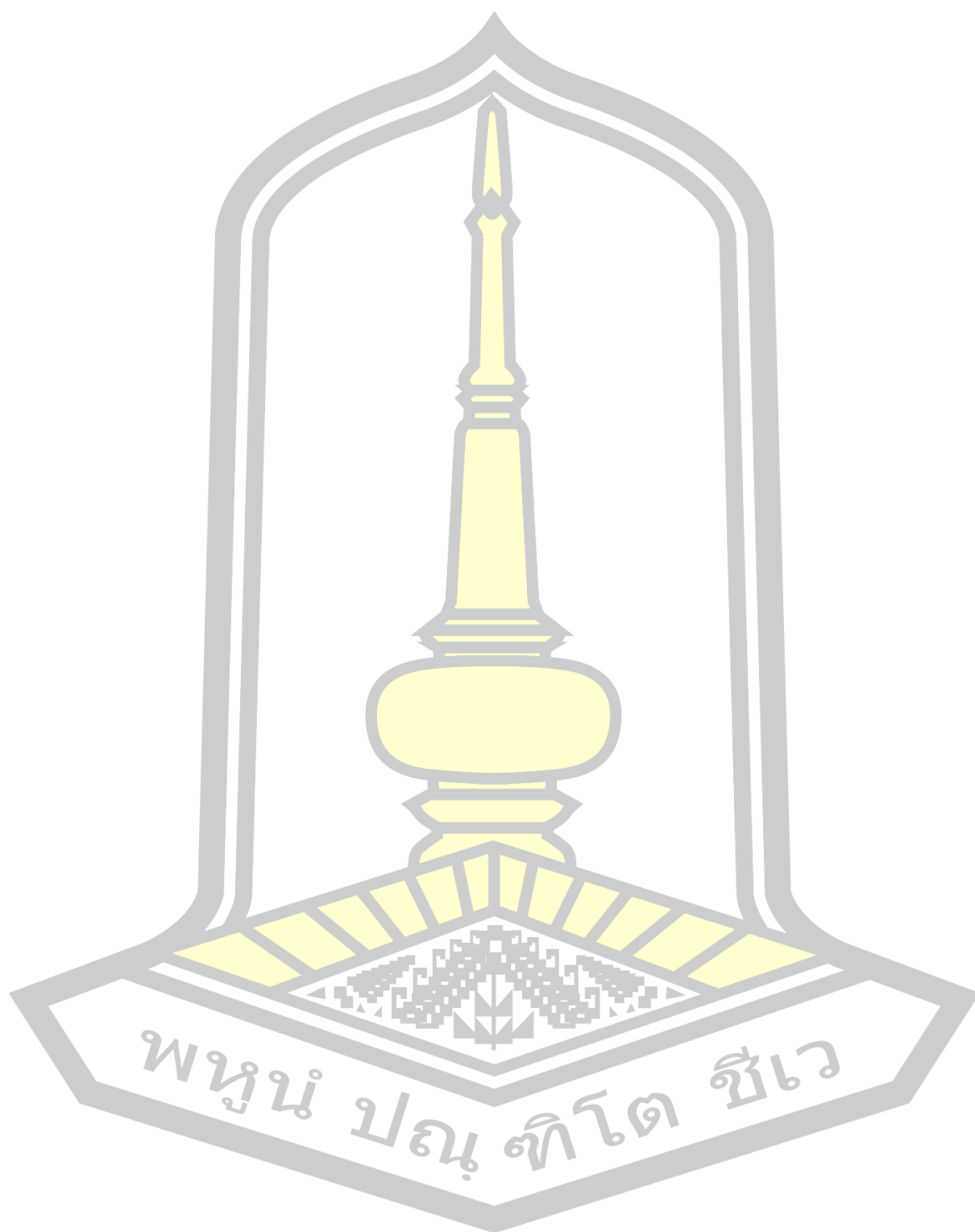
2.3 ในการบริหารจัดการของผู้บริหาร ยังมีปัจจัยด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นควรทำการศึกษาคความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านอื่นๆของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น การวางแผน ฯลฯ

2.4 ควรมีการศึกษาวิจัย ถึงปัญหาและอุปสรรคของการใช้ระบบสารสนเทศทางการเงินที่จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.5 ควรทำการศึกษารื่องนี้ ในพื้นที่อื่นๆของประเทศ เพื่อบูรณาการเป็นภาพรวมของประเทศต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนิษฐา ปวะบุตร. (2550). ผลกระทบของศักยภาพการบริหารการเงินที่มีต่อความสำเร็จองค์กรของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณัฒิต สาขาวิชาการบัญชี คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรมการค้าระหว่างประเทศ. (2559). กรมการค้าระหว่างประเทศ. Retrieved January 18, 2018, from www.ditp.go.th
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2559). ข้อมูลธุรกิจอสังหาริมทรัพย์. Retrieved February 1, 2018, from www.dbd.go.th
- กรมสรรพากร. (2559). ความหมายของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์. Retrieved January 18, 2018, from www.rd.go.th
- กรรณิกา วาระวิชนี. (2560). ความรู้ทางการเงินและความอยู่ดีมีสุขทางการเงินพนักงานในสถาบันการเงิน กรณีศึกษาจากพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กองสุขศึกษา. (2551). ทักษะชีวิต. Retrieved January 22, 2016, from www.healtheducation.division.go.th
- ขวัญใจ วิชัยยุทธ์. (2546). การใช้ข้อมูลทางการเงินในการพยากรณ์ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จัดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณัฒิต สาขาวิชาการบัญชี คณะการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เข็มพร สุ่มมาตย์. (2553). ผลกระทบของศักยภาพภายในองค์กรและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่มีต่อแรงกดดันในการทำงานและประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณัฒิต สาขาวิชาการบัญชี คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทร์ประไพ ชัยสูงเนิน. (2557). กระบวนการพัฒนาระบบสารสนเทศงานการเงินและบัญชีของครูการเงินในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก. วิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 9(2), 78-89.
- เจนวิภา หลีชาติ. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณัฒิต สาขาวิชาการบัญชี คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ฉัตยาพร เสมอใจ. (2551). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. Expernet. Retrieved from <https://books.google.co.th/books?id=fXbkSAAACAAJ>
- ซีปียอร์อี ไทยแลนด์. (2561). *แนวโน้มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์*. Retrieved July 20, 2018, from www.cbre.co.th
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2551). *พฤติกรรมมองค์การ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ณัฐวุฒิ ตันติเศรษฐ์. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงบการเงินและประสิทธิผลในการตัดสินใจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารบริหารธุรกิจ ศรีนครินทร์วิโรฒ*, 6(2), 20–35.
- ดอกเปียธุรกิจ. (2561). *ตลาดอสังหาริมทรัพย์ในปี 2561*. Retrieved December 10, 2018, from <https://www.dokbiaonline.com>
- ทิพาพร ขวัญมา. (2555). *ผลกระทบของคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีบริหารที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชียมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เทพ สงวนกิตติพันธุ์. (2556). *การตัดสินใจ*. เอกสารประกอบการสอนวิชาการสู่สังคม ศูนย์วิทยาพัฒนา มสธ. อุตรธานี.
- ไทยโพสต์. (2561). *สถานการณ์ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2561*. Retrieved December 10, 2018, from <https://www.thaipost.net>
- ธวัลยา นนทธีร์ กรุดอินทร์. (2552). *วิจัยและพัฒนาระบบสารสนเทศทางการบัญชีการเงินสำหรับธุรกิจการนำเข้าและจำหน่ายเครื่องจักรกลก่อสร้าง กรณีศึกษา บริษัท บางกอกมอเตอร์เวย์คลส์. รายงานการวิจัย วิทยาลัยราชพฤกษ์ นนทบุรี*.
- ธิดาภา สิทธิอมรรพร. (2556). *ผลกระทบของกลยุทธ์การจัดการฐานข้อมูลสมัยใหม่ที่มีต่อความได้เปรียบด้านข้อสนเทศของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชียมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะการบัญชีและการจัดการ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2558). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปพฤกษ์ อุตสาหะวานิชกิจ. (2552). *การบัญชีบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: อินโฟไมนิ่ง.
- ประการ มาถาวร. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลประกอบการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ผนทิพย์ ดาวิกิจต์. (2558). *ผลกระทบของการบริหารตามวัตถุประสงค์ที่มีต่อความสำเร็จขององค์กรของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาเศรษฐศาสตร์

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พัชนี นนทศักดิ์ และคณะ. (2552). *การจัดการสมัยใหม่ (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.

พัชริน วิเศษประสิทธิ์. (2552). *ผลกระทบของความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการบัญชีที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาบัญชียมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พิเชฐ เจียรณณวิสิลิน. (2558). *ประโยชน์ของสารสนเทศในภาคธุรกิจ*. Retrieved January 20, 2018, from www.positioningmag.com

มติชน. (2561). *พจนานุกรมออนไลน์ฉบับมติชน*. Retrieved December 10, 2018, from www.matichonbook.com

รัตนาดี หาญณรงค์. (2550). *การศึกษาความต้องการสารสนเทศทางการตลาดและการเงินสำหรับบริหารสหกรณ์การเกษตร*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รุจิจันทร์ วิชวานิเวศน์. (2560). *สารสนเทศทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ฉบับปรับปรุงใหม่, ซีเอ็ดดูเคชั่น.

วิชาญ แสงสุขวาว. (2556). *ผลกระทบของประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงสมัยใหม่ที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชียมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิเชียร วิทยอดม. (2550). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์ฉบับแนวใหม่*. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.

วิทวัส รุ่งเรืองผล. (2554). *การตลาดอสังหาริมทรัพย์ยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

วิระพงศ์ จันทร์สนาม และคณะ. (2560). *การพัฒนาระบบสารสนเทศทางการเงินสำหรับสถาบันการเงินชุมชนในประเทศไทย*. วารสารสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 35(4), 74–91.

ศิวิตา โสภาววัฒน์. (2556). *ผลกระทบของกลยุทธ์การจัดการสมัยใหม่ที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศูนย์ข้อมูลวิจัยและประเมินค่าอสังหาริมทรัพย์ไทย. (2561). *ภาวะเศรษฐกิจไทยเศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2561*. Retrieved December 11, 2018, from www.area.co.th

- ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์. (2558). *สรุปสถานการณ์อสังหาริมทรัพย์ครึ่งปีแรก ปี 2558 และแนวโน้มอนาคต*. Retrieved October 21, 2018, from <http://www.reic.or.th>
- สถาบัน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอุตสาหกรรมการผลิต. (2558). *ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กับ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนระบบการจัดการของ SMEs ประเภทอุตสาหกรรมในภาคใต้*. Retrieved October 22, 2018, from <http://www.smi.or.th>
- สมคิด บางโม. (2552). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สมเดช โรจน์ครีเสถียร. (2556). *กลยุทธ์การวางแผนอาชีพและการจัดทำบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์*. กรุงเทพฯ: ธรรมนิติ.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2551). *การบัญชีบริหาร*. กรุงเทพฯ: แมคกรอฮิล.
- สวัสดี ทากิน. (2553). *ความคิดเห็นของผู้พิจารณาสินเชื่อระยะยาวของธนาคารในจังหวัดเชียงใหม่ต่อคุณภาพข้อมูลทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สายฝน วิสัย. (2557). *คุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ การตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา*. ชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. 9(2). เมษายน-ธันวาคม.
- สุดารัตน์ หอมกลิ่น. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI)*. วิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 10(เดือนมกราคม-เดือนเมษายน).
- สุพรรณ นพสุวรรณชัย. (2552). *บทบาทของภาครัฐบาลและนโยบายการคลัง (Fiscal Policy)* (เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพัตรา ปะนันโต. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการเตรียมข้อมูลทางการบัญชีกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อนุชา กุลวิสุทธิ. (2553). *ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์แบบมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- อภิรดา สุทธิสานนท์. (2553). *การเงินธุรกิจ Business Finance*. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- อรุณ ศิริงานุสรณ์. (2555). *เทคนิคเบื้องต้นพัฒนาอสังหาริมทรัพย์*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- Aaker, D. A., Kumar, V., Day, G. S., & Leone, R. (2009). *Marketing Research*. Wiley. Retrieved from <https://books.google.co.th/books?id=KGJaAAAYAAJ>.

- Black, K. (2011). *Business statistics: for contemporary decision making*. John Wiley & Sons.
- Collis, J and Jarvis, R. (2002). *Financial information and the management of small private companies*. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 9(2), 100–110.
- Du, J., & Zhou, L. (2012). *Improving financial data quality using ontologies*. *Decision Support Systems*, 54(1), 76–86.
- Gibson, B. (2015). *Financial Information for Decision Making: An Alternative Small Firm Perspective*. *The Journal of Small Business Finance*, 1(3), 221–232.
- Hada, T. (2014). *Financial Statements, Source of Information for Financial Investments at The Bucharest Stock Exchange*. *Land Forces Academy Review*, 19(1), 90.
- Hair, J. F. (2010). *Multivariate Data Analysis*. Prentice Hall. Retrieved from <https://books.google.co.th/books?id=JlRaAAAAAYAAJ>
- Malter, J. & John, M. (2010). *Updated Financial Information To be Used in Business Planning for Financial Manager*. *Journal of Internet Commerce*, 10(1), 35–67.
- Michaeli, A. (2018). *What is real estate business?* Retrieved December 11, 2018, from www.baselineinvestments.com
- NECTEC's Lexitron-2 Dictionary. (2018). *Richness*. Retrieved December 10, 2018, from <https://www.nectec.or.th>
- Oxford English Dictionary. (2018). *real estate*. Retrieved December 11, 2018, from <https://en.oxforddictionaries.com>
- Ramarapu, N. (2013). *Executive information systems in financial institutions : an introduction*. *Information Management & Computer Security*.
- Robbins, S. and Coulter, M. (2007). *Management*. Bangkok: Pearson Education Indochina.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1976). *On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity*.
- Schiffman, L. G., & Wisenblit, J. L. (2018). *Consumer Behavior*. Pearson Education. Retrieved from <https://books.google.co.th/books?id=9EdPswEACAAJ>
- Socea, A.-D. (2012). *Managerial decision-making and financial accounting*

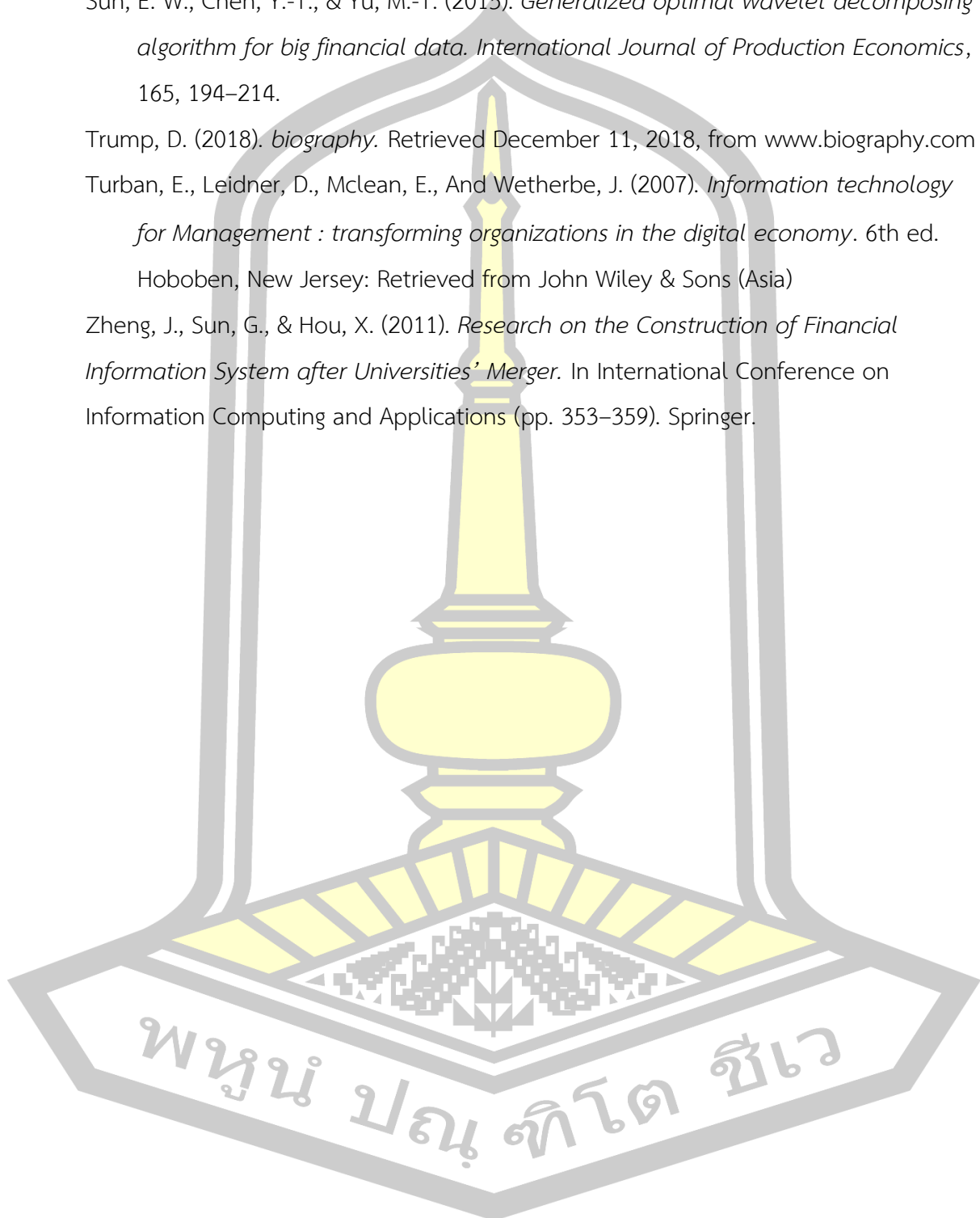
information. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 58, 47–55.

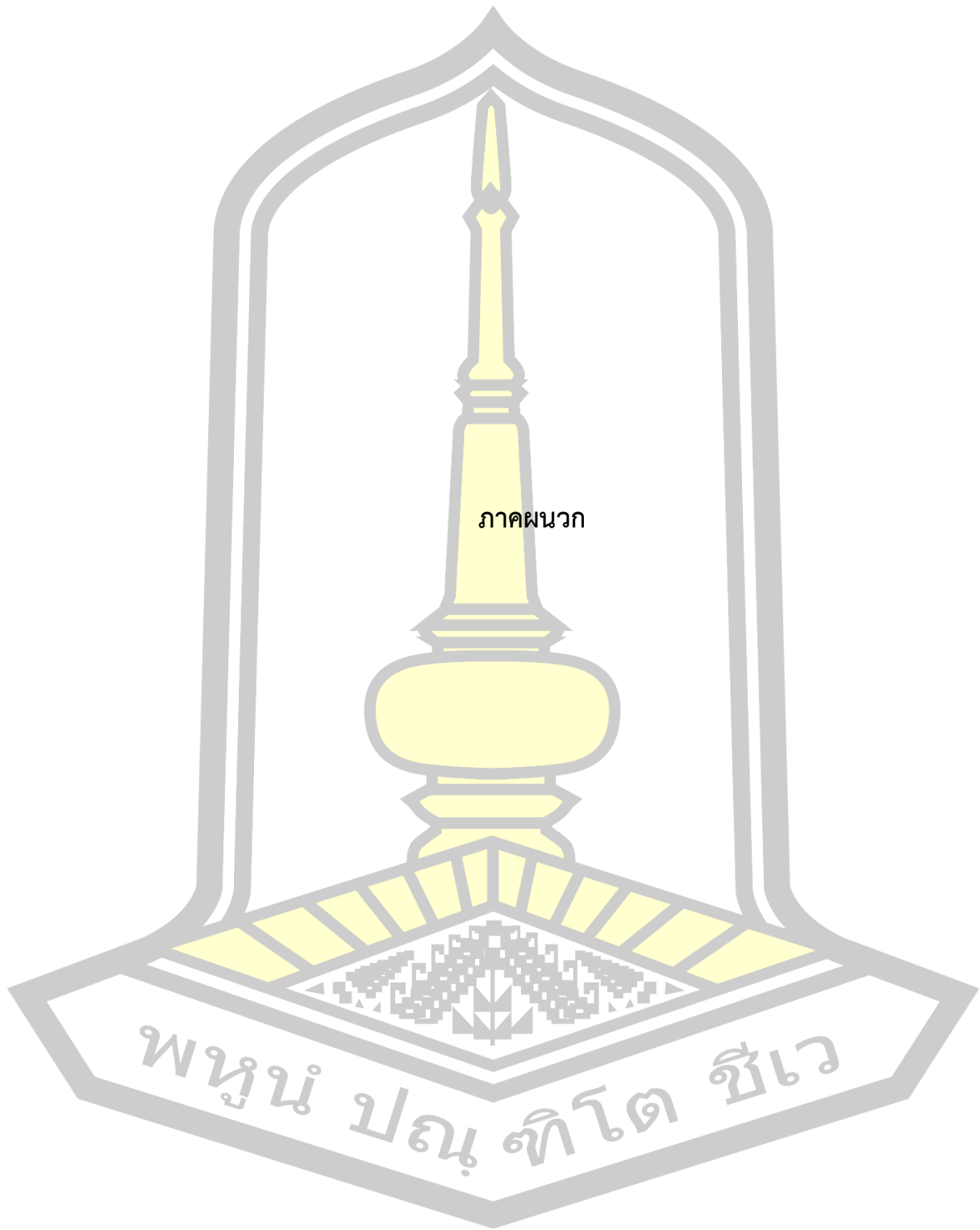
Sun, E. W., Chen, Y.-T., & Yu, M.-T. (2015). *Generalized optimal wavelet decomposing algorithm for big financial data*. *International Journal of Production Economics*, 165, 194–214.

Trump, D. (2018). *biography*. Retrieved December 11, 2018, from www.biography.com

Turban, E., Leidner, D., Mclean, E., And Wetherbe, J. (2007). *Information technology for Management : transforming organizations in the digital economy*. 6th ed. Hoboken, New Jersey: Retrieved from John Wiley & Sons (Asia)

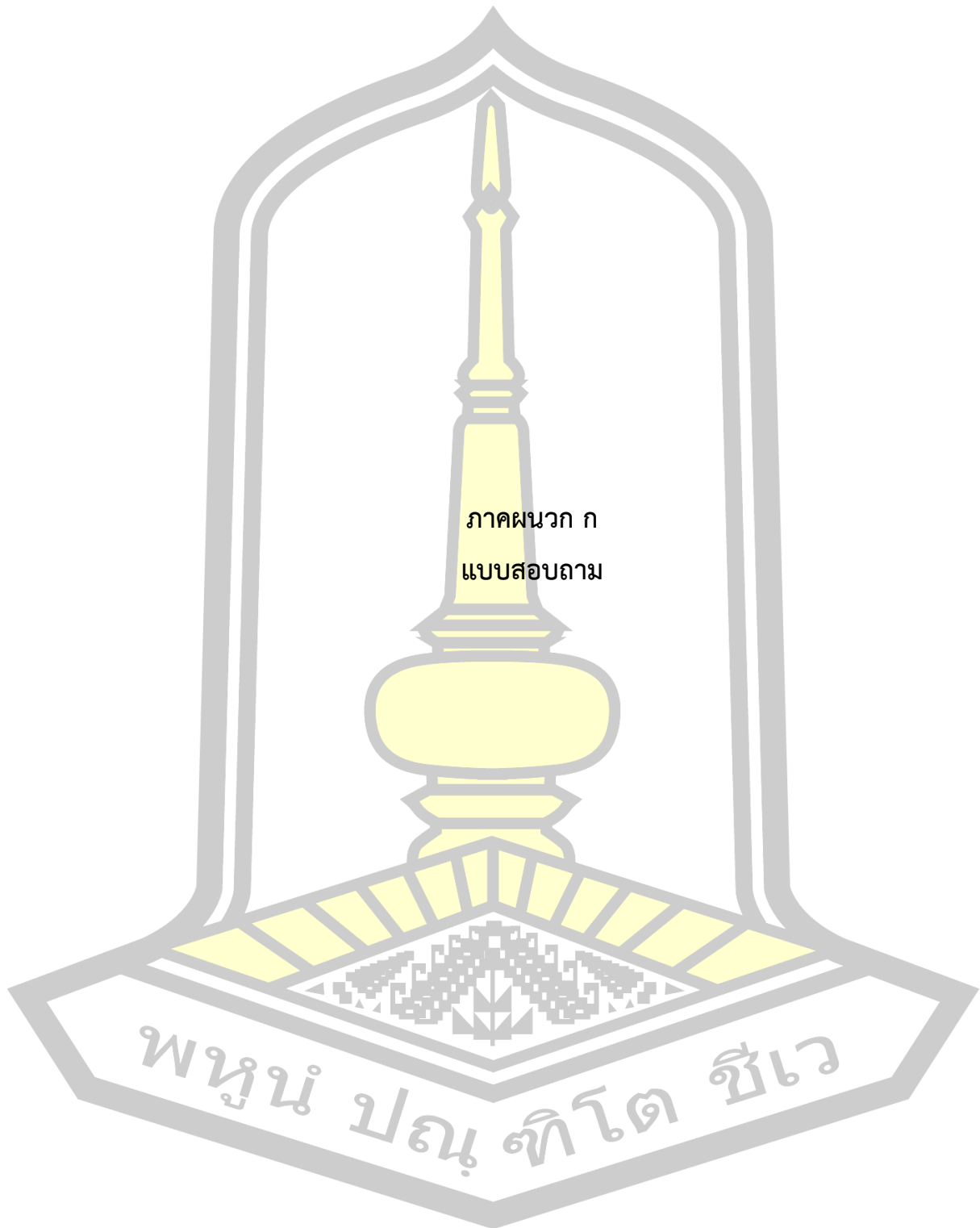
Zheng, J., Sun, G., & Hou, X. (2011). *Research on the Construction of Financial Information System after Universities' Merger*. In *International Conference on Information Computing and Applications* (pp. 353–359). Springer.

ภาคผนวก

พหุจน์ ปณฺ ทิโต สีเว

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

พหุ ประถม ทิโต ชีวะ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามข้อมูลชุดนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 ข้อ
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 5 ข้อ
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 15 ข้อ
 - ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 16 ข้อ

2. การตอบแบบสอบถามนี้ คำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งต่อการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย กรุณาตอบให้ครบถ้วนสมบูรณ์ทุกข้อ ทุกตอน และกรุณาตอบตามความเป็นจริงเพื่อให้การวิจัยนี้มีความเที่ยงตรงและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

3. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะเก็บเป็นความลับ โดยจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

4. หากท่านต้องการรับรายงานสรุปผลการวิจัย โปรดแนบนามบัตรของท่านมาพร้อมกับแบบสอบถามชุดนี้ ต้องการ ไม่ต้องการ

5. หากกิจการมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับแบบสอบถามชุดนี้ โปรดติดต่อข้าพเจ้านางสาวกัญวัลลภ เวฬุวนารักษ์ 116 หมู่ 10 ต.ธาตุ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190 หมายเลขโทรศัพท์ 08-7871-1104 E-mail : Wararat1991.k@gmail.com

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาสละเวลาในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามและขอความกรุณาส่งแบบสอบถามกลับภายใน 15 วัน ขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณกิจการเป็นอย่างสูง

(นางสาวกัญวัลลภ เวฬุวนารักษ์)

นิสิตปริญญาโท คณะการบัญชีและการจัดการ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- น้อยกว่า 30 ปี 30 – 40 ปี
 41 – 50 ปี มากกว่า 50 ปี

3. สถานภาพ

- โสด สมรส
 หม้าย/หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

- ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

5. ประสบการณ์ในการทำงาน

- น้อยกว่า 5 ปี 5 – 10 ปี
 11 – 15 ปี มากกว่า 15 ปี

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่า 30,000 บาท 30,001 – 50,000 บาท
 50,001 – 80,000 บาท สูงกว่า 80,000 บาท

7. ตำแหน่งงานในปัจจุบัน

- ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ผู้จัดการฝ่ายบัญชี
 หัวหน้าแผนกบัญชี อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. รูปแบบธุรกิจ

- บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน

2. ทุนการดำเนินงานในปัจจุบัน

- ต่ำกว่า 25,000,000 บาท 25,000,001 – 75,000,000 บาท
 75,000,001 - 125,000,000 บาท มากกว่า 125,000,000 บาท

3. จำนวนพนักงาน

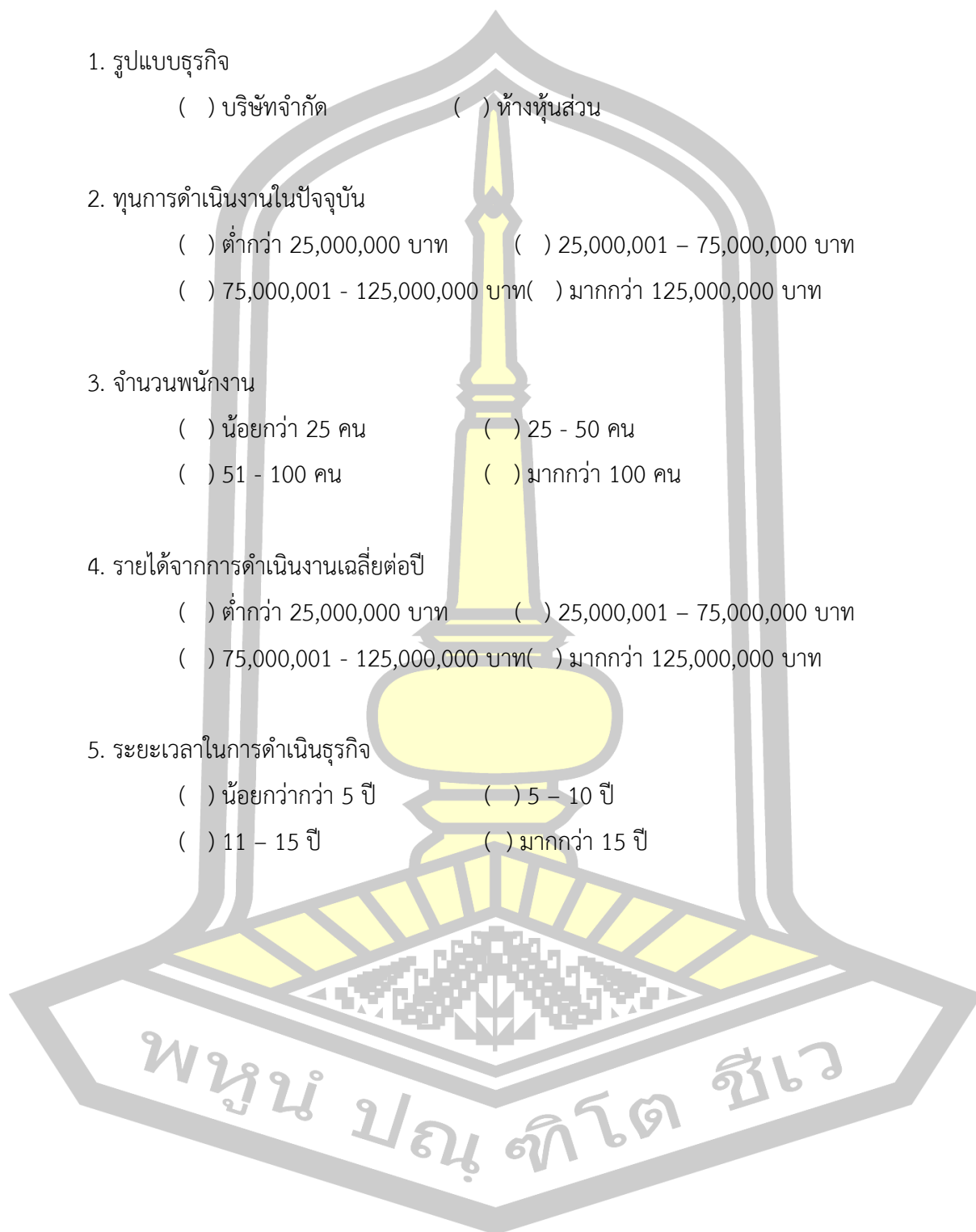
- น้อยกว่า 25 คน 25 - 50 คน
 51 - 100 คน มากกว่า 100 คน

4. รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี

- ต่ำกว่า 25,000,000 บาท 25,000,001 – 75,000,000 บาท
 75,000,001 - 125,000,000 บาท มากกว่า 125,000,000 บาท

5. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

- น้อยกว่า 5 ปี 5 – 10 ปี
 11 – 15 ปี มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขต
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

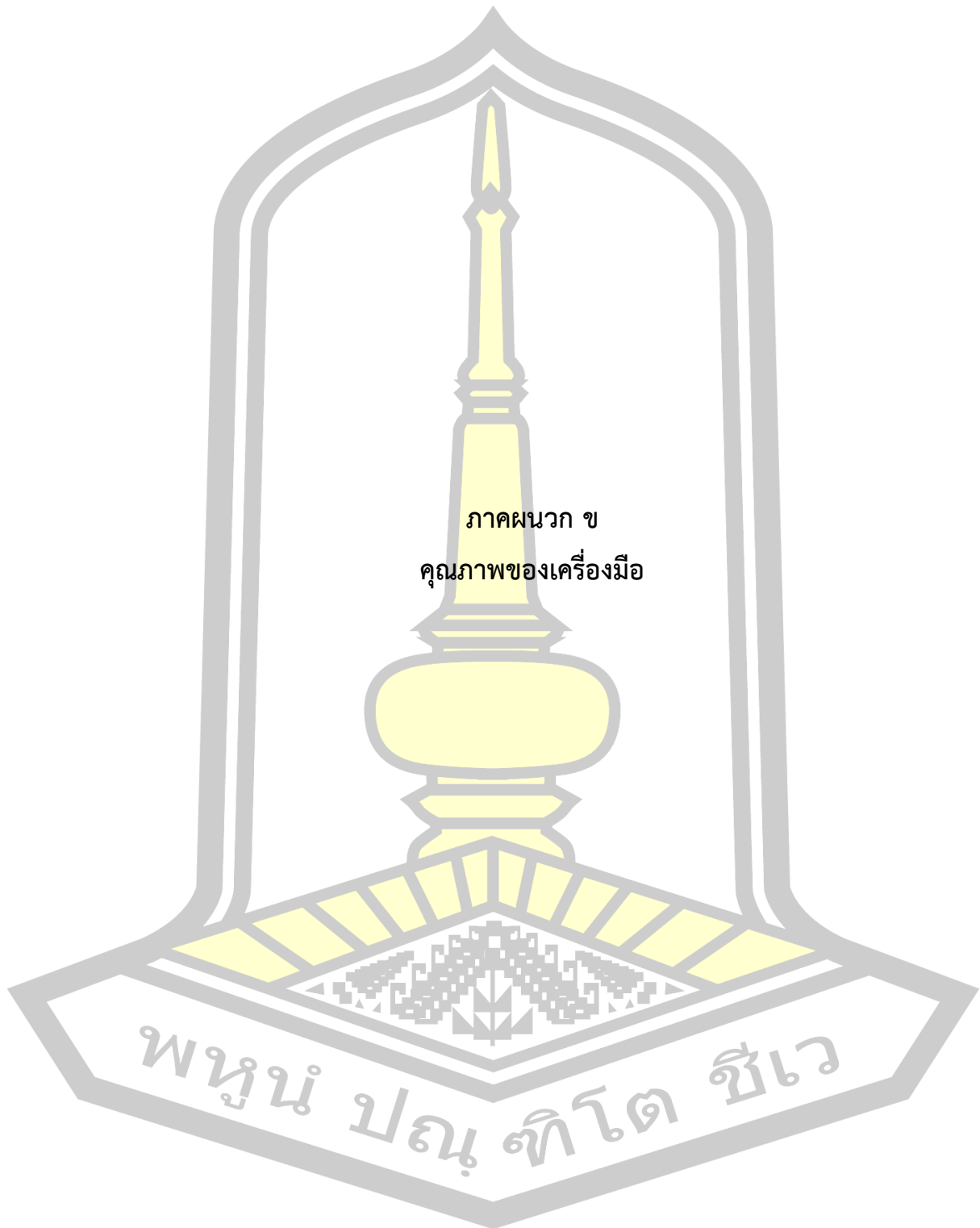
ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ					
1. กิจการให้ความสำคัญกับการจัดเก็บและควบคุมข้อมูลสารสนเทศด้านการรับและจ่ายเงิน สำหรับกิจกรรมต่างๆ ในองค์กร เพื่อใช้ในการวางแผนด้านการเงินอย่างสม่ำเสมอ					
2. กิจการมุ่งเน้นในการนำข้อมูลสารสนเทศทางการเงินทุกๆด้านที่ถูกต้องครบถ้วนและเชื่อถือได้ เพื่อใช้ในการวางแผนการลงทุนทั้งในระยะสั้น และระยะยาว					
3. กิจการเชื่อมั่นว่าการจัดตั้งและตรวจสอบงบประมาณทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้องค์กรบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. กิจการมุ่งมั่นที่จะพัฒนาข้อมูลสารสนเทศทางการเงินให้ดียิ่งขึ้น เพื่อใช้เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการแข่งขันทางธุรกิจ					
5. กิจการให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับข้อมูลสารสนเทศทางการเงิน เพื่อการบริหารสภาพคล่อง และการควบคุมเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร					
6. กิจการมุ่งมั่นที่จะใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินในการพยากรณ์ความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม					
7. กิจการให้ความสำคัญกับการแบ่งแยกหน้าที่และตรวจสอบข้อมูลสารสนเทศทางการเงินในทุกๆ กิจกรรม เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
8. กิจการมุ่งมั่นที่จะใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินด้านงบประมาณเพื่อช่วยในการกำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานได้อย่างเที่ยงธรรมและโปร่งใส					

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. กิจการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมพนักงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานตามความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
10. กิจการมุ่งเน้นในการเก็บรักษาและป้องกันข้อมูลสารสนเทศทางการเงินให้ปลอดภัย เพื่อสามารถนำออกมาใช้ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเชื่อถือได้อยู่เสมอ					
ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร					
11. กิจการให้ความสำคัญกับการศึกษา กฎ ระเบียบ และข้อบังคับทางการเงิน ของหน่วยงานกำกับดูแล รวมถึงกฎหมายและนโยบายของรัฐ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม					
12. กิจการมุ่งเน้นในการศึกษาความเป็นไปได้ที่มีผลกระทบจากสภาพเศรษฐกิจ แนวโน้มตลาดและความต้องการของลูกค้าเป้าหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินที่สามารถสร้างโอกาสและความสำเร็จได้เปรียบทางการแข่งขันได้					
13. กิจการเชื่อมั่นว่าการพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพข้อมูลสารสนเทศทางการเงินจะสามารถพยากรณ์ความต้องการของลูกค้าเป้าหมายได้อย่างถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทางขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
14. กิจการมุ่งเน้นในการใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเงินที่วิเคราะห์ตามสถานการณ์จากนโยบายของรัฐ เพื่อใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น					
15. กิจการให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราและอัตราเงินเฟ้อ เพื่อนำมาใช้ในการพิจารณาลงทุน ขยายธุรกิจและวางแผนการดำเนินงานในด้านต่างๆ ขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขต
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์</u>					
1. กิจการมีการวิเคราะห์ ระบุปัญหาและสร้างทางเลือกในการแก้ปัญหา และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์					
2. กิจการสามารถออกแบบกระบวนการตัดสินใจได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้					
3. กิจการมีการกำหนดกรอบเวลา และขั้นตอนในการดำเนินงานแต่ละกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม และสามารถดำเนินงานได้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด					
4. กิจการสามารถคิดค้นวิธีการในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทันเวลา					
<u>ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์</u>					
5. กิจการสามารถกำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน และครอบคลุมกับแนวทางการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม					
6. กิจการมีการกำหนดตัวชี้วัด ซึ่งสามารถวัดผลได้อย่างแม่นยำ เพื่อวัดและประเมินผลการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม					
7. กิจการสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ในการตัดสินใจแต่ละกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายโดยรวมของกิจการ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและประสบความสำเร็จ					
8. กิจการสามารถวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกในการตัดสินใจดำเนินงานแต่ละกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม โดยใช้สารสนเทศที่รวบรวมไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด					

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด					
9. กิจการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่สอดคล้องกับเป้าหมายหรือแนวทางการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมที่กำหนดอย่างเหมาะสม					
10. กิจการได้คำนึงถึงต้นทุนและประโยชน์ที่จะได้รับ ก่อนตัดสินใจดำเนินกิจกรรม เพื่อตัดสินใจและคำนึงถึงผลสำเร็จของการดำเนินงาน					
11. กิจการมีการวัดและประเมินผลจากตัวชี้วัด เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากกระบวนการตัดสินใจในแต่ละครั้งได้อย่างเหมาะสม					
12. กิจการนำผลจากการวัดและประเมินผล มาปรับปรุงและพัฒนาแผนการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้					
ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง					
13. กิจการได้รับการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สามารถดำเนินการต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร					
14. กิจการได้รับความเชื่อมั่นในการบริหารงานจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในทุกภาคส่วน					
15. เมื่อเกิดปัญหา กิจการได้รับความร่วมมือในการเสนอแนะแนวทาง และการแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในทุกภาคส่วน					
16. กิจการสามารถเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน หรือกลุ่มธุรกิจเดียวกันเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในการดำเนินงาน					

ตาราง 41 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
1. ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน		
1.1 ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ		0.871
1.	0.836	
2.	0.834	
3.	0.874	
4.	0.840	
5.	0.833	
1.2 ด้านสารสนเทศเชิงบริหาร		0.776
1.	0.698	
2.	0.669	
3.	0.668	
4.	0.869	
5.	0.724	
1.3 ด้านสารสนเทศภายนอกองค์กร		0.835
1.	0.833	
2.	0.793	
3.	0.798	
4.	0.746	
5.	0.833	

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

ตาราง 41 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(r)	ค่าความเชื่อมั่น
2. ประสิทธิภาพการตัดสินใจ		
2.1 ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์		0.810
1.	0.732	
2.	0.712	
3.	0.807	
4.	0.779	
2.2 ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์		0.887
1.	0.921	
2.	0.822	
3.	0.838	
4.	0.823	
2.3 ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด		0.795
1.	0.693	
2.	0.769	
3.	0.733	
4.	0.767	
2.4 ด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง		0.871
1.	0.855	
2.	0.802	
3.	0.795	
4.	0.877	

พหุ ประสิทธิภาพ

ภาคผนวก ค

การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

ตาราง 42 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ โดยรวม ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน

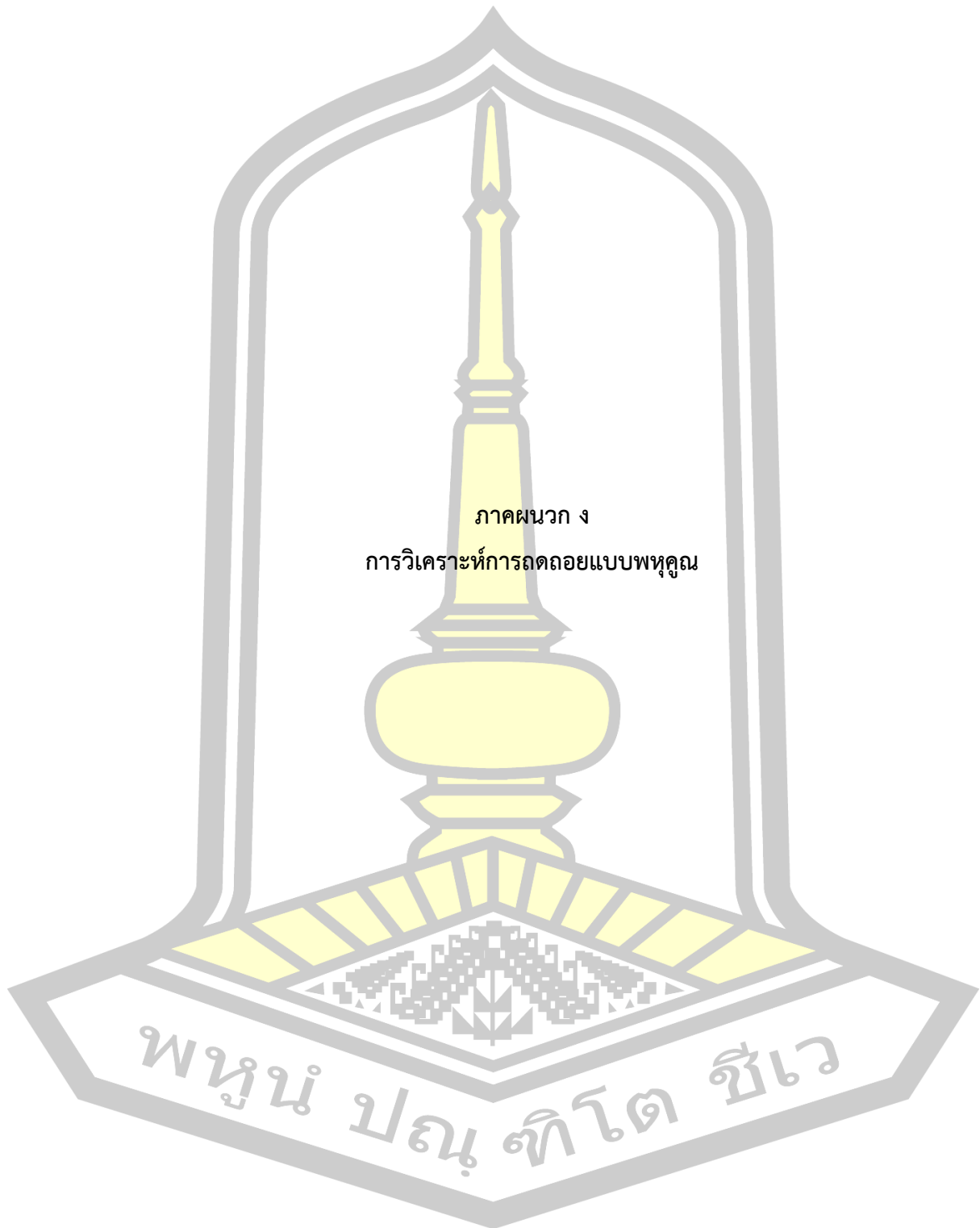
จำนวนพนักงาน		น้อยกว่า 25 คน	25 - 50 คน	51 - 100 คน	มากกว่า 100 คน
	\bar{X}	4.14	3.94	4.04	3.72
น้อยกว่า 25 คน	4.14	-	0.201	0.100	0.417*
25 - 50 คน	3.94		-	-0.101	0.216
51 - 100 คน	4.04			-	0.316*
มากกว่า 100 คน	3.72				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 43 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ โดยรวม ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีรายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี แตกต่างกัน

รายได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อปี		ต่ำกว่า 25,000,000 บาท	25,000,001- 75,000,000 บาท	75,000,001- 125,000,000 บาท	มากกว่า 125,000,000 บาท
	\bar{X}	4.09	3.66	3.93	3.61
ต่ำกว่า 25,000,000 บาท	4.09	-	0.430*	0.156	0.482
25,000,001- 75,000,000 บาท	3.66			-0.274*	0.052
75,000,001- 125,000,000 บาท	3.93				0.326
มากกว่า 125,000,000 บาท	3.61				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 44 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม (PD)		t	p-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	1.875	0.214	8.755	<0.0001
ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI)	0.514	0.052	9.806	<0.0001
F = 96.156 p < 0.0001 Adj R ² =0.372				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 45 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการกับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านรวดเร็วทันเหตุการณ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านรวดเร็วทันเหตุการณ์(FT)		t	p-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	2.372	0.259	9.154*	<0.0001
ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI)	0.414	0.063	6.531*	<0.0001
F = 42.659 p < 0.0001 Adj R ² =0.208				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 46 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการกับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านบรรลุมัตถุประสงค์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศ ทางการเงิน	กับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้าน บรรลุมัตถุประสงค์ (OA)		t	p-value
	สัมประสิทธิ์ การถดถอย	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	1.092	0.275	3.972*	<0.0001
ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI)	0.676	0.067	10.042*	<0.0001
F = 100.851 p < 0.0001 Adj R ² =0.384				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 47 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการกับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านเกิดประสิทธิผลสูงสุด ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศ ทางการเงิน	กับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้าน เกิดประสิทธิผลสูงสุด (BE)		t	p-value
	สัมประสิทธิ์ การถดถอย	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	2.079	0.253	8.220*	<0.0001
ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI)	0.481	0.062	7.773*	<0.0001
F = 60.420 p <0.0001 Adj R ² =0.272				

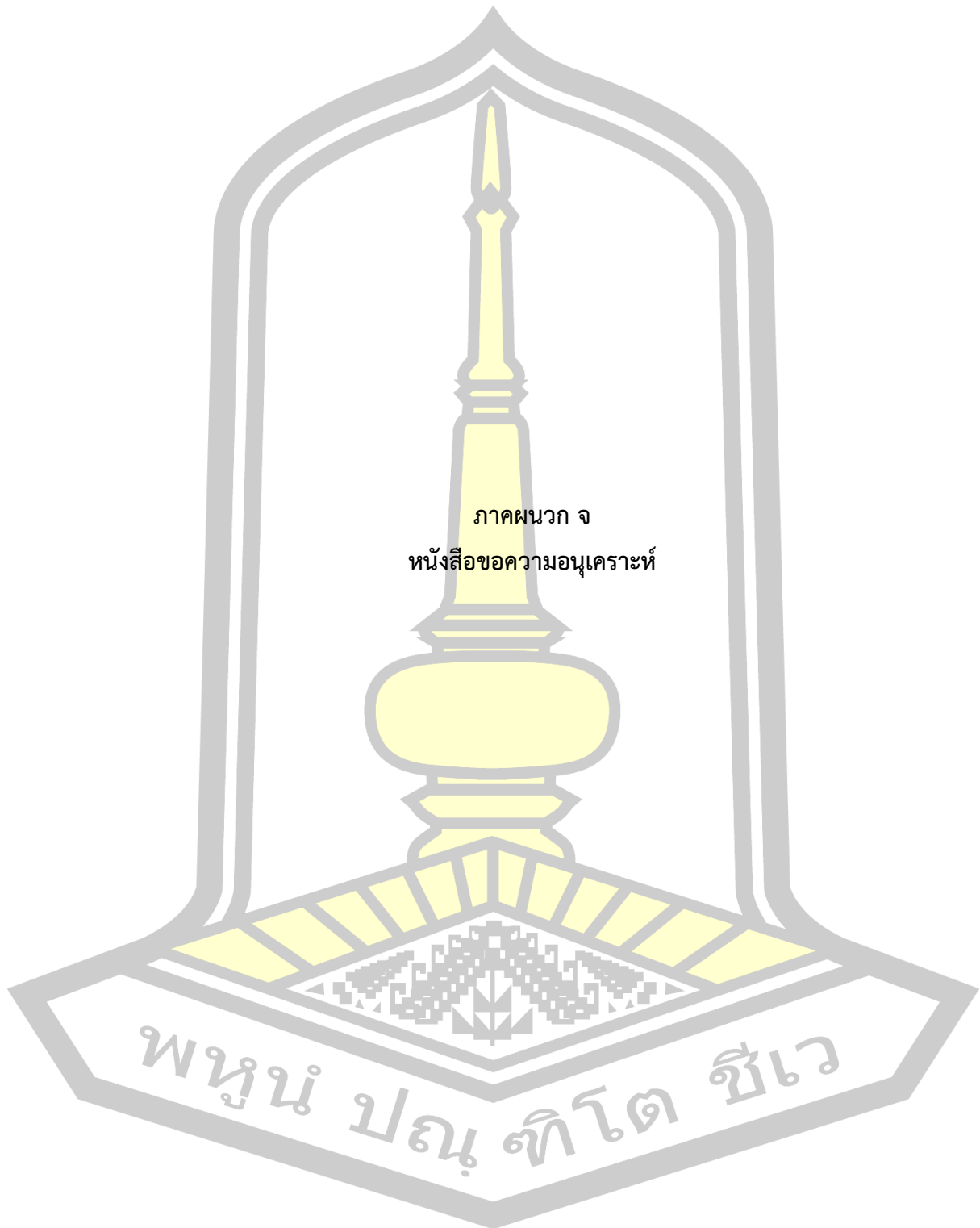
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 48 การทดสอบความสัมพันธ์ของความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการกับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงิน	กับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง (SA)		t	p-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	1.958	0.265	7.388*	<0.0001
ด้านสารสนเทศเชิงปฏิบัติการ(OI)	0.485	0.065	7.480*	<0.0001
F = 55.946 p <0.0001 Adj R ² =0.257				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

พญูน์ ปณฺ ทิตฺ สีเว

ที่ ศธ 0530.10/ AA1

คณะกรรมการบัญชีและการจัดการ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม
44150

9 มีนาคม 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์กรอกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี/ผู้จัดการฝ่ายบัญชี/หัวหน้าแผนกบัญชี

ด้วย นางสาววรารัตน์ เวฬุนารักษ์ นิสิตระดับปริญญาโท คณะกรรมการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งของสารสนเทศทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำวิทยานิพนธ์ หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต (บช.ม.) และในการศึกษาครั้งนี้ได้เน้นให้นิสิตศึกษาข้อมูลด้วยตนเอง ดังนั้นเพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ คณะกรรมการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้ นางสาววรารัตน์ เวฬุนารักษ์ ได้ศึกษาและเก็บรวบรวมในรายละเอียดตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้

คณะกรรมการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการให้ข้อมูลในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีระพล ศิริบุษชา)

รองคณบดีฝ่ายพัฒนานิสิตและอาคารสถานที่ รักษาการแทน
คณบดีคณะกรรมการบัญชีและการจัดการ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวกัญวัลลภ เวฬุวนารักษ์
วันเกิด	วันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2534
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 116 หมู่ที่ 10 ตำบลธาตุ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ 34190
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	เจ้าหน้าที่บัญชีและการเงิน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท สยาม อีโคโนมิค จำกัด ที่อยู่ เลขที่ 165 ถนนสุขุมวิท4 ซอยสมอาหาร แขวงคลองเตย เขตคลองเตย รหัสไปรษณีย์ 10110
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2549 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนารีนุกูลอุบลราชธานี อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2552 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนารีนุกูลอุบลราชธานี อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2556 ปริญญาบัญชีบัณฑิต (บช.บ.) สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2562 ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต (บช.ม.) สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ทิโต ชีเว